



**ULTIMUL MESAJ  
DE AVERTIZARE  
AL LUI  
ISUS HRISTOS  
PENTRU  
OMENIRE**



Ferice de cel  
ce îngrijește de  
cel sărac, căci în  
ziua nenorocirii  
Domnul îl  
izbăvește.  
(Psalmul 41:1)



# ULTIMUL MESAJ DE AVERTIZARE AL LUI ISUS HRISTOS PENTRU OMENIRE

Această carte este pentru fiecare  
locuitor al localității tale. Asigură-te  
că toți primesc câte un exemplar.

Isus Hristos

Această carte este GRATUITĂ. Cu toate acestea, dacă dorești să  
contribui la această misiune de vestire a mesajului final al lui Isus  
Hristos pentru omenire, te rugăm să ne trimiți contribuția la:

Adventist Family Clinic  
P.O. BOX 220898, El Paso, TX 79913

P.S.: The Adventist Family Clinic este o organizație publică nonprofit de caritate  
(501c3), conform clasificării Agenției de Administrare Fiscală a SUA.

#### Mențiuni privind domeniul public

Această carte a fost în mod deliberat pusă în circulație în domeniul public. Autorul renunță la  
toate drepturile de autor și la alte drepturi asociate în măsura maximă permisă de lege. O poți copia,  
reproduce, distribui și transmite, în întregime sau parțial, în orice scop, fără nicio restricție.  
Îți recomandăm să faci copii și să distribui acest mesaj familiei tale, prietenilor, vecinilor și tuturor  
persoanelor care doresc să afle mai multe despre evenimentele ce se vor petrece la final și despre  
venirea în curând a Domnului nostru Isus Hristos.

Tipărită în S.U.A. în mai 2024

Lectură gratuită

Nu este destinată vânzării



## CUPRINS

PREFAȚĂ .....	3
INTRODUCERE .....	3
EXTRAORDINARA CARTE A LUI DUMNEZEU .....	4
SEMNELE REVENIRII ÎN CURÂND A LUI HRISTOS .....	7
CÂND SE VOR ÎNTÂMPLA ACESTE LUCRURI? .....	10
AMĂGIRI ÎN VREMURILE DE PE URMĂ .....	14
UNDE SUNT MORȚII? .....	17
ALTE AMĂGIRI ALE SATANEI DIN ZILELE DE PE URMĂ .....	20
PLOAIA TÂRZIE .....	23
RĂDĂCINA RĂULUI, MARELE CONFLICT ȘI PĂCATUL .....	26
CERNEREA .....	30
UN STRIGĂT PUTERNIC: ÎNDEMNUL DE A IEȘI DIN BABILON .....	32
PECETEA LUI DUMNEZEU .....	36
SEMNUL FIAREI .....	38
PROROCII DESPRE STATELE UNITE .....	40
ADEVĂRATUL SPIRIT AL FIAREI ȘI AL BALAURULUI .....	43
BISERICA LUI DUMNEZEU DEZVĂLUITĂ .....	47
LEGEA CU PRIVIRE LA ZIUA DE DUMINICĂ .....	54
O SCURTĂ PERIOADĂ DE ÎNCERCĂRI .....	57
VREMEA HARULUI – ÎNCHEIEREA .....	60
ÎNCHINARE ÎN LUPTĂ .....	62
VREMEA MARI STRĂMTORĂRI (CELE ȘAPTE URGII) .....	70
VREMEA MARI STRĂMTORĂRI (VIAȚA ȘI TRĂIRILE DREPTCREDINCIOȘILOR) .....	74
REVENIREA LUI HRISTOS .....	77
MOȘTENIREA SFINȚILOR .....	80
LACUL DE FOC (IADUL) .....	83
CEI O MIE DE ANI, A TREIA ÎNTOARCERE A LUI HRISTOS ȘI JUDECATA FINALĂ .....	85
ULTIMA STRIGARE .....	88
CE TREBUIE SĂ FACEM? .....	90
SUCCESIUNEA EVENIMENTELOR .....	95

## PREFAȚĂ

Pe vremea lui Noe, Dumnezeu a acordat omenirii o perioadă de 120 de ani ca să aleagă între bine și rău. Pentru că omenirea nu a profitat de șansa oferită de Dumnezeu de a se pocăi și de a se întoarce la El, aceasta a fost distrusă prin marele potop. **Și în vremea noastră ni s-a acordat o perioadă de încercare și har, înainte de distrugerea totală a lumii prin foc. Domnul are mulți copii care, pentru moment, nu au aflat adevărul. Tu ești unul dintre aceștia? Acesta este mesajul final de avertizare pentru tine și pentru lume. Cu siguranță, „când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare.” (1Tesaloniceni 5:3)**

**Acest document este o parte din cele mai importante și mai remarcabile scrieri despre sfârșitul lumii, semnate de numeroși autori și experți în Biblie și prorocii. De o importanță mai mare și deosebită, acesta include tot ce ne-a dezvăluit Isus Hristos în Biblie despre acest subiect.** Este scris într-o manieră simplă, ușor de înțeles. Oferă numeroase referințe biblice, astfel încât cititorul să poată cu ușurință verifica tot ce apare scris în el. Au fost citate numeroase fragmente biblice, fără însă a include și conținutul lor scris. Am făcut acest lucru pentru ca cititorul să studieze propria Biblie și să verifice adevărul **acestui ultim mesaj al lui Isus Hristos pentru omenire. Este un mesaj de avertizare, mângâiere, speranță și iubire pentru toți cei răătăciți și aflați în întuneric.** Hai să fim precum oamenii din Bereea, care „[...] au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea este așa.” (Faptele Apostolilor 17:11) Domnul îi atenționează întotdeauna pe oameni de judecata care-i așteaptă, înainte ca aceasta să se întâmple. **Noi am fost avertizați cu privire la a doua venire a lui Isus și la distrugerea care va copleși peste puțin timp lumea. Toți cei care au grijă, vor fi salvați.** Caută în Scriptură și verifică cu atenție dacă sunt adevărate toate lucrurile care se spun în acest document.

## INTRODUCERE

***Acesta este ultimul mesaj de avertizare al lui Isus Hristos pentru omenire.***

Cu scurt timp înainte să Se înalțe la ceruri, **Isus ne-a prezentat istoricul viitorului care ne așteaptă**, vorbind cu ucenicii Săi despre vremea ce va veni. Este un istoric de care trebuie să ne amintim tot timpul, pentru că **pentru noi este adevărul prezent, iar dacă suntem cu adevărat atenți, de acest lucru depinde destinul nostru veșnic și fericit.** Altfel, vom rămâne morți veșnic, când acest lucru poate fi evitat.

Dinainte Domnul ne-a spus că nu va trece mult și vor veni încercări, dezastre, foamete, amăgiri, trădări și prigoniri și că vor fi cum nu am mai văzut până acum. În Cuvântul Său, Sfânta Biblie, El ne dezvăluie tot ce trebuie să știm pentru a fi pregătiți. Știm că Hristos Se va întoarce, fără îndoială. **Datoria noastră zilnică cea mai importantă este să fim pregătiți.**

Plin de iubire, Isus a afirmat: **„Să nu vi se tulbure inima! Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine! În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. Știți unde Mă duc și știți și calea într-acolo.”** (Ioan 14:1-4)

***Ești pregătit?***

## EXTRAORDINARA CARTE A LUI DUMNEZEU

La început, Dumnezeu a creat cerul și pământul. El a făcut omul, bărbat și femeie, după chipul și asemănarea Sa (**Geneza 1-2**). Acest lucru face ca El să fie stăpânul tuturor lucrurilor în absolut. Când psalmistul și-a dat seama de acest adevăr fundamental și veșnic, el a strigat: „**Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc.**” (**Psalmul 24:1**). Tot la fel, îngerii din cer, care au fost acolo și au văzut cum a fost făcut omul și pământul, au strigat: „**Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!**” (**Apocalipsa 14:7**)

Fără îndoială, Dumnezeu este Singurul care merită ascultarea și închinarea noastră, și El este Creatorul tuturor lucrurilor. Fiind păcătoși cu o mare nevoie de harul lui Dumnezeu, noi avem încă un motiv solid să ne închinăm și să ascultăm de Dumnezeu. Isus nu este doar Creatorul nostru, ci și Răscumpărătorul și Mântuitorul nostru. Prin faptul că El ne-a creat și ne-a răscumpărat, noi suntem ai Lui.

**Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, a ales să scrie fiecărei ființe umane și ție personal o scrisoare de iubire, pe care o cunoaștem drept Sfânta Biblie.** Tema centrală și principală a Bibliei este aceea **de a te ajuta să cunoști adevărul și lucrurile eterne de care ai nevoie ca să te mântuiești.**

Geneza ne vorbește despre următoarele adevăruri:

1) **„Scopul original al lui Dumnezeu pentru lume și pentru noi, oamenii.”**

Dumnezeu a făcut omul după chipul și asemănarea Sa (**Geneza 1:26-27**). El l-a făcut pe om stăpân peste pământ. Bărbatul și femeia trebuiau să se înmulțească și să trăiască în pace deplină ca stăpâni și administratori ai unei splendide planete (**Geneza 1:28-31**). Într-o ascultare deplină de Dumnezeu, ei puteau fi veșnic fericiți, simțind o bucurie inimaginabilă, într-o armonie desăvârșită cu cerul (**Geneza 2:15-17**).

2) **„A început marea dispută între Isus (Dumnezeu) și Lucifer (Satana/diavolul).”**

Cel mai de temut vrăjmaș al omului, șarpele, diavolul, era viclean, și i-a înșelat pe bărbat și pe femeie și le-a luat dreptul de stăpâni asupra pământului, pe care li-l acordase Dumnezeu. Satana a pus stăpânire pe planetă prin înșelăciuni și minciuni. În inima sa, el își dorește să fie stăpânul lumii și vrea să fie venerat în locul lui Dumnezeu. În consecință, moartea intră în lumea noastră din cauza neascultării omului (**Geneza 2:17, 3:1-13**).

3) **„Planul mântuirii (răscumpărării) omului păcătos.”**

În momentul în care Adam și Eva au păcătuit, planul de mântuire a intrat în acțiune pentru ca noi toți să avem șansa de a recăștiga ceea ce pierdusem (**Geneza 3:15**). Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, trebuia să-și dea viața pentru păcatul nostru, pentru că este scris: „**Sufletul care păcătuiește, acela va muri.**” (**Ezechiel 18:4**). **Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, [...]. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. [...], și prin rănile Lui suntem tămăduiți. [...], dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.** (Isaia 53:4-7)

Mielul lui Dumnezeu a venit în lume să moară în locul nostru, astfel încât noi să avem din plin viață veșnică.

Au trecut aproape 2000 de ani de când, după ce a fost biciuit, Isus a fost dus de soldați în pretoriu. „**L-au dezbrăcat de hainele Lui și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie. Au împletit o cunună de spini, pe care l-au pus-o pe cap, și l-au pus o trestie în mâna dreaptă. Și scuipau asupra Lui și luau trestia și-L băteau în cap. După ce și-au bătut astfel joc de El, [...] L-au dus să-L răstignească.** (Matei 27:26-31)

„**Și pe la ceasul al nouălea (trei după-amiaza), Isus a strigat cu glas tare: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”** (Matei 27:46)

Exact la ora trei după-amiaza, El a strigat iarăși cu glas tare și „**Și-a dat duhul.**” (Matei 27:50)

La sfârșitul zilei Sabatului (sâmbăta), când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii (duminică), s-a produs un mare cutremur. „**[...] căci un înger al Domnului s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului [...]. Dar îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor: „[...] Nu este aici; a înviat, după cum zisese.”** (Matei 28:2-6)

Câteva zile mai târziu, Isus S-a ridicat la cer, unde se află de aproape 2000 de ani; de unde Se va întoarce în foarte scurt timp ca să-i judece pe vii și pe morți, cu răsplata în mână, pe care s-o dea fiecăruia după faptele sale, bune sau rele.

4) **„Natura spirituală a cuvintelor și principiilor care se întrec pentru supremație.”**

Biblia ne spune că lupta nu se va da nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul lui Dumnezeu (Zaharia 4:6). În **Efesenii 6:17**, apostolul Pavel explică că sabia Duhului este Cuvântul lui Dumnezeu. Adam și Eva s-au luptat cu șarpele prin ispită pe care au avut-o. Cu toate acestea, conflictul a fost doar o luptă de cuvinte, principii și porunci ale lui Dumnezeu. Tot la fel s-a întâmplat și cu Isus în deșert, când L-a ispitit diavolul.

După patruzeci de zile fără mâncare, Îi era foame, iar ispitorul a venit fără forță și arme. El a început lupta printr-un singur cuvânt, semănând îndoiala, și a spus: **„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini.”** (Matei 4:3). Recurgând la Cuvântul lui Dumnezeu, arma cea mai potentă în luptă și singura de care dispunem pentru a-l înfrânge pe cel ce vrea să ne înșele, Isus i-a răspuns cu credință: **„Este scris.”** Lăsându-Se în totalitate în mâinile Tatălui nostru ceresc și încrezându-Se în Scriptură și în promisiunile lui Dumnezeu, precum cele dezvăluite de prorocul Isaia: **„Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeu tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.”** (Isaia 41:10)

Ascultând de voia lui Dumnezeu, El a spus în continuare: **„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”** (Matei 4:4)

La sfârșitul disputei, vedem că **armele folosite de Domnul nostru au fost și vor fi întotdeauna aceleași. Ele sunt și armele noastre, Duhul Sfânt, Cuvântul lui Dumnezeu și principiile, rânduielile, hotărârile și poruncile lui Dumnezeu. După cum am văzut, forța și violența nu-și au locul în acest război.** Cu siguranță vrăjmașul nostru va folosi violența și constrângerea împotriva noastră, însă noi, fiind copiii ai lui Dumnezeu, noi nu trebuie să facem la fel. Noi am fost învățați să întoarcem obrazul.

Nu așa s-a încheiat criza ispitirii. Isus i-a pus capăt cu autoritate când a spus: **„Pleacă, Satano”, [...]. „Căci este scris: ‘Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.’”** Atunci, diavolul L-a lăsat. **Și deodată au venit la Isus niște îngeri și au început să-I slujească.”** (Matei 4:10-11). Așa va fi cu toți cei care se supun lui Dumnezeu, adoptă gândirea lui Hristos și ascultă până la moarte. Dacă facem acest lucru, vom avea parte de suferințe mari, însă, la final, vom fi învingători cu Isus, iar apoi vom fi proslăviți și vom primi viața veșnică și slava fără sfârșit.

5) **„De la Geneza la Apocalipsa, conflictul se amplifică și sunt adăugate toate detaliile necesare, astfel încât omul să poată înțelege pe deplin planul mântuirii. Biblia toată ne învață și ne arată cum și-a arătat Dumnezeu iubirea față de noi, prin cronici, istorisiri, psalmi și prorocii, până la extraordinarul său punct culminant.”**

**Este de datoria ta și a fiecărei persoane în parte să verificăm singuri veridicitatea și realitatea acestei lupte și cum ne afectează toate aspectele vieților noastre personale.** Cu bună știință sau fără, în acest moment precis și exact, tu decizi de care parte a baricadei te afli. **Este esențial de știut că Scriptura se interpretează prin Scriptură și că Duhul Sfânt te va călăuzi, dacă aste vrei, ca să înțelegi pe deplin, fără să ai nevoie să primești explicații din afară.** (2 Petru 1:20-21)

**Biblia se numește Cuvântul lui Dumnezeu pentru că ea este vocea lui Dumnezeu.** Noi trebuie să o iubim și să ascultăm de ea. **În fiecare dimineață, avem datoria de a o studia cu mare atenție în rugăciune și de a ne ruga insistent să primim îndrumarea Duhului Sfânt, care a insuflat-o.** (2 Timotei 3:16). Ea trebuie studiată cu interes și smerenie, pentru a înțelege voia lui Dumnezeu, cu toate restricțiile și condițiile impuse de aceasta. Pentru a afla ce vrea Dumnezeu să facem noi, trebuie să studiem Cuvântul Lui cu o inimă de copil. Singura noastră dorință ar trebui să fie: **„Eu vreau să știu cum vrea Dumnezeu să trăiesc, astfel încât să ascult de tot ce-mi spune El, fără ca eu să adaug sau să elimin ceva.”**

**Biblia toată este o dezvăluire a slavei lui Dumnezeu. Este instrumentul gândit de Dumnezeu pentru mântuirea omului. „Și fără credință este cu neputință să-I fim plăcuți Lui.”** (Evrei 11:6) De aceea, prin credință, noi trebuie să acceptăm, să credem și să ascultăm de Sfintele Scripturi. Iar acest lucru are ca rezultat o viață prosperă, plină și fericită, aici și acum, iar în viitorul apropiat, viața veșnică. (Matei 19:29)

Biblia este înțelepciunea și inteligența noastră. **„Este o carte sfântă, insuflată de Dumnezeu și scrisă de oameni sfinți. Este ghidul perfect pentru toate situațiile din viață.”** Tot ce este scris în Biblie este insuflat de Dumnezeu. **Vechiul și Noul Testament au o importanță egală. Niciunul nu este complet fără celălalt.** Tot ce este scris în ele trebuie respectat, pentru că a fost scris ca noi să învățăm și să ne fie bine.

Au trecut aproape 6000 de ani de la cădere. Mesia Cel promis în **Geneza 3:15** a venit în această lume acum peste 2000 de ani. Astăzi suntem în pragul celei de-a doua venire a Sa, care este inevitabilă, pentru că Domnul Isus a spus: „**Mă voi întoarce [...]**”. (**Ioan 14:3**)

Lumea se află în pragul ultimei crize pe Pământ. Semnele sociale, dezastrele naturale, multitudinea de păcate, instabilitatea economică și amenințările unor războaie prevestesc faptul că **urmează să aibă loc evenimente de o gravitate fără precedent**.

**Dumnezeu este pe punctul să-și schimbe relația cu lumea**. Știm că evenimentele din urmă vor fi ca durerile nașterii (**1 Tesaloniceni 5:3**). **Vremurile de încercare au început deja; această perioadă de incertitudine se va înrăutăți încontinuu până la a doua venire a lui Isus. Tu ești pregătit?**

O agonie înfiorătoare a început să pună stăpânire pe popoare întregi și pe oameni. **Pe toți ne așteaptă greutăți de neimaginat; acestea vor continua până la venirea lui Isus. Pedepsele lui Dumnezeu se vor succeda cu repeziciune**. Ne așteaptă boli, foamete, vărsări de sânge, incendii, cutremure, inundații, uragane, calamități, urgiile din urmă și un colaps economic mondial. Aceste lucruri vor fi atât de îngrozitoare, încât mamele își vor mânca propriii copii.

**Nu trebuie să credem că aceste vremuri tulburi nu vor veni; hai să nu ne lăsăm descurajați, ci să ne încredem în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că este adevărat și pentru că este demn să fie primit de fiecare dintre noi**.

Dumnezeu ne avertizează întotdeauna înainte cu privire la judecățile care ne așteaptă. Domnul are întotdeauna o cale de ieșire pentru copiii Lui care-l slujesc cu dragoste și credință. **Nu trebuie să ne temem de nimic, însă este foarte important să fim cu băgare de seamă**.

**Ar trebui să cunoaștem foarte bine și să știm pe deasupra ultimul mesaj transmis nouă, cel din Apocalipsa 14:6-10**. Noi trebuie să trăim Evanghelia lui Isus în viețile noastre de zi cu zi și când ne raportăm la Dumnezeu și la oameni (**1 Ioan 2:6**). Pentru a fi plini de izbândă, este nevoie să avem o experiență personală de a călca pe urmele Domnului nostru; de a face ce este bine (**Matei 9:5, Faptele Apostolilor 10:38, Luca 9:2**) și de a asculta de poruncile Lui (**Matei 7:21, 1 Ioan 2:3**). **Judecățile lui Dumnezeu sunt pentru cei neascultători și necredincioși**.

Trebuie să ne lăsăm în mâna lui Dumnezeu, să ne ghideze El. O parte din ceea ce trebuie să facem noi zilnic este să căutăm cu atenție și înțelepciune Scriptura, mai ales cărțile Daniel și Apocalipsa, pentru a înțelege bine cum se vor succeda lucrurile de pe urmă, pentru că Dumnezeu a decis ca ele să se întâmple deoarece „[...] **Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii**.” (**Amos 3:7**). În istoria popoarelor, împlinirea prorociilor este clară. **Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare, la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, [...]**. (**2 Petru 1:19**)

**Mai mult ca oricând, noi trebuie să studiem foarte amănunțit și cu atenție Cuvântul lui Dumnezeu**. Lumina dezvăluită de Dumnezeu prin Daniel a fost dată pentru vremea sfârșitului, (**Daniel 12:9**). Împreună cu mesajele din Apocalipsa, conținutul acestei cărți ar trebui să fie pe primul loc în gândurile noastre.

**Ziua pe care Dumnezeu a desemnat-o pentru a decide destinul tuturor sufletelor pentru totdeauna și până la sfârșitul veacurilor lumii bate la ușă**.

Niciunul dintre noi n-ar trebui să se creadă scăpat de pericolul de a fi înșelat sau surprins. Nu lăsa ca o interpretare greșită să-ți fure convingerea dată de semnele care ne-au pus în gardă cu privire la acest eveniment extraordinar. **Astăzi este timpul să stăm treji, să fim vigilenți și să ne rugăm fără încetare**. Să fim foarte atenți să nu inventăm evenimente care n-au fost dezvăluite în Cuvântul lui Dumnezeu sau să facem speculații. Și nici nu trebuie să scoatem din prorocie, așa cum a fost ea scrisă, vreun detaliu, oricât de lipsit de importanță ar părea.

Va fi o cernere în rândul poporului lui Dumnezeu, dar semnul fiarei a fost anunțat. Și pecetea lui Dumnezeu este clar specificată în Biblie. Vom studia acest lucru mai târziu. Deocamdată, hai să ne uităm la semnele zilelor de pe urmă și ale sfârșitului lumii.

## SEMNELE REVENIRII ÎN CURÂND A LUI HRISTOS

În **Matei capitolul 24**, Isus ne-a avertizat cu privire la semnele ce se vor vedea înainte de a doua Sa venire. În răspunsul Său la întrebarea ucenicului, El S-a folosit de exemplul distrugerii Ierusalimului pentru a ne învăța despre cum vor fi aceste lucruri, inclusiv distrugerea totală a lumii prin foc. Prin intermediul apostolului Petru, Domnul ne spune că, la venirea Sa, „[...] **cerurile aprinse vor pieri și trupurile cerești se vor topi de căldura focului.**” (2 Petru 3:12)

Hristos se afla cu ucenicii Săi pe Muntele Măslinilor când explica judecățile cumplite ale lui Dumnezeu ce se vor întâmpla înainte de venirea Sa. „**Veți auzi de războaie și vești de războaie. [...] Un neam se va scula împotriva altui neam, [...] și pe alocuri vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume.** (Infecții contagioase fatale în epidemii – la nivel regional – și pandemii – la nivel mondial). **Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.**” (Matei 24:6-8)

Aceste prorocii s-au împlinit parțial când Ierusalimul a fost distrus. Însă ele se aplică vremurilor de pe urmă într-o manieră mai directă și mai amplă. Să nu uităm că ele au început deja și se vor amplifica și vor crește pe măsură ce ne apropiem de venirea lui Hristos.

**Luca 21:25-26**, care ne vorbește de același subiect ca **Matei 24:29**, ne spune: „**Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strămtorare printre neamuri, [...]. Oamenii își vor da suflul de groază în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ, [...].**”

În Apocalipsa, Domnul Isus amplifică semnele. Apostolul Ioan spune: „**Când a rupt Mielul pecetea a șasea, m-am uitat, și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele, și stelele au căzut din cer pe pământ [...].**” (Apocalipsa 6:12-13)

Este esențial să ne amintim că toate acestea sunt pentru vremea sfârșitului. Când a început vremea sfârșitului? Vom explica acest aspect mai târziu, dar pentru că este necesar să știm pentru a înțelege mai bine aceste lucruri, conform prorociei, **vremea sfârșitului a început în 1798 (Daniel 12:4-7)**. De atunci noi trăim vremea sfârșitului.

Aceste semne prevesteau începerea vremurilor din urmă. În **Matei 24:6**, Isus spune: „**[...], căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci.**”

Cutremurul acesta nu este cutremurul din **Apocalipsa 16:18**, care coincide cu a doua venire a lui Isus: „**[...] și s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa de tare cum de când este omul pe pământ n-a fost un cutremur așa de mare.**” *Cutremurul despre care vorbim noi este un semn care s-a petrecut pe 1 noiembrie 1755. Este cunoscut sub numele de Cutremurul din Lisabona, pentru că a avut loc în Portugalia, unde a avut epicentrul.*

**Să nu uităm că aceste calamități se înmulțesc. Toate sunt semne, însă nu toate sunt specifice. Cu cât ne apropiem mai mult de revenirea lui Isus, cu atât mai mari vor fi frecvența, gravitatea și intensitatea semnelor.**

**Un alt semn specific a fost ziua întunecată din 19 mai 1780; s-a produs într-o mare parte din America de Nord.** Era așa de întuneric încât oamenii au trebuit să aprindă lămpile încă din cursul dimineții. Mulți au crezut atunci că venise sfârșitul lumii.

**Cel de-al treilea semn s-a produs în aceeași zi cu cel dinainte, aproape de miezul nopții; bezna deasă s-a risipit și a apărut luna, roșie ca sângele.**

**Al patrulea eveniment a fost o spectaculoasă ploaie de stele**, și a fost consemnat în Enciclopedia Americană și în multe alte documente, **pe data de 13 noiembrie 1833.**

**În ceea ce privește îngrozirea neamurilor**, nu trebuie decât să ascultăm sau să vedem știrile din media pentru a afla că **toate popoarele sunt neliniștite și îngrijorate, cu teama de ceea ce trăim în fiecare zi. Lumea se află într-o stare foarte tulbură.** Isus ne spune mai departe: „**Se vor scula mulți proroci mincinoși și vor înșela pe mulți.**” (Matei 24:11) Înșelăciunile vremurilor din urmă sunt multe și de foarte multe tipuri; însă toate sunt dirijate de Satana, „**acela care înșală întreaga lume [...].**” (Apocalipsa 12:9) În vremurile dinainte s-au ridicat proroci mincinoși, și astăzi și mâine se vor ridica proroci mincinoși, care au înșelat și care vor înșela și vor duce pe mulți în pustietate. Vor fi magicieni și vrăjitori care vor atrage după ei oameni în singurătatea munților. La fel ca alte lucruri pe care le-am menționat până acum, și, la fel ca celelalte, le vom discuta în curând; **pe măsură ce trece timpul, toate se vor intensifica, și vor avea mult mai multă putere decât au avut până în ziua de astăzi.** Aceste persoane vor pretinde că dețin puteri miraculoase, iar mesajul lor va plăcea foarte mult omului modern.

Domnul Isus ne spune dinainte că „**se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.**”

**(Matei 24:24)** Până și îngerii căzuți vor face minuni, pentru a-i convinge pe oameni cu privire la minciunile pe care le spun și le predică ca și cum ar veni de la Dumnezeu, **„acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite [...]”** (Apocalipsa 16:14) Aceștia dau învățături false, care contravin Bibliei, pentru a-i face pe oameni să-i urmeze și pentru a le controla oamenii mințile, vor face mari minuni. **Scopul miracolelor și minunilor făcute de vrăjmașii lui Dumnezeu și ai oamenilor este acela de a convinge pe toată lumea că învățăturile și doctrinele de care ei vorbesc sunt adevărate. Însă ce spune Biblia cu privire la aceste lucruri?**

Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că nu trebuie să mergem la vrăjitori sau ghicitori, cu atât mai puțin la cei morți. Noi trebuie să Îi punem lui Dumnezeu în rugăciune toate întrebările pe care le avem cu privire la adevărul vreunei porunci sau învățături din Biblie. Răspunsul se află întotdeauna în Sfânta Biblie. Pentru astfel de situații, noi avem răspunsul în **Isaia 8:19-20: „Dacă vi se zice însă: „Întrebați-i pe cei ce cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc”, răspundeți: „Nu-L va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Îi va întreba el pe cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie!” Căci, dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.”** Pentru noi, Marele principiu al **Reformei Protestante, ‘Sola Scriptura’**, este întotdeauna prezent. **Biblia, și numai Biblia.** Nimeni nu trebuie să fie înșelat; noi avem Cuvântul sigur al lui Dumnezeu, fidel și demn de a fi primit de toți.

**Biblia** este cea mai importantă carte de învățătură, superioară oricărui alt cuvânt sau scriere, pentru că **este vocea lui Dumnezeu.** Multe persoane, care pretind că o urmează, vin cu opinii diferite și cu alte cărți, pe care le pun deasupra ei și ridică rațiunea umană deasupra înțelepciunii, cunoașterii și poruncilor divine. **Mulți își vor pierde sufletul în veșnicie din cauza acestei greșeli grave. Noi toți trebuie să-L căutăm singuri cu ardoare pe Domnul Dumnezeu nostru, pentru a nu fi înșelați de cei care pretind că își primesc învățăturile special de la Dumnezeu.** Noi Îl urmăm pe Isus Hristos și atât. Când suntem de acord cu alte persoane, atunci Îl putem urma pe Isus împreună, ca rămășiță a Bisericii pe care Dumnezeu o are pregătită pentru sfârșitul vremurilor. **La fel cum, pe vremea lui Noe, Dumnezeu Și-a pus deoparte o singură arcă, Dumnezeu are o singură arcă și pentru vremurile din urmă, iar acea arcă este Biserica adevărată.** Vom studia și vom descoperi Biserica adevărată în Biblie peste puțin timp.

**„La temelia decadenței morale a lumii stau lăcomia și lipsa măsurii.”** Satana ne ispitește neconștient să ne satisfacem pasiunile, poftele și gusturile. Învinși fiind, noi plătim un preț foarte scump, care ne costă sănătatea și, în multe cazuri, chiar și viața. Obiectivele noastre principale în viață sunt divertismentul, diversiunea, băutura, mâncarea și îmbrăcămintea. Noi astăzi trăim în aceeași stare ca înaintea de potop, însă la o scară mai mare. **Această stare de imoralitate, depravare și risipă este un alt semn remarcabil al sfârșitului apropiat al istoriei acestui pământ.**

În vremea lui Noe, marea majoritate a oamenilor era scufundată în credința în lucruri neadevărate și respingea cu tărie adevărul. Lumea toată lua parte la violență în toate locurile. Peste tot erau războaie, iar infrațiunile și omorurile făceau parte din viața de zi cu zi, la fel cum se întâmplă astăzi. Tot la fel va fi și înaintea de a doua venire a lui Isus.

**Noi acum trăim „vremuri grele ale zilelor din urmă, căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudaroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, [...], neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, [...], iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie.”** (2 Timotei 3:1-5)

În toate tulburările sociale, îngerii răi incită oamenii la violență. Violența a ajuns la un nivel atât de ridicat, încât Dumnezeu a început să-și reverse judecățile. **Toate actele groaznice de violență ne spun că sfârșitul este aproape. Tu ești pregătit pentru a doua venire a Domnului?**

„Domnul S-a ridicat să scuture puternic pământul; noi acum vedem cum încep durerile nașterii, ca la o femeie însărcinată. În curând, vom vedea și mai multe dezastru îngrozitoare. Mii de vapoare și flote întregi de vase se vor scufunda. Vor apărea incendii neașteptate, care nu vor putea fi stinse. În toată lumea, vor fi milioane de morți.” Împreună cu ele, vor veni haos, distrugere și moarte pe multe străzi, căi ferate și rute aeriene. **Fiecare tip de dezastru se va întâmpla cu o mai mare frecvență și va avea o tot mai mare magnitudine. Este timpul să-L căutăm pe Domnul, cât încă mai poate fi găsit,** hai să facem acest lucru acum, cât El mai este aproape. **Căci perioada de har se va termina în curând. Sfârșitul este aproape.**

Trăim vremurile pe care ni le-a vestit Dumnezeu dinainte, ca să ne putem pregăti pentru ele. După cum vedem acum, războaiele domină, iar epidemiile, moartea și foamea abundă. În curând, marea se va revărsa. Judecata lui Dumnezeu va veni mai curând decât credem noi. **Duhul lui Dumnezeu pleacă încet-încet de pe Pământ.**

Foarte curând, tuturor celor care continuă să nu-l respecte poruncile, li se va refuza puterea protectoare a lui Dumnezeu. Din păcate, cea mai mare parte a locuitorilor Pământului vor sfida în continuare cu nepăsare, deoarece Satana i-a orbit prea mult; pentru că răutatea a ajuns ceva atât de des întâlnit, nu le mai trezește nicio emoție.

Aceste calamități nu sunt manifestări capricioase ale unei naturi în derută. Iehova este Dumnezeuul naturii, care ascultă de vocea Lui și-I face voia. Aceste dezastre nenaturale sunt instrumentele lui Dumnezeu cu care El are de gând să trezească în noi sentimentul pericolului grav în care ne aflăm.

Evenimentele ce vor urma în istoria Pământului sunt în mâna Domnului, care deține controlul asupra destinului popoarelor, persoanelor și Bisericii. Desfășurarea deplină și cursul evenimentelor omenești se află sub conducerea și la indicațiile Mielului lui Dumnezeu, care Se va întoarce ca Leul poporului lui Iuda. **„Dincolo de manevrele și contramanevrelle oamenilor, nu putem decât să contemplăm îngerii lui Dumnezeu, care execută în tăcere voința exactă a Atotputernicului.”**

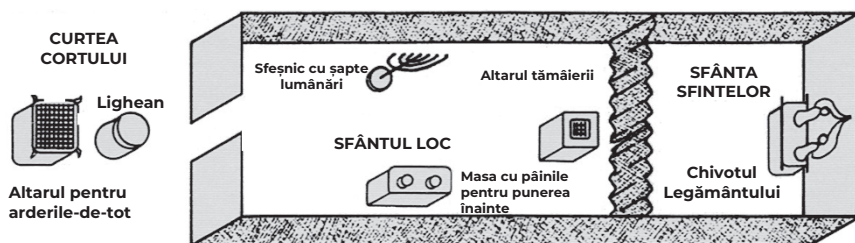
Cu toate aceste semne și calamități, printre alte mijloace, **Domnul îi cheamă pe bărbați și pe femei să gândească și să se gândească cu deosebită seriozitate** la ei toți. Se vede foarte clar că **scopul lui Dumnezeu este acela de a trezi Biserica**, care Îi aparține, din letargie și spiritualitate călduță, **pentru a ne pregăti pentru a doua Sa venire**. Acum este timpul să fim plini de râvnă și să ne pocăim de indiferența și neglijența pe care le avem. Domnul spune: **„Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!”** (Apocalipsa 3:18-19) Trebuie să fim pe deplin treziți, în totalitate sfințiți, în întregime pocăiți și complet dedicați lui Dumnezeu. Noi continuăm să fim excesiv de pasivi, ca și cum am fi paralizați. **Tu ești treaz?**

## CÂND SE VOR ÎNTÂMPLA ACESTE LUCRURI?

Când Isus le răspunde ucenicilor, în **Matei 24:3**, El pune împreună descrierea distrugerii Templului cu ziua venirii Sale. Din îndurare pentru ei, El a combinat descrierile celor două crize: distrugerea Templului și a doua Sa venire. Mulți creștini, greșind, au stabilit ziua în care Se întoarce Hristos. Aceștia vor face în continuare așa, doar pentru ca la final să aibă parte de dezamăgire și nereușită. Domnul ne-a spus că momentul exact este un mister nedezvăluit de Dumnezeu. „**Despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.**” (Matei 24:36)

Domnul ține ascuns acel moment pentru că datoria noastră este să fim permanent pregătiți în așteptarea revenirii Sale. **Chiar înainte de revenirea Sa, Domnul ne va dezvălui momentul exact al celei de-a doua veniri a lui Isus, pentru că „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii.”** (Amos 3:7) Noi nu trebuie să trăim tulburați de faptul că nu știm momentul exact al revenirii Sale. **Noi trebuie să ne pregătim pe noi înșine și pe toți ceilalți care așteaptă cu bucurie venirea Domnului și să transmitem mesajul că Isus va veni în curând.** Noi nu trebuie să căutăm să găsim sau să oferim o scuză pentru a tergiversa pregătirea oamenilor pentru acest lucru.

**Ce putem ști cu certitudine este ziua decisă de Dumnezeu pentru judecată.** În **Exodul 25:8**, Dumnezeu i-a spus lui Moise: „**Să-Mi faci un locaș sfânt [...].**” În acest sens, Dumnezeu i-a arătat un model în **Exodul 25:40**, după care să I se construiască locașul sfânt, în care Hristos a intrat după învierea Sa, pentru a-și îndeplini rolul de Mijlocitor și Mare Preot (**Evrei 8:1-2; 9:24**).



DIAGRAMĂ: CORTUL ÎNTÂLNIRII – Este denumirea Locașului Sfânt din Vechiul Testament (**Exodul 26:1**)

În curte se afla Altarul jertfelor de ardere sau Altarul arderii-de-tot, unde mielul era adus ca jertfă pentru iertarea păcatelor. Mielul Îl simboliza pe Isus Hristos: „**Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!**” (Ioan 1:29). Aici se afla ligheanul, unde Marele Preot își spăla mâinile de sânge înainte de a intra în Sfântul Loc. Ligheanul simbolizează botezul, care se practică în zilele noastre în numele Fiului, al Tatălui și al Duhului Sfânt. Marele Preot Îl mai simbolizează și pe Hristos. Marele nostru Preot S-a dus în Ceruri, punând capăt sistemului jertfelor aici pe Pământ, deoarece, când Isus a venit în lume, El a împlinit toate prorociile făcute cu privire la El în Vechiul Testament. Apăruse adevărul, iar simbolurile nu mai erau necesare.

În Sfântul loc se afla sfeșnicul cu șapte lumânări, care-L simbolizează pe Hristos, „**lumina lumii**” (Ioan 9:5). Masa cu pâinile pentru punerea înainte Îl reprezintă pe Hristos, „**pâinea care S-a coborât din cer**” (Ioan 6:41) – fără păcat, iar **altarul tămâierii Îl simbolizează pe Hristos ca proroc.**

Între Sfântul Loc și Sfânta Sfințelor se afla perdeaua, care s-a rupt în două când Isus Și-a dat duhul (**Matei 27:50-51**), pentru că acum **sângele cel scump al lui Isus ne-a dat accesul direct la scaunul lui Dumnezeu, în ceruri.**

În Sfânta Sfințelor, se afla Chivotul mărturiei, în care erau ținute cele Zece Porunci, iar pe capac erau doi heruvimi din aur (**Numeri 7:89**). Dintre aceștia apărea slava lui Dumnezeu, ca să vorbească cu oamenii. Doar o dată pe an, în Ziua Ispășirii, Marele Preot intra în Sfânta Sfințelor, pentru ispășirea păcatelor oamenilor (**Leviticul 23:27**).

Când a murit Isus, „**perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus până jos, [...].**” (**Matei 27:51**). Acesta era Lăcașul Sfânt pământesc din Ierusalim. Odată cu ruperea perdelei, sistemul de jerte, care simbolizau și erau o indicație a morții adevăratului Miel al lui Dumnezeu, care ia păcatele

lumii, a luat sfârșit. Acest miel reprezenta jertfa lui Hristos pe Crucea Calvarului. **Mielul lui Dumnezeu, Mesia cel Promis și Isus sunt una și aceeași persoană.**

După învierea Sa, Isus urcă la ceruri pentru a-și continua rolul de Mare Preot în Locașul Sfânt ceresc, în Sfântul Loc în care se află sfeșnicul cu șapte lumânări (**Apocalipsa 1:13-14**).

În **Apocalipsa 19:13**, Isus este numit „**CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU**”. Tot la fel, apostolul Ioan Îl numește pe Isus „Cuvântul” și declară irefutabil că „**Cuvântul este Dumnezeu (Ioan 1:1)**”.

După ce l-a auzit pe Ioan Botezătorul și după ce l-a urmat pe Hristos o perioadă scurtă de timp, Andrei, ucenicul lui Isus, îl caută pe Simon Petru și-i spune: „**Noi L-am găsit pe Mesia**” (care înseamnă „**Hristos**”) (**Ioan 1:40-41**). Atât „Mesia”, cât și „Hristos” înseamnă „**uns**”.

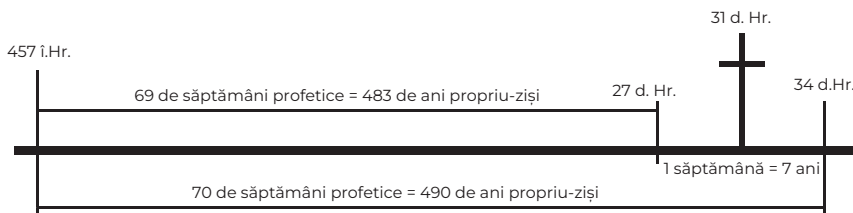
Biblia afirmă că **Isus este Hristos, Mesia, Emanuel, Mântuitorul lumii, singurul Fiu născut al lui Dumnezeu.**

Prorocia din **Daniel 9** ne confirmă faptul că Isus este Mesia, indicând în același timp și ziua în care Dumnezeu va face judecata. Primul înger din **Apocalipsa 14** spune cu voce tare: „**Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui, [...]**” (**Apocalipsa 14:6**)

Daniel a fost uimit și nu a înțeles vedenia cornului mic și a curățirii Sfântului Locaș (**Daniel 8:8-14**). Nici chiar după ce a venit îngerul Gabriel să-i explice vedenia (**Daniel 8:16**), și nici chiar după ce acesta a venit cu alte detalii esențiale (**Daniel 8:23-26**), prorocul tot nu a înțeles, rămânând în continuare nelămurit. Însă Gabriel revine pentru a-i lumina lui Daniel mintea cu înțelepciune și înțelegere (**Daniel 9:21-22**).

Fragmentul **Daniel 9:24-27** începe interpretarea cu privire la momentul în care va veni Mesia și la momentul când va avea loc judecata lui Dumnezeu. „**Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte [...] până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, [...], până la aducerea neprihănirii veșnice, [...] și până la ungerea Sfântului Sfinților. Să știi dar și să înțelegi că, de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul (Mesia), la Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi, timp de șaiszeci și două de săptămâni, [...]. După aceste șaiszeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit [...]. El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, [...]**”

Hotărârea de zidire din nou a Ierusalimului apare în **Ezra 7:7, 12, 13** în al șaptelea an al împăratului Artaxerxe al Persiei. **Al șaptelea an al domniei împăratului Artaxerxe este anul 457 î.H.** Este important să nu uităm de principiul biblic conform căruia o zi în prorociei înseamnă un an propriu-zis (**Ezechiel 4:6**).



Să recapitulăm câteva puncte importante:

- 1) Dumnezeu i-a acordat Israelului, poporul evreu, 490 de ani (70 de săptămâni) ca popor ales. De la hotărârea împăratului Artaxerxe de a reconstrui templul (toamna anului 457 î.Hr.) până la omorârea cu pietre a lui Ștefan (în anul 34 d. Hr.) (**Faptele Apostolilor 7**).
- 2) **Isus apare ca Mesia în toamna anului 27, când este uns de Duhul Sfânt**, exact cu 483 de ani (69 de săptămâni profetice) mai târziu.
- 3) **La jumătatea săptămânii a 70-a, Isus este răstignit.** Acest lucru are loc la 3 ani și jumătate după ce El este uns. **Răstignirea are loc în primăvara anului 31 d. Hr.** Ungerea lui Hristos are loc atunci când Ioan Botezătorul Îl botează în râul Iordan.
- 4) Ștefan este omorât cu pietre 3 ani și jumătate mai târziu, în toamna anului 34 d.Hr. Acum se împlinesc cei 70 de ani ai prorociei. Este sfârșitul perioadei de timp acordate evreilor ca popor ales, când începe să fie propovăduită neamurilor Evanghelia.

Revenind la **Daniel 8:14**, aflăm că Locașul Sfânt va fi curățit „**până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți.**” Dacă folosim raportul de o zi pentru un an, din **Ezechiel 4:6**, ne dăm seama că **Locașul Sfânt ceresc va fi curățit în 2300 de ani.**

Explicația semnificației acestei curățiri ne este dată în Locașul Sfânt pământesc. Acest Locaș Sfânt era curățit o dată pe an, în Ziua Ispășirii (**Leviticul 23:27-30**). **Pentru curățirea Locașului Sfânt, trebuiau eliminate toate necurățiile și murdăria.** Necurățiile și murdăria sunt lucrurile păcătoase (**Leviticul 16:11-28**).

**Ziua Ispășirii era o zi de împăcare cu Dumnezeu.** Lucrurile care ne-au despărțit de Dumnezeu și care ne-au făcut vrăjmașii Lui în păcat. **Era o zi mare a iertării.**

În ziua aceasta mare, marele preot, în cazul de față, Aaron, care îl simbolizează pe Hristos, adevăratul Mare Preot, aduce împăcarea pentru păcatele oamenilor (**Leviticul 16:15**). În acest sens, el trebuia să taie gâtul animalului jertfit, care și el îl simbolizează pe Hristos. El trebuia să ducă sângele în Sfânta Sfintelor și să stropască cu el spre capacul ispășirii și înaintea capacului Chivotului Legământului. În acest fel, oamenii erau curățiți de toate păcatele lor.

În ziua aceasta, toți oamenii trebuiau să se smerească sincer, să-și mărturisească toate păcatele și să le lase în urmă, iar Dumnezeu, care este plin de îndurare, să îi ierte. Cei care nu se smereau, mureau: **„Oricine nu se va smeri în ziua aceea va fi nimicit din poporul lui.”** (**Leviticul 23:29**) **Era o zi a judecării, care simboliza ziua judecării finale, cea pe care toți trebuie să o înfruntăm la a doua venire a Domnului Isus.**

Acum Sfântul Locaș este necurat, plin de păcatele și răzvrătirile israeliților. Animalele folosite ca jerte îl reprezentau pe Isus. De aceea Biblia spune: **„și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.”** (**1 Ioan 1:7**). Păcatul oamenilor trecea simbolic asupra animalului înjunghiat. După aceea, preotul ducea sângele în Sfântul Locaș. Atunci, păcatele oamenilor contaminau Sfântul Locaș, prin urmare, acesta trebuia curățit.

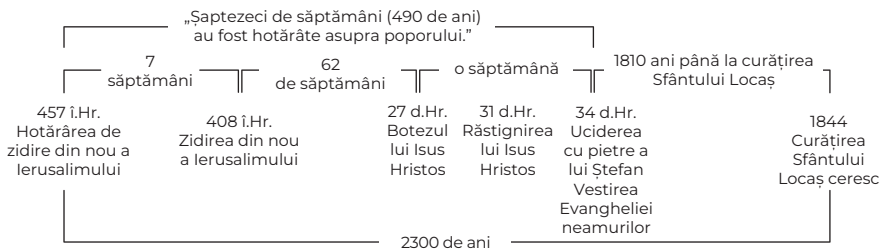
Biblia afirmă că **„sufletul care păcătuiește, acela va muri.”** (**Ezechiel 18:4**). În planul Său de mântuire, din iubire, **Dumnezeu „a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”** (**Ioan 3:16**). Isus, cu viața Sa perfectă, fără păcat, împlinește legea, care spune că fiecare om va plăti cu propria viață pentru propriile păcate. Datorită vieții Sale de absolută ascultare, El poate plăti prețul pentru păcatele noastre și ne poate ține locul, dacă asta vrem. Din acest motiv, El este Mielul lui Dumnezeu, care ia păcatul lumii. Și, pentru că, **„fără vărsare de sânge nu este iertare”** (**Evrei 9:22**), a trebuit ca Domnul nostru Isus să-și verse sângele scump pe Crucea Calvarului, ca să ne ia păcatele. **Păcatul tuturor oamenilor a contaminat Sfântul Locaș ceresc, care are nevoie să fie curățit.** În rai, păcatul nu poate exista. El trebuie eradicat și distrus.

Isus a mers cu păcatele noastre în cer, când S-a dus în fața lui Dumnezeu, Tatăl, pentru noi, în locul nostru și ca Mare Preot în Sfântul Locaș. El Se duce cu jerta de Sine și cu propriul Lui sânge, nu cu sângele animalelor, care în alte vremuri erau doar simboluri și imagini ale unor lucruri din cer. El a venit pentru a elimina păcatul care ne-a despărțit de Dumnezeu și pentru a ne împăca cu El (**Evrei 9:23-28**).

Când s-au împlinit cei 2300 de ani până la curățirea Sfântului Locaș? Acest eveniment extrem de important este începutul judecării lui Dumnezeu, Ziua Ispășirii, pentru împăcarea lumii cu El prin sângele scump al lui Hristos, Fiul Său, care a început la „sfârșitul” celor 2300 de zile profetice.

În **Daniel 9:24**, aflăm unde au început cei 2300 de ani din care este luată prorocia celor 70 de săptămâni (490 de ani) sau pe baza căreia s-a hotărât aceasta din vedenia celor 2300 de zile. Aceasta stabilește clar faptul că prorocia despre cele 2300 de zile (2300 de ani) din **Daniel 8:14** și cea cu privire la cele 70 de săptămâni (490 de ani) din **Daniel 9:24-27** sunt două părți ale unei singure prorocii.

După cum am văzut deja, prorociile despre cele 70 de săptămâni și despre cele 2300 de zile au legătură una cu cealaltă, deoarece au început în același timp.



- 1) **Ajungem la finalul celor 70 de săptămâni în anul 34 d.Hr.;** aceste 70 de săptămâni înseamnă 490 de ani.
- 2) Dacă adăugăm cei 1810 ani, de la cei 2300 de ani la anul 34, vedem că **prorocia s-a împlinit în anul 1844.**

Ce s-a întâmplat în ceruri în anul 1844? **Daniel 7:7-14** ne prezintă scena unde se ținea judecata (**Daniel 7:10**), și pe cineva, ca un fiu al omului (Isus) venind pe norii cerurilor. El a venit la Cel Îmbătrânit (Dumnezeu Tatăl) (**Daniel 7:13**). Aceasta este o scenă a judecății care are loc după 1798 (începutul vremurilor de pe urmă) și înainte de a doua venire a lui Isus. Dacă analizăm **Daniel 8**, vedem că judecata din **Daniel 7** corespunde perfect cu curățirea Sfântului Locaș din **Daniel 8:14**. Să nu uităm că **curățirea Sfântului Locaș, judecata și Ziua Ispășirii vorbesc despre același lucru. Judecata înainte de sosirea lui Isus, cu analiza detaliată a vieții și faptelor, a început în ceruri în 1844.**

În **Apocalipsa 11:15**, al șaptelea înger sună din trâmbiță și anunță începerea judecății. „**Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său.**” În versetul 19, vedem că, „**Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său, în Templul Său.**” Aici ne dezvăluie Domnul nostru Isus faptul că în 1844 El a trecut din Sfântul Loc, unde Și-a început lucrarea (**Apocalipsa 1:12-13**), când S-a urcat la cer, în Sfânta Sfintelor, pentru că vremea judecății Sale sosise exact la timpul prorocit de Daniel. Știm că Isus a intrat în Sfânta Sfintelor pentru că acolo se află Chivotul Legământului (sau mărturie). Ce reflecție serioasă ne oferă gândul de a ști că Ziua Ispășirii, ziua curățirii Sfântului Locaș din ceruri și **marea judecată a lui Dumnezeu se desfășoară în ceruri de peste 175 de ani (2020-1844=176)!**

Prorocia se împlinește cu repeziciune! Perioada de har pentru om se va încheia foarte curând. Destinul tuturor sufletelor se va decide pentru totdeauna. **Ziua mâniei lui Dumnezeu se apropie cu repeziciune! Ești pregătit? Străjerii falși spun: „Totul este bine?” În cine ne vom încrede? În Cuvântul neschimbător și sigur al lui Dumnezeu sau în fabulațiile, minciunile și argumentele false ale Satanei?**

## AMĂGIRI ÎN VREMURILE DE PE URMĂ

Mulți trăiesc ca și cum Domnul nostru întârzie să vină, precum robul cel rău și necredincios; ei își spun în inimile lor: „**Stăpânul meu zăbovește să vină!**” (Matei 24:48). Acest lucru a condus la *una dintre cele mai mari înșelătorii, pentru că îi face pe oameni să irosească inconștient privilegiile și oportunitățile* pe care noi le avem acum. Oamenii ajung să nu se pregătească pentru ziua cea mare. Timpul trece, oportunitățile dispar, iar noi murim fără să fim pregătiți. *Când vom deschide ochii din nou, în fața noastră va fi Isus*, însă va fi prea târziu; toate oportunitățile vor fi dispărut. „**Stăpânul robului acelaia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe, [...], și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.**” (Matei 24:50-51). Căci este scris: „**Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi.**” (Evrei 10:37).

În Rai, Satana s-a deghizat în șarpe și a înșelat-o pe Eva. De-a lungul istoriei, el s-a folosit de minciună și va continua să o facă până la sfârșitul zilelor. El este plin de o mare furie, pentru că „[...] **balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.**” (Apocalipsa 12:9).

Să ne uităm la alte câteva dintre cele mai eficiente minciuni ale diavolului. Trebuie să nu uităm niciodată că păcatul însuși este înșelător și că ne amorțește percepțiile morale. *Trebuie să recunoaștem și să acceptăm faptul că suntem cu toții păcătoși. Trebuie să ne ocupăm permanent de propriile păcate pentru a putea vedea limpede. Dacă nu facem acest lucru, rămânem orbi.*

Din acest motiv, *noi trebuie să ne analizăm pe noi înșine și să cercetăm Scriptura cu rugăciune și smerenie.* Printr-un studiu atent al Bibliei și o supunere continuă față de Dumnezeu, Duhul Sfânt ne va ajuta să ne vedem greșelile. *Dacă ne mărturisim păcatele și nu le mai facem, ispititorul nu va mai apărea ca un înger de lumină, ci așa cum este el cu adevărat: un mincinos.* Dumnezeu ne promite discernământ spiritual, dar *toate promisiunile Sale vin cu condiții. Dacă respectăm condițiile, primim ce ni s-a promis, dar dacă nu respectăm condițiile, nu primim ce ni s-a promis.*

Cea mai mare minciună este să nu credem că Satana există. În mod uimitor, mulți așa-zisi creștini nu cred că există un diavol concret și real. Aceasta se întâmplă pentru că ei nu cred în Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu; ei răstălmăcesc Scriptura și spun că numele său este folosit doar ca reprezentare a gândurilor și dorințelor rele ale omului. Aceasta este o greșeală gravă și fundamentală, pentru că este totodată necredință. Răul cauzat prin eliminarea chiar și a unui singur adevăr biblic este de necalculat. Acesta distruge credința în *Cuvântul lui Dumnezeu, detectorul de minciuni*, iar oamenii se pierd, neputând beneficia de pe urma mării jertfe oferite pentru mântuirea lor. *Pe măsură ce ne separăm de marile adevăruri ale Bibliei, de privilegiile și poruncile clare ale lui Dumnezeu, ne lăsăm mintea deschisă pentru a accepta tot felul de miracole mincinoase, fabulații și doctrine mincinoase.*

Nimeni nu trebuie să cedeze în fața ispitelor Satanei. Dumnezeu are întotdeauna pregătită o cale de ieșire pentru noi, însă noi alegem dacă să o folosim sau nu. În Cuvântul lui Dumnezeu, noi avem oferit tot ajutorul divin, dacă vrem să le învingem. Noi toți cei care avem credință în Hristos, Domnul nostru, dispunem de puterea de a ieși învingători în fața oricărei ispite, așa cum a făcut Isus.

Hristos ne-a spus dinainte că se vor ridica proroci mincinoși (Matei 24:11). Biserica va fi expusă unui pericol mai mare din cauza minciunilor acestora, decât din cauza prigonirilor venite din partea vrăjmașilor noștri. *Orice doctrină trebuie să treacă testul Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta trebuie respinsă dacă nu se aliniază învățăturilor acestuia. Cercetează Scripturile cu atenție, nu te grăbi și vezi dacă tot ce este scris în acest document este adevărat.*

Astăzi, la fel ca în vremea apostolilor, oamenii încearcă să distrugă credința noastră în Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiție, știință și filozofie. Vrăjmașul nostru folosește critica, evoluționismul, spiritismul, falsa doctrină potrivit căreia oamenii pot deveni dumnezei și învățătura înrudită cu aceasta, care afirmă că Dumnezeu este prezent în natură, pentru a-i conduce pe oameni pe căi interzise ale pierzării. *Mulți, inclusiv un număr semnificativ de creștini, sunt prinși în speculații, idei greșite și convingeri derutante.*

Învățătorii mincinoși și oamenii de știință care nu-L cunosc pe Dumnezeu contrazic Cuvântul lui Dumnezeu și înalță și adoră natura în locul Creatorului, chiar dacă Biblia și însăși natura sunt o mărturie clară că Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor.

*Toți ne bazăm pe Biblie pentru a cunoaște cum a început istoria lumii, cum a fost creat omul și cum a căzut. Din Biblie aflăm cum au intrat păcatul și moartea în lume.* Fără Cuvântul lui Dumnezeu, mințile noastre sunt controlate de superstiție, teorii false, gânduri de oameni căzuți și o așa-numită știință. Dumnezeu nu ne-a lăsat singuri să ne încurcăm în presupuneri omenești și teorii necredibile.

**Când oamenii nu cred în ceea ce ni se spune în Geneza, ei pierd simplitatea credinței. Sfintele Scripturi nu trebuie judecate după ideile științifice ale oamenilor. Teoriile științifice ale oamenilor trebuie evaluate și testate prin Biblie. Știința și Biblia nu se contrazic între ele, deoarece sunt în perfectă armonie. Cuvântul sigur și neschimbător al lui Dumnezeu este insuflat de El Însuși, pe când știința nu este. Știința este plină de erori, deoarece baza sa de studiu este natura căzută și imperfectă.** Puterea lui Dumnezeu stăpânește și susține natura. În schimb, aceasta ascultă de glasul Său și-l împlinește planurile, așa cum vedem în **Iosua 10:12-13**, când Iehova, la cererea lui Iosua, a oprit soarele la Gabaon și a întrerupt mersul lunii aproape o zi întreagă. În **2 Împărați 20:8-11** vedem că umbra s-a dat înapoi cu zece trepte, la porunca lui Dumnezeu. Chiar și vânturile și marea îl ascultă (**Matei 8:26-27**). Și Pământul împlinește poruncile Sale (**Numeri 16:28-33**).

Puterea lui Dumnezeu este cea care susține întreaga Sa creație. Nu există nicio putere intrinsecă în vreun lucru creat. Nici nu există vreun mecanism care, odată pus în mișcare, să continue să acționeze de unul singur cu propria sa energie intrinsecă. Până și fiecare respirație și bătaie a inimii noastre depind în totalitate de puterea Sa.

**Genealogia neamului nostru ne-a fost dezvăluită în mai multe cărți ale Bibliei. Nu avem niciun motiv să credem că ființa umană, perla Creației lui Dumnezeu, făcută, într-un mod minunat și înfricoșător, după asemănarea și chipul lui Dumnezeu, și cu atât de multă dragoste, s-ar putea trage dintr-o serie de germeți, moluște sau patrupede.**

**O altă eroare semnificativă este credința că putem comunica cu cei morți, care nu știu nimic și care nu există.** Vom discuta despre starea celor morți în următorul subiect de discuție. **Spiritismul este o teologie falsă foarte populară. Conform acestuia, cei decedați sunt prezentați ca și cum ar fi în ceruri, închinându-se lui Dumnezeu și bucurându-se de compania Sa. Biblia stabilește clar faptul că acest lucru este fals (Psalmii 6:5; 115:17).** Apostolul Petru afirmă și el că regele David a murit și a fost îngropat, dar că nu a ajuns în cer (**Faptele Apostolilor 2:29, 34**). Când murim, nu mai existăm; încetăm să mai fim (**Psalmul 104:29**). Niciun text biblic nu ne învață că cei morți merg în cer. Cei morți nu există, nu știu nimic, mintea lor este în uitare (**Eclesiastul 9:5**), și este imposibil să comunicăm cu ei.

De ce vine Isus a doua oară? El vine să împlinească promisiunea făcută ucenicilor Săi în **Ioan 14:3**: „**Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.**” Unde este Isus? În cer! Unde sunt ucenicii? În mormintele lor, ei nu există. Sunt țărână. Isus vine să-i învie pentru că ei nu sunt cu El în cer.

Înainte de a-l învia pe Lazăr, Isus i-a spus Martei: „**Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.**” El a mai spus: „**Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, [...], când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu [...] când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele: cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, [...]**” (**Ioan 5:25-29**).

Conform Bibliei, Isus vine a doua oară pentru a învia pe regele David și pe apostoli, care sunt țărână în mormintele lor, împreună cu toți ceilalți care au făcut binele, pentru a-i duce în cer. Nu este posibil ca Domnul să vină din cer pentru a-i învia pe cei vii sau pentru a-i duce în cer pe cei care sunt deja acolo.

Cuvântul demn de încredere și adevărat ne învață că Isus vine pentru sfinții adormiți care rămân în mormintele lor până astăzi, spunând: „**Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.**” (**1 Tesaloniceni 4:16**). Noi, ca popor al lui Dumnezeu, trebuie să fim pregătiți să respingem aceste spirite prin adevărul Bibliei, conform căruia cei morți nu există. Ei nu știu nimic, iar aparițiile sunt spirite ale demonilor.

În prima zi a Creației, Biblia ne spune: „**Astfel a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.**” (**Geneza 1:5**). Același lucru se spune despre esența celorlalte șase zile ale săptămânii Creației. Fiecare dintre aceste perioade a fost o zi alcătuită din dimineață și seară, la fel ca orice altă zi care a trecut până astăzi. Ele vor continua să fie așa pentru totdeauna. Cuvântul lui Dumnezeu mărturisește Creația în felul următor: „**Căci El zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă.**” (**Psalmul 33:9**). De cât timp a avut nevoie Dumnezeu pentru a crea pământul și tot ce cuprinde el? Cine este omul care să decidă de cât timp a avut nevoie Dumnezeu pentru a chema întru ființă nenumăratele lumi ale universului infinit, când Dumnezeu ne-a dezvăluit clar de cât timp a fost nevoie pentru această planetă? Nu știe Creatorul universului infinit cât timp l-a luat ca să facă fiecare lucru pe care L-a creat? Trebuie să răsucim și să denaturăm noi cu forța Cuvântul lui Dumnezeu ca să ne putem băga în creierașul nostru mic un lucru dincolo de înțelegerea noastră?

**Acest lucru nu necesită o minte strălucită sau extraordinară, și nici nu este nevoie de o înțelegere totală. Este nevoie doar de credință. Este nevoie de o credință absolută, încredere în**

***Cuvântul lui Dumnezeu și ascultare neclintită, pentru că noi nu avem capacitatea de a înțelege tainele lui Dumnezeu. Totuși, putem crede în ele, chiar și atunci când nu le înțelegem pe deplin. Biblia nu a fost scrisă pentru a demonstra existența lui Dumnezeu, lucru pe care îl vom vedea cu toții foarte curând.***

Biblia a fost scrisă pentru a ne oferi informații despre toate lucrurile. Avem mai mult decât suficiente informații ca să credem și să acceptăm ceea ce ne-a fost descoperit până acum. Ca să putem trăi și umbla prin credință, încrezători că Dumnezeu ne iubește mai mult decât mamele noastre și știe ce este mai bine pentru noi, ca să alegem căile Sale și să renunțăm la ale noastre.

Este adevărat că au fost găsite rămășițe de oameni, animale și plante, mult mai mari decât cele pe care le cunoaștem astăzi. Totuși, interpretarea că ele ar fi existat înainte de timpul menționat de Moise în Geneza este complet greșită. Biblia însăși oferă explicații ample. Înainte de marele potop, dezvoltarea vieții animalelor și plantelor era mult superioară față de ceea ce cunoaștem astăzi. După marele potop, au avut loc schimbări importante pe suprafața pământului; totuși, aceasta a păstrat multe dovezi ale vieții anterioare. Aceste lucruri confirmă veridicitatea Cuvântului lui Dumnezeu, și nu îl contrazic în niciun fel.

***După șase zile de lucru, Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea. El a sfințit-o, alegând-o și punând-o deoparte pentru totdeauna ca zi de odihnă pentru omenire. Când Domnul a binecuvântat ziua a șaptea în Eden, El a instituit un reper al Creației Sale în timp. El l-a dat lui Adam, ca reprezentant al omenirii, pentru ca noi să-l păstrăm ca act de recunoștință și recunoaștere că Dumnezeu este Creatorul cerului, pământului, mărilor și al omului.*** Respectând această zi, noi ne amintim că suntem creația mâinilor Sale, că Domnul este proprietarul legitim al tuturor lucrurilor și că noi suntem supușii Săi, sub autoritatea Sa absolută, ca Proprietar și Creator. În acest fel, El a instituit Sabatul pentru întreaga omenire. Când se va încheia conflictul dintre Isus și Satana, „[...] **în fiecare Sabat**” locuitorii unui nou Pământ „**vor veni să se închine înaintea Mea**”, zice Domnul. (Isaia 66:23)

***O altă mare înșelăciune este că, exploatănd teoria greșită a evoluției, Satana va încerca să înlocuiască adevărata zi de odihnă cu una dintre cele șase zile de lucru, contrazicând voința lui Dumnezeu.*** Acest neadevăr imens conduce la greșeala gravă de a declara că Dumnezeu nu este Creatorul și că păcatul și moartea existau înainte de căderea și înșelarea lui Adam și a Evei.

Am văzut doar câteva dintre cele mai semnificative neadevăruri și minciuni pe care Satana le folosește pentru a amăgi lumea. Marea înșelăciune a șarpelui străvechi este că diavolul nu se va arăta doar ca om. „**Când lumea va respinge adevărul, Satana va uzurpa identitatea lui Isus Hristos. Se va prezenta ca un înger al luminii, va vorbi cu o voce melodioasă, va vindeca bolnavii, va pretinde că învie morții și va face să coboare foc din cer. Lumea îl va primi ca pe Domnul Domnilor și Regele Regilor.**” Încântător și fermecător ca un șarpe, va influența imaginația oamenilor și va convinge lumea de minciunile sale prin minuni și semne înșelătoare. Toți copiii neascultării vor fi înșelați, **pentru că au refuzat „să primească dragostea adevărului ca să fie mântuiți.”** (2 Tesaloniceni 2:10).

## UNDE SUNT MORȚII?

Știm că, atunci când o persoană moare, ea încetează să mai existe și viața ei s-a sfârșit. Atunci, de ce milioane de oameni cred că intră în contact cu cei morți?

Să mergem la începuturi pentru a vedea cum stau lucrurile cu adevărat. **„Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.” (Geneza 2:7).** Aici vedem că, atunci când suntem creați, două lucruri se îmbină pentru a forma un suflet: trupul din țărână și suflarea de viață. Sufletul este o persoană. În momentul morții, procesul este inversat: **„Îți ascunzi Tu Fața, ele tremură; le iei Tu suflarea, ele mor și se întorc în țărâna lor.” (Psalmul 104:29).** Din cauza păcatului și a neascultării a intrat moartea în lume. De aceea Dumnezeu a spus: **„În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.” (Geneza 3:19).**

Când murim, se produc două lucruri: **„țărâna se întoarce în pământ, cum a fost, iar duhul (suflarea de viață) se întoarce la Dumnezeu, care l-a dat.” (Eclesiastul 12:7).** Doar suflarea de viață se întoarce la Dumnezeu, nu sufletul; nu persoana. Unde sunt cei morți? Ei nu există; nu mai sunt. Nu sunt nici în cer, nici în iad, ci în mormintele lor. O persoană foarte iubită de Dumnezeu - regele David, unde este el? **„Căci David nu s-a suit în ceruri [...]” (Faptele Apostolilor 2:34); „Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat, și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.” (Faptele Apostolilor 2:29).** Este adevărat că David va fi mântuit în cer, dar acest lucru nu a avut loc încă. Planul lui Dumnezeu este ca cei morți să aștepte în mormintele lor până în ziua învierii, la a doua venire a lui Isus, când **„[...] toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, [...]” (Ioan 5:28-29).** **„Căci Însuși Domnul, [...] Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.” (1 Tesaloniceni 4:16).**

În plus, știm că morții nu pot gândi, deoarece **„suflarea lor trece, se întorc în pământ și în aceeași zi le pier și planurile lor.” (Psalmul 146:4).** Persoana care moare **„nu se va mai întoarce în casa lui și nu-și va mai cunoaște locul în care locuia.” (Iov 7:10);** și nici nu-și mai amintește nimic, pentru că în mormânt **„nu-și mai aduce aminte” (Psalmul 6:5);** și **„nu morții laudă pe Domnul și nici vreunul din cei ce se coboară în locul tăcerii.” (Psalmul 115:17).**

**„Cei vii, într-adevăr, măcar știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nicio răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită. Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor de mult au și pierit, și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.” (Eclesiastul 9:5-6).** Cei morți nu pot interveni în nimic, sub nicio formă. Ei nu pot avea contact cu cei vii; acest lucru este imposibil. Moartea nu este viață într-un alt loc. Moartea înseamnă a înceta să mai fii.

Să ne întoarcem la întrebarea inițială: de ce există milioane de oameni care cred că sunt în contact cu cei morți? ***Credința că spiritele celor morți comunică cu cei vii este definită ca spiritism. Această credință falsă își are originea în Satana însuși;*** este o înșelăciune colosală și străveche, prezentată sub masca mișcării New Age, și a fost acceptată de multe biserici protestante și catolice, preluând minciuna originară a șarpei, care i-a spus Evei: **„Hotărât că nu veți muri! [...] și veți fi ca Dumnezeu, [...]” (Geneza 3:4-5).**

***Acest neadevăr este fundamentul falsei doctrine a nemuririi sufletului.*** Astăzi, majoritatea bisericilor predau această eroare capitală: că omul este în mod firesc nemuritor și că, într-un fel, trăiește după ce moare, fie în prezența lui Dumnezeu, fie în purgatoriu, fie în iad. Acest lucru este în contradicție cu învățăturile Bibliei, care spune: **„[...] fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, [...]” (1 Timotei 6:15-16).** De aceea Isus afirmă: **„Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților (mormintelor).” (Apocalipsa 1:18).** El mai spune și: **„[...] tot așa și Fiul dă viață cui vrea.” (Ioan 5:21).** **„Eu le dau viața veșnică, [...]” (Ioan 10:28),** pentru că **„Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.” (Ioan 11:25).**

Încă de la începutul căderii, au existat oameni care pretind că pot comunica cu cei morți. Astăzi avem spiritiști pretutindeni care pretind același lucru. Ei vorbesc de presupuse vizite ale unor ființe din alte lumi, pe care le numesc apariții ale „spiritelor protectoare”, de spirite ale membrilor familiei sau prietenilor, care își fac sporadic apariția, sau de ființe de pe alte planete. Toate acestea sunt **„duhuri de draci.” (Apocalipsa 16:14).**

Când Dumnezeu a călăuzit poporul Israel spre Țara Promisă, oamenii au locuit pentru o scurtă perioadă în Sitim. **„[...] și poporul a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab. Ele au poftit poporul la jertfele dumnezeilor lor, și poporul a mâncat și s-a închinat până la pământ înaintea**

**dumnezeilor lor. Israel s-a alipit de Baal-Peor (un idol și un dumnezeu fals al moabiților), și Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel.” (Numeri 25:1-3).**

Aceasta este o urâciune. Este detestabil înaintea lui Dumnezeu, deoarece nu este doar o ofensă teribilă, ci este o trădare înaltă. Aceasta încalcă cea mai mare dintre toate poruncile Legii lui Dumnezeu, care spune: **„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.” (Exodul 20:3)**. Este, de asemenea, o neascultare de cea de-a doua poruncă: **„Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul, Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, [...]” (Exodul 20:4-5)**. Cu alte cuvinte, poporul lui Dumnezeu a comis adulter spiritual. Domnul este un Dumnezeu gelos, care dorește să-Și salveze poporul de idolatrie. Dumnezeu urăște idolatria, deoarece ea strică și degradează mintea, conducând la toate felurile de poftă trupești și păcat. Să-L căutăm pe Dumnezeu din toată inima noastră cât timp mai poate fi găsit, să ne despărțim de orice idol ce prețuim și să ne unim cu Cel Atotputernic prin har și credință, deoarece avem un Mântuitor milostiv care ne iartă păcatele. Chiar dacă oricine stăruie în a-L trata pe Dumnezeu cu superficialitate nu va rămâne nepedepsit, Isus ne cheamă pe toți la pocăință.

Toate acțiunile de acest fel sunt spiritism, deoarece sunt obiceiuri care au de-a face cu cei morți și Îl exclud pe Dumnezeu, numindu-L mincinos. Biblia explică ce a făcut Israel în Sitim: **„Ei s-au alipit de Baal-Peor și au mâncat vite jertfite morților.” (Psalmul 106:28)**. Acest lucru este și mai grav deoarece **„Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc neamurile le jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să fiți în împărțășire cu dracii.” (1 Corinteni 10:20)**. **Dacă ai de-a face cu cei morți sau cu idolii înseamnă că îl slujești pe diavol.**

Spiritismul a fost declarat o urâciune înaintea Domnului încă de la începutul luptei și este cu tărie interzis sub pedeapsa cu moartea. **„Să nu vă duceți la cei ce cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.” (Leviticul 19:31)**. **„Dar dacă un om sau o femeie cheamă duhul unui mort sau se îndeletnicesc cu ghicirea, să fie pedepsiți cu moartea; să-i uciideți cu pietre: sângele lor să cadă asupra lor.” (Leviticul 20:27)**. Evident, aici sunt incluse vrăjitoria și magia, precum și toate tipurile de manifestări legate de farmece, vrăji cu care cineva pretinde că poate vindeca sau domina forțele naturii și prezice viitorul; superstiția populară de a avea puteri magice datorită unui pact cu diavolul și alte spirite malefice. Toate aceste lucruri sunt, în esență, la fel, și toate sunt interzise sub pedeapsa cu moartea, deoarece sunt o urâciune înaintea Domnului Dumnezeului nostru.

**Satana face lumea să creadă că Biblia este pură ficțiune** sau o carte de citit în copilărie, de mică importanță, care ar trebui ignorată, deoarece este demodată. **Pentru a răsturna Cuvântul lui Dumnezeu, el oferă manifestări spiritiste.** Acesta este instrumentul său preferat, fiind complet sub controlul său; cu el, poate face lumea să creadă orice dorește. În acest fel, el clasează Cartea lui Dumnezeu la categoria basm de mică importanță și-L transformă pe Mântuitorul lumii într-un om obișnuit.

Astăzi, spiritismul are milioane de adepți și și-a găsit intrarea în societățile științifice; a pătruns în biserici și a găsit susținere în parlamente și în instanțele supreme ale tuturor națiunilor lumii. Această minciună la scară mondială reînvie vrăjitoria condamnată și interzisă de Cel care cunoaște toate lucrurile, sub o nouă mască.

Înțelegerea corectă a stării celor morți este esențială pentru a ne proteja de aceste înșelăciuni, care sunt aproape irezistibile. Facem bine să ne amintim cuvintele Domnului nostru Isus: **„Băgați de seamă să nu vă înșele cineva!” (Matei 24:4)**.

Trebuie să nu uităm că Satana își susține întotdeauna falsa doctrină cu minuni mincinoase, pentru a-i face pe oameni să o creadă. Când i-a prezentat Evei falsa sa învățătură despre nemurire, el a spus: **„Hotărât că nu veți muri!”** și și-a susținut minciuna cu o minune înșelătoare: apariția unui șarpe vorbitor. Șarpele nu a vorbit niciodată. Șerpii nu vorbesc; Satana era cel care vorbea. **Să nu uităm că cei morți nu vorbesc, dar demonii da!**

Trebuie să avem mereu înaintea cuvintele prorocului Isaia: **„Dacă vi se zice însă: „Întrebați-i pe cei ce cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc”, răspundeți: „Nu-L va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Îi va întreba el pe cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie!” Căci, dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.” (Isaia 8:19-20)**.

Puterea lui Satana crește rapid, iar unii dintre adepții săi vor avea foarte curând abilitatea de a face minuni. Ei vor face chiar să coboare foc din cer, la vedere, în fața oamenilor. Folosindu-se de farmecul lor, acești magicieni moderni vor explica toate minunile pe care Domnul nostru Isus le-a săvârșit; mulți vor crede că minunile extraordinare făcute de Fiul lui Dumnezeu când era pe pământ au fost

realizate prin același magnetism. La fel ca în timpul lui Moise, semnele și minunile lui Dumnezeu, pe care le-a făcut cu autoritatea Sa înaintea faraonului, majoritatea fiind imitate de magicienii Egiptului; înainte de răscumpărarea finală a sfinților, Dumnezeu va lucra cu putere pentru poporul Său, iar acești magicieni moderni vor fi lăsați să imite lucrarea lui Dumnezeu.

***Acum este momentul să-L luăm pe Dumnezeu de mână, deoarece toate minunile și semnele importante ale diavolului au un termen limită pentru a înșela și a înfrânge poporul lui Dumnezeu. Trebuie să ne ațintim privirea și mințile la Hristos, plini de har și iubire. Nu trebuie să trăim frica celor răi, nici să ne temem sau să venerăm ceea ce ei au venerat, ci trebuie să fim curajoși de partea adevărului. Dacă ochii noștri ar fi deschiși, am vedea în jurul nostru acești îngeri răi care plănuesc în vreun fel să ne facă rău sau să ne distrugă; dar i-am vedea și pe îngerii lui Dumnezeu, care ne adăpostesc cu puterea lor, pentru că privirea vigilentă a lui Dumnezeu este mereu ațintită asupra lui Israel spre bine, iar El Își va proteja și salva poporul, dacă doar avem încredere în El.***

## ALTE AMĂGIRI ALE SATANEI DIN ZILELE DE PE URMĂ

Suntem foarte aproape de sfârșitul istoriei pământului, iar Satana lucrează ca niciodată până acum „**căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.**” (Apocalipsa 12:12). El se comportă ca un conducător al lumii creștine, independent de Dumnezeu și împotriva lui Dumnezeu, deoarece el este adevăratul antihrist. El lucrează cu o intensitate incredibilă prin minuni înșelătoare. Apostolul Petru ne avertizează: „**Fiți treji și vegheați, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită!**” (1 Petru 5:8).

Satana lucrează prin îngeri căzuți și oameni răi care se prezintă ca hristoși mincinoși, proroci mincinoși și creștini mincinoși. „**Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și de puteri mincinoase.**” (Matei 24:24; 2 Tesaloniceni 2:9).

*Avem mult mai multe motive să ne temem de dușmanii din biserică, decât de cei din afara ei.* Cea mai puternică fortăreață a unui viciu este o viață care pare morală și onorabilă, dar care cultivă un păcat sau ascunde un viciu. Geniul, talentul, simpatia și chiar cele mai generoase și binevoitoare fapte pot fi vocea Satanei care ne cheamă la pieire. *Cei care se declară apărători ai adevărului s-au dovedit adesea a fi cele mai mari piedici în calea promovării lui.* Necredința promovează exprimarea îndoielilor, îndrăgirea înținericului, lipsa sfințirii, controversele și trăirea lumească, și încurajează prezența îngerilor răi, deschizând calea planurilor Satanei.

Doar Isus Hristos, doar Dumnezeu, are viață în Sine Însuși (Ioan 5:26), de aceea Isus și doar El poate spune: „**Eu sunt învierea și viața.**” (Ioan 11:25). *Deoarece Satana nu are puterea de a învia morții, vor apărea spirite demonice înaintea noastră și se vor prezenta drept cei dragi și rudele noastre decedate, pentru a ne învăța că ziua de odihnă și alte doctrine biblice s-au schimbat.* De aceea este necesar să înțelegem adevărata stare a morților, așa cum am studiat în tema anterioară de discuție. *Acestea se vor arăta și pretinzând că sunt ucenicii, vor contrazice ceea ce au scris în Biblie sub inspirația Duhului Sfânt când erau în viață pe pământ, negând originile divine ale Bibliei.* Îngerii sfinți ai lui Dumnezeu vor apărea și ei sub chip de oameni, ascultând poruncile lui Dumnezeu pentru a înfrânge planul vrăjmașului.

Satana invocă două rătăcirii fundamentale: nemurirea sufletului, știind că doar Dumnezeu este „**singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii [...].**” (1 Timotei 6:16) și că morții „**mor și se întorc în țărâna lor.**” (Psalmul 104:29), iar cealaltă rătăcire este legată de sfințirea zilei greșite de odihnă, când știe că adevărata zi de odihnă este a șaptea zi: „**Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.**” (Geneza 2:1-2).

*Trimișii săi vor înfăptui vindecări miraculoase și vor susține că au primit revelații cerești, contrar mărturiei Sfintei Scripturi.* Poporul lui Dumnezeu nu va fi înșelat, deoarece învățăturile falsului hristos nu se potrivesc cu Biblia. Binecuvântările sale vor fi îndreptate către cei care se închină fiarei și chipului ei, tocmai asupra celor despre care Biblia spune că vor primi mânia neabătută a lui Dumnezeu. Noi știm că *minunile nu demonstrează nimic și că nu pot înlocui Biblia.* Trebuie să ne agățăm de conceptul „*Sola Scriptura*” al reformei protestante, reamintindu-ne în permanență că: „**Dacă vi se zice însă: „Întrebați-i pe cei ce cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc”, răspundeți: „Nu-L va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Îi va întreba el pe cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie!” Căci, dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.**” (Isaia 8:19-20).

*Înainte ca judecătoria lui Dumnezeu să se reverse asupra pământului, va avea loc o trezire a evlaviei în rândul poporului lui Dumnezeu, care nu s-a mai văzut din vremea apostolică. Aceasta va fi însoțită de ploaia târzie.* Vrăjmașul nostru principal vrea să împiedice această lucrare, dar este imposibil, deoarece Duhul Sfânt, care este Dumnezeu, va face tot ce vrea El. Deoarece lucrurile stau astfel, *înainte ca Dumnezeu să producă o asemenea mișcare, diavolul va încerca să o împiedice, venind cu un fals mincinos.* Va fi o agitație emoțională, un amestec de adevăr și minciună, foarte potrivit pentru a înșela pe oricine nu este ancorat în Hristos și în Sfintele Scripturi. Va face să pară că o binecuvântare extraordinară de la Dumnezeu se revărsa asupra bisericilor, pe care le are în stăpânirea sa amăgitoare.

Cu alte cuvinte, *înainte de evenimentele reale, va avea loc o trezire falsă și o ploaie târzie falsă în rândul presupusului popor al lui Dumnezeu.* Totuși, nimeni nu trebuie să fie amăgit; în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, nu este dificil să se determine adevărata natură a acestor mișcări.

În timpul acestor falsuri mincinoase, vom vedea manifestări de lucruri ciudate. Vor fi strigăte, împreună cu tobe, muzică și dans. La toate acestea se vor alătura instrumentele Satanei, rezultând un adevărat carnaval, care va fi numit lucrarea Duhului Sfânt. **Muzica din multe cămine este deja orientată în așa fel încât Satana a transformat-o într-o capcană** — o capcană care va fi desăvârșită pentru acest timp al falselor apariții. **Această muzică deschide calea către o practică ce ia mintea de sub călăuzirea Duhului Sfânt.** Este bine să ne amintim că **lucrarea lui Dumnezeu este întotdeauna caracterizată de liniște și demnitate;** și așa va rămâne până la sfârșitul lumii, deoarece Dumnezeu nu Se schimbă.

**La acest carnaval se va adăuga ceva ce vedem de mult timp în unele biserici: o falsă vorbire în limbi.** Unii oameni au fost deja înșelați, considerând fanatismul, agitația falsă și falsă vorbire în limbi drept daruri pe care Dumnezeu le-ar fi dat bisericii. Roadele tuturor acestor lucruri nu au fost bune. **„Îi veți cunoaște după roadele lor.” (Matei 7:16).** Fanatismul și larma nu sunt dovezi autentice ale credinței, deoarece nu sunt în armonie cu învățăturile Bibliei.

Unii oameni sunt nemulțumiți de adunarea bisericii, dacă nu simt o anumită putere, momente de fericire și entuziasm. Influența unor astfel de întruniri nu este de niciun folos. După ce sentimentul de fericire dispare, ei ajung mai jos decât înainte de adunare, deoarece fericirea lor nu provine dintr-o sursă de încredere. **Adunările cu adevărat folositoare din punct de vedere spiritual sunt caracterizate de seriozitate și cercetarea sufletului,** în care fiecare caută să se cunoască pe sine și, cu ardoare și o profundă smerenie, depune un efort serios pentru a învăța de la Hristos.

**„Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, [...]” (2 Tesaloniceni 2:1).** „Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte să fi venit lepădarea de credință și să se fi descoperit Omul Fărădelegii, fiul pierzării, potrivit care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.” (2 Tesaloniceni 2:3-4). În termeni generali, diavolul acționează prin diverse instrumente umane. Dar în zilele din urmă, puțin înainte de a doua venire a Domnului Isus, el va juca un rol personal, iar **înșelăciunea sa va atinge apogeul atunci când va imita venirea lui Hristos personal.**

**Satana se va îmbrăca în haina lungă împărătească descrisă de Ioan în vedenia sa din Apocalipsa 1:13-16. El se va autoproclama Hristos, iar oamenii îl vor crede, deoarece se va prezenta ca o ființă frumoasă și maiestuoasă; îmbrăcat în splendoare, cu o voce blândă și cuvinte mângâietoare, având o slavă care nu a fost depășită de nimic văzut vreodată de ochii oamenilor până în acel moment.** Adepții săi înșelați vor striga atunci, cu un triumfător „A venit Hristos! A venit Hristos!”

**Satana se va manifesta în acest mod orbitor în diferite locuri.** Oamenii înșelați se vor închina în genunchi înaintea lui, în timp ce el își va ridica mâinile și va rosti o binecuvântare asupra lor, așa cum a făcut Hristos când Și-a binecuvântat ucenicii pe pământ. **Cu o voce melodioasă și blândă și cu un ton plin de bunătate și compasiune, el va vindeca durerile oamenilor. Apoi, îi va asigura că a schimbat ziua a șaptea de odihnă (sâmbăta) cu prima zi a săptămânii (duminica) și că le poruncește să păstreze și să sfințească ziua pe care el a binecuvântat-o.**

Deoarece nu poate trage întreaga lume după el și vede că este pe cale să-și piardă cauza, Satana face un ultim efort disperat de a-i înfrânge pe cei credincioși prin alte înșelăciuni. **Deghizat în Hristos, el va umbla pe pământ ca făcător de minuni.** Cu un limbaj frumos, va rosti cuvinte nobile și va săvârși fapte bune. Va pretinde perfect că face dreptate, încât, dacă ar fi posibil, ar înșela chiar și pe cei aleși. **Președinți, guvernatori în funcții înalte și capete încoronate se vor pleca înaintea învățăturilor sale false. Dar, la un moment dat, va exista o diferență clară față de Hristos: Satana va îndepărta oamenii de legea lui Dumnezeu.**

**Satana nu va avea voie să reproducă exact a doua venire a lui Isus Hristos. Într-o altă temă de discuție, vom studia cum va fi adevărata venire a lui Isus și vom observa câteva diferențe semnificative, pentru a evita să fim înșelați.**

Vor fi oameni foarte bolnavi, care se vor vindeca chiar în fața noastră. Minunile se vor săvârși înaintea ochilor noștri. **Suntem pregătiți pentru acest test?**

Satana va veni „**cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase.**” (2 Tesaloniceni 2:9). Minunile mincinoase ale diavolului sunt cele care vor captiva lumea, deoarece „**săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor.**” (Apocalipsa 13:13).

În această vreme de apostazie, **antihristul va fi acceptat ca și cum ar fi Dumnezeu, adevăratul Hristos; iar legea lui Dumnezeu va fi desființată în întregime în toate națiunile lumii.** Răzvrătirea împotriva legii lui Dumnezeu va fi ajuns la cote maxime. Când oamenii înșelați îl vor slăvi pe Satana în

locul lui Dumnezeu, Atotputernicul se va împotrivi bisericilor care se unesc pentru a-l înălța pe Satana, iar Hristos va rosti următoarea sentință: „**Tocmai de aceea într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foamea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.**” (Apocalipsa 18:8).

Dacă cei prin care se săvârșesc mari minuni și semne sunt dispuși să-și scuze neglijarea Legii lui Dumnezeu sau orice schimbare adusă acesteia, chiar dacă poate că au o mare putere din orice punct de vedere, aceasta nu înseamnă că ei au marea putere a lui Dumnezeu, deoarece minunile nu dovedesc nimic. **Puterea lui Dumnezeu nu este niciodată dată celor neascultători.** Dimpotrivă, puterea care lucrează în copiii neascultării este puterea marelui înșelător.

**Biblia nu va fi niciodată înlocuită de manifestări miraculoase. Ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu este esențială, nu facerea de minuni, vorbirea în limbi sau prorocirea.** Isus spune clar: „Nu orișicine-Mi zice: ‘Doamne, Doamne!’ va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: ‘Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?’ Atunci le voi spune curat: ‘Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege!’” (Matei 7:21-23).

**Nu vor fi date inspirații minunate în afara Bibliei; nu vor exista revelații de la Dumnezeu care să fie contrare celor deja descoperite. Nu vor fi aduse corecturi în Biblie, deoarece Dumnezeu nu face greșeli.** El are o cunoaștere deplină a tuturor lucrurilor: trecut, prezent și viitor. Nu vor exista schimbări deoarece „**Legea Domnului este desăvârșită [...]; mărturia Domnului este adevărată [...].**” (Psalmul 19:7).

Isus Hristos le spune celor neascultători și necredincioși: „**De ce-Mi ziceți: ‘Doamne, Doamne!’ și nu faceți ce spun Eu?’**” (Luca 6:46). Iar nouă tuturor El ne spune: „**Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.**” (Ioan 14:15).

**Să ne alipim de Cuvântul lui Dumnezeu și să-L rugăm stăruitor pe Dumnezeu să-l întipărească în mințile și inimile noastre, ca să-l purtăm în oasele și măduva noastră, astfel încât nimeni să nu ni-l poată lua, și să fim călăuziți de el în orice vreme, pentru că numai Cuvântul lui Dumnezeu ne face înțelepți spre mântuire.**

## PLOAIA TÂRZIE

În **Leviticul 26:1-4**, Dumnezeu explică mai detaliat condițiile legământului pe care l-a încheiat cu poporul Său: „**Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici stâlp de aducere aminte; să nu puneți în țara voastră nicio piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru. Să păziți Sabatele Mele și să cinstiți Locașul Meu cel Sfânt. Eu sunt Domnul. Dacă veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini, vă voi trimite ploii la vreme, pământul își va da roadele și pomii de pe câmp își vor da rodul.**”

Mai târziu, Dumnezeu dă ploii o aplicație pentru vremurile din urmă: „**Să-L cunoaștem, să căutăm să-L cunoaștem pe Domnul! Căci El Se ivește ca zorile dimineții și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul.**” (Osea 6:3).

**Ploaia la timp și ploaia târzie simbolizează lucrarea și revărsarea Duhului Sfânt. Promisiunea este pentru adevărata Biserică**, așa cum am menționat mai sus, **pentru cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și Sabatul** și au evlavia Bisericii primare din timpul apostolilor, **fiind pregătiți să primească Duhul Sfânt**, așa cum frații noștri erau la început, când Isus a întemeiat Biserica Sa. Scriptura spune: „**Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaia la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară!**” (Ioel 2:23). **Ploaia la vreme s-a revărsat deja.**

**Este un privilegiu pentru noi să ne pregătim să primim ploaia târzie** și să așteptăm cu răbdare, așa cum ne-a poruncit Isus: „**Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului! Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie.**” (Iacov 5:7).

Pentru a ilustra lucrarea Duhului Sfânt, Domnul folosește procese naturale pentru nașterea, creșterea și maturizarea roadelor pământului.

În Orient, **ploaia timpurie cade la vremea semănatului. Sămânța trebuie să germineze și să încolțească. Ploaia târzie vine la sfârșitul sezonului pentru a coace grâul și a-l pregăti pentru seceriș.**

În mod similar, Dumnezeu dă Duhul Său Sfânt pentru a desfășura procesul de creștere spirituală treptat. Coacerea grâului reprezintă încheierea lucrării harului în persoana respectivă. Prin puterea Duhului Sfânt, caracterul este desăvârșit după chipul lui Dumnezeu, pentru a fi transformat pe deplin în asemănarea cu Hristos.

**Ploaia târzie pregătește Biserica pentru venirea lui Isus.** Fără lucrarea ploii timpurii, nu există viață veșnică, iar ploaia târzie nu are ce să desăvârșească: sămânța nu a încolțit.

Aplicând aceasta la Biserica, analizând condițiile și cerințele ploilor timpurii și punându-le în practică, ne putem pregăti să primim ploaia târzie.

În conformitate cu promisiunea lui Isus, pe care a făcut-o când a spus: „**Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului [...]**” (Ioan 15:26); **ploaia timpurie a venit în anul 31 d.Hr.**, în ziua Cincizecimii (**Faptele Apostolilor 2:1**), la cincizeci de zile după învierea lui Hristos (**Faptele Apostolilor 1:3**), potrivit promisiunii (**Ioan 14:16, 26**). Isus a rămas pe pământ timp de patruzeci de zile, apoi S-a înălțat la cer. La zece zile după înălțarea Sa, s-a revărsat Duhul Sfânt (**Leviticul 23:15-16**).

În ascultare de porunca lui Hristos, ucenicii au așteptat revărsarea Duhului Sfânt în Ierusalim. Pe măsură ce se adunau împreună și erau cu toții într-un singur gând într-un singur loc, deodată Duhul Sfânt a venit din cer (**Faptele Apostolilor, capitolul 2**).

Prima lecție pentru noi este că ei **nu au așteptat pasiv**; ei „**și tot timpul stăteau în Templu și Îl laudau și-L binecuvântau pe Dumnezeu. Amin!**” (Luca 24:53). La fel ca ei, în timp ce așteptăm împlinirea promisiunii ploii târzii, **ar trebui să ne smerim inimile ca adevărată pocăință, să ne mărturisim și să lăsăm necredința și plăcerile lumești.**

Ucenicii se rugau cu ardoare pentru **lipsa lor de sfințire**, ca să fie pregătiți să întâlnească oameni în viața lor de zi cu zi și să rostescă cuvinte care să-i călăuzească pe păcătoși către Hristos. Era necesar pentru ei, la fel cum este și pentru noi, **să lăsăm deoparte toate diferențele, dorința de supremație și orice conflict**, căutând să fim una cu Hristos și cu frații noștri. Cea mai mare dorință a noastră ar trebui să fie să avem mintea lui Hristos și să gândim la fel. (**1 Corinteni 1:10, 2:16; 2 Corinteni 13:11**).

Revărsarea Duhului Sfânt a venit după ce ucenicii au ajuns la o unitate desăvârșită. Este aceasta cea mai mare ambiție a ta: să descoperi asemănarea caracterului lui Hristos și să lucrezi pentru lărgirea Împărăției Sale?

Măsura Duhului Sfânt pe care îl primim este proporțională cu dorința noastră de a-l primi, cu credința cu care cerem și cu modul în care folosim lumina și cunoștințele pe care le posedăm.

**Sub ploaia timpurie, trebuie să obținem o reinnoire a vieții noastre spirituale, o trezire a facultăților noastre mintale, o inimă în care să domnească numai Hristos și o înviere din moartea noastră spirituală. Acest lucru trebuie însoțit de o transformare a ideilor, obiceiurilor și practicilor.**

**Cea mai mare și mai urgentă nevoie a noastră este adevărata pocăință, urmată de o reformare a vieții noastre spirituale,** așa cum am menționat mai sus. Este imposibil să primim ploaia târzie dacă încă mai avem păcate pentru care nu ne-am pocăit, pe care nu le-am mărturisit sau la care nu am renunțat. Căci este scris: „**Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.**” (Proverbele 28:13). Trebuie să mărturisim înaintea lui Dumnezeu acele păcate pe care simțim că nu ar trebui mărturisite sub nicio formă, pentru că Dumnezeu este mare în îndurarea Sa de a ierta; și să ne eliberăm de o astfel de povară grea pe care nimeni altcineva nu o cunoaște, decât Dumnezeu. Dacă acest lucru nu se întâmplă, ploaia târzie nu se va revărsa asupra noastră.

**Astăzi, lucrarea noastră este să ne predăm sufletul fără rezerve lui Hristos, o supunere totală față de Dumnezeu, pentru ca El să ne facă potriviți pentru vremurile de răcorire în prezența Domnului: ideal pentru botezul Duhului Sfânt. Aceasta cere mult mai mult decât ceea ce facem în biserică. Trebuie să ne transformăm în lucrători activi în slujba lui Hristos.**

**Domnul nu ne-a descoperit un timp precis când se va revărsa Duhul Sfânt.** Ceea ce știm este că aceasta se va întâmpla în același timp când îngerul puternic din Apocalipsa 18:1 se va coborî din cer pentru a-și uni glasul cu al treilea înger din Apocalipsa 14:9. În acel timp, **revărsarea ploii târzii va pregăti sfinții Celui Preaînalt să supravețuiască perioadele când se vor revărsa cele șapte urgii finale. Timpul pentru ploaia târzie este înainte de încheierea perioadei de încercare, înainte de cele șapte urgii finale și înainte de marele timp de necaz. Duhul Sfânt se va revărsa cu mult mai mare belșug decât în ziua Cincizecimii. Aceasta se poate întâmpla astăzi sau în orice moment în care Biserica va fi pregătită să-L primească.**

**Nu toți vor primi ploaia târzie.** Toți cei care nu depun efort pentru a împlini condițiile menționate mai sus și se mulțumesc doar să aștepte ca, odată cu venirea răcoririi, ea să se pogoare asupra lor, să le înlăture defectele și să le corecteze greșelile, vor fi găsiți nepregătiți. Ploaia târzie îi va ocoli și nu o vor primi.

**Trebuie să lucrăm fiecare în parte. Trebuie să ne rugăm și să lucrăm mai mult și să vorbim mai puțin. Trebuie să trăim la cel mai înalt nivel de lumină pe care îl avem, pentru a primi mai multă lumină.** Dacă nu facem progrese în fiecare zi, punând în practică toate virtuțile creștine pe care le-am primit, Duhul Sfânt va veni și nu îl vom recunoaște. El se va revărsa asupra oamenilor din jurul nostru, dar noi nu îl vom vedea și nu îl vom primi.

**Cei care nu fac un efort hotărât, ci se așteaptă, pur și simplu, să fie forțați să lucreze de Duhul Sfânt, vor pieri în întuneric. Nu trebuie să stăm liniștiți și să rămânem pasivi în lucrarea lui Dumnezeu.**

**Să așteptăm ca întreaga Biserică să se trezească este o greșeală gravă. Acest lucru nu se va întâmpla niciodată.** Mulți oameni din Biserică nu se roagă așa cum ar trebui; rugăciunile lor nu sunt fierbinți și eficiente, pentru că ei nu s-au convertit. Ei continuă să trăiască de parcă nu L-ar cunoaște pe Isus, pentru că, în realitate, nu îl cunosc, fiindcă au respins dragostea adevărului. Au o înfățișare evlavioasă, dar neagă eficacitatea ei. Acești oameni întristează și se împotrivesc Duhului Sfânt.

**Printre catolici, protestanți și evanghelicici există mulți creștini foarte conștiințioși, care umblă la nivelul maxim al adevărului pe care Dumnezeu li l-a descoperit; Domnul va lucra în sprijinul lor.**

Mulți din poporul lui Dumnezeu se află încă în Babilon, un sistem religios fals; totuși, în Apocalipsa 18, Dumnezeu îi îndeamnă să iasă de acolo. **Majoritatea ucenicilor lui Hristos se găsesc încă în diversele biserici care mărturisesc credința protestantă și catolică, în ciuda întunericii spirituale și a depărtării de Dumnezeu, care se observă în bisericile ce alcătuiesc Babilonul.**

Invitația sună astfel: „**Leșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămadit și au ajuns până în cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.**” (Apocalipsa 18:4-5).

Mai târziu vom descoperi Babilonul, coarnele mici din Daniel 7 și fiara din Apocalipsa 13. Vom studia, de asemenea, motivele pentru care mânia lui Dumnezeu se varsă asupra lui până la distrugerea absolută și totală.

**Revărsarea ploii târzii pregătește adevărata Biserică să proclame glasul puternic al îngerului din Apocalipsa 18.** Prin porunca lui Dumnezeu, mesajele de avertizare ale celor trei îngeri din Apocalipsa 14:6-12 au fost transmise continuu lumii începând din 1844. Înainte de potopul cel mare, Noe ne-a transmis mesajul său de mustrare timp de 120 de ani, iar apoi a venit potopul cel mare când

nimeni nu se aștepta. **Astăzi, în 2021, au trecut 177 de ani de la transmiterea acestui mesaj din Apocalipsa 14.** Domnul este la ușă. **Nu va mai exista alt mesaj de avertizare după acesta.** Din păcate, lumea a decis să nu asculte. Din cauza respingerii de către lume a avertizării triple a celor trei îngeri din **Apocalipsa 14:6-12 și pentru că timpul harului nu s-a încheiat încă, ultimul mesaj de avertizare de la Hristos către lume continuă să fie dat, cu intenția de a invita poporul lui Dumnezeu, care se află încă în Babilon, să iasă din el și să nu primească din pedepsele destinate lui.**

**La scurt timp după ce Dumnezeu hotărăște că mesajul și-a împlinit scopul și că nu mai există nicio posibilitate ca vreo altă persoană de pe pământ să se pocăiască, deoarece cupa fărădelegii lumii este plină, timpul harului se încheie, iar ultimele șapte urgii încep împreună cu vinul mâniei lui Dumnezeu, care se va revărsa neamestecat. (Apocalipsa 14:10).**

**De asemenea, ploaia târzie reînnoiește și întărește Biserica lui Dumnezeu Cel Viu, permițându-i să treacă prin marele timp de necaz. Aceasta aduce protecție divină pentru ca urgia să nu atingă locuința copiilor Săi credincioși, așa cum s-a întâmplat în timpul lui Moise (Exodul 9:3-6, 26; 10:23; 12:13).**

Când va veni vremea de mare strâmtorare, iar Dumnezeu va revărsa ultimele șapte urgii, copiii Săi vor locui în locul tainic al Celui Preaînalt și se vor adăposti sub umbra Celui Atotputernic. Pentru noi sunt făgăduințele: **„De aceea nicio nenorocire nu te va ajunge, nicio urgie nu se va apropia de cortul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; și ei te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră.”** (Psalmul 91:10-12), iar Isaia 33:16 ne spune: „[...] i se va da pâine, și apa nu-i va lipsi.”

## RĂDĂCINA RĂULUI, MARELE CONFLICT ȘI PĂCATUL

**Înainte de căderea lui Adam și a Evei, nu era păcat, iar moartea nu exista.** Pacea domnea în întregul univers, împreună cu bucuria și dragostea față de Dumnezeu pentru ceea ce este El. Hristos era una cu Tatăl veșnic prin natură, caracter și scop. Isus era singura ființă din univers care putea avea acces la toate adunările și planurile lui Dumnezeu. **Toate ființele cerești, toate lucrurile din cer și de pe pământ au fost create de Tatăl prin Hristos.** Întreg cerul și pământul nou creat îl venerau și-l adorau pe Hristos, la fel ca pe Tatăl.

**Dumnezeu stăpânește prin iubire.** Dumnezeu ne-a dat libertatea de a alege, astfel încât fiecare dintre noi să-I slujescă de bună voie, din dragoste și recunoștință. Noi avem întotdeauna de ales între a asculta sau a nu asculta, pentru că lui Dumnezeu nu-I plac deloc lucrurile forțate.

Acest principiu a fost instituit în **Geneza 2**, imediat după ce a fost creat omul. Vedem cum „**Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni la mâncare și pomul vieții în mijlocul grădinii și pomul cunoștinței binelui și răului.**” (Geneza 2:9). Omul putea alege liber să mănânce din orice copac. Porunca includea exact aceste trei opțiuni: „**Domnul Dumnezeu i-a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit!”** (Geneza 2:16-17).

Domnul a pus înaintea noastră binele și răul, cu scopul ca noi să folosim corect libertatea pe care o avem, alegând întotdeauna binele. Dar, în mod logic, odată cu binele ne-a fost oferită și posibilitatea răului; dacă nu ar fi fost așa, am fi fost constrânși să facem binele, însă Dumnezeu nu dorește o supunere impusă. Dorința lui Dumnezeu este ca noi să-L alegem de bunăvoie pe El și poruncile Sale.

Libertatea de a alege a existat întotdeauna în cer, așa cum a existat și aici, pe pământ. **Răul a apărut prima dată în cer, când o ființă cerească a ales singură să-și folosească greșit voința.** Păcatul s-a născut în primul heruvim, Lucifer. Acest înger fusese cel mai cinstit și proslăvit de Dumnezeu dintre locuitorii cerului, după Hristos.

Domnul Dumnezeu spune următoarele despre acest heruvim ocrotitor: „[...] **Ajunseseră la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: [...]. Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.**” (Ezechiel 28:12-15).

Lucifer ar fi putut să continue să rămână în grațiile lui Dumnezeu, fiind iubit și cinstit de toți îngerii din cer, dar a ales calea greșită. Prorocul Ezechiel spune: „**Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, ți-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pământ, te dau privesește împăraților.**” (Ezechiel 28:17). Încetul cu încetul, inima lui s-a umplut de o dorință imensă de trufie. Dumnezeu îi spune: „**Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoptii; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.”**” (Isaia 14:13-14). Acest înger maiestuos râvnea la cinstea pe care Tatăl veșnic o acordase Fiului Său, iar Lucifer tânjea după o putere pe care doar Hristos avea dreptul să o exercite.

**Nu există niciun motiv pentru ca păcatul să existe. El nu are niciun temei pentru a fi.** Nu există justificare pentru ca o ființă perfectă, plină de înțelepciune și frumusețe, să se răzvrătească împotriva Creatorului său. De aceea, Biblia numește existența păcatului „taina fărădelegii” (2 Tesaloniceni 2:7).

Aceasta ne arată în mod clar că libertatea de a alege, voința liberă, cu care am fost creați, există cu adevărat. Am fost creați cu libertate deplină, liberi să-L iubim și să-L slăvim pe Dumnezeu sau să nu ascultăm de El. Tot timpul având în vedere că orice alegere are consecințe, atât bune, cât și rele.

**În acest fel, pacea și armonia din cer au fost distruse.** Lucifer a fost muștrat cu dragoste și îndurare de către adunarea celor sfinți. I s-a reamintit de dreptatea și bunătatea Creatorului și de **natura legii Sale sfinte, care este sacră și nu poate fi anulată sau modificată.** Alegând să se rupă de ordinea stabilită de Dumnezeu, el ar aduce ocară Creatorului și și-ar atrage propria pierzanie. Dar gelozia și mândria măreției sale, precum și dorința de supremație, l-au condus la răzvrătire împotriva lui Hristos și să persiste într-un duh de neascultare care, cu timpul, a devenit tot mai accentuat.

În scurt timp, el a părăsit locul pe care îl ocupa în imediata apropiere a Tatălui, deoarece nu i s-a acordat suveranitatea, aceeași autoritate și putere de care se bucurau Tatăl și Fiul lui Dumnezeu. **Lucifer răspândea un duh de nemulțumire printre îngeri, insinuând că legile și poruncile lui Dumnezeu impuneau restricții inutile.** Le spunea că nu voia să se înalțe pe sine, ci că încerca să

asigure adevărata libertate pentru toți locuitorii cerului, ca ei să poată ajunge la un nivel superior de existență.

**Prin harul și mila lui Dumnezeu, Lucifer nu a fost izgonit imediat din slujba sa, nici atunci când și-a prezentat afirmațiile false înaintea îngerilor credincioși ai lui Dumnezeu. El a fost tolerat și ținut în cer pentru mult timp.** De mai multe ori și în repetate rânduri i s-a oferit iertare, dacă se pocăia și se supunea de bunăvoie lui Dumnezeu. Dacă ar fi făcut aceasta, ar fi fost repus în slujba sa și în locul corespunzător în planul lui Dumnezeu. **Dar el a perseverat în căile sale, insistând că nu are nevoie să se pocăiască, dedându-se pe deplin acestei mari lupte împotriva Creatorului său, renunțând chiar și la ultima fărâmă de ascultare pe care încă o mai avea față de Dumnezeu.**

El și-a dedicat toată puterea remarcabilei sale inteligențe numai înșelăciunii; Satana este izvorul minciunii, și de aceea Isus spune despre el: „[...] El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, [...]. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” (Ioan 8:44). A început cu cei mai apropiați de el, legați prin legături de încredere și dragoste. I-a făcut să creadă că fusese judecat pe nedrept, că nu i s-a respectat poziția și că cei din jur doreau să-i restricționeze libertatea. Când Hristos l-a sfătuit să renunțe la căile sale rele, El i-a prezentat marele adevăr, care mai târziu a fost scris pentru noi în Isaia 55:7: „Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând.” (Isaia 55:7). În loc să urmeze sfatul lui Hristos de a se pocăi, el a mințit și l-a acuzat fără rușine pe Fiul lui Dumnezeu că ar fi dorit să-l umilească înaintea tuturor locuitorilor cerului, schimbând complet natura intenției lui Hristos de a-l împăca cu Dumnezeu. I-a acuzat pe toți cei pe care nu-i putea cumpăra sau aduce de partea sa că ar fi indiferenți față de interesele ființelor cerești. **A dezvoltat politici pentru a-i tulbura pe îngeri cu argumente subtile și contrare intențiilor lui Dumnezeu.** Răstălmăcind chiar și cele mai simple lucruri, a stârnit îndoieli în legătură cu cele mai clare declarații ale Domnului.

**Dumnezeu a îngăduit ca lucrarea satanică să continue până când ea a devenit o răzvrătire activă.** Deoarece stăpânirea lui Dumnezeu nu se rezumă doar la locuitorii cerului, ci și la cei din toate celelalte lumi create, Satana a crezut că, dacă ar putea atrage îngerii în mișcare sa de răzvrătire, ar reuși totodată să cucerească și locuitorii celorlalte lumi. **Astfel a fost necesar ca Dumnezeu să îngăduie ca planurile fărădelegii să se desfășoare în întregime, pentru ca natura sa nemiloasă și imorală să fie vizibilă pentru toți.** Deoarece Lucifer se folosea de argumente false și înșelăciune, el poseda o mare putere de amăgire; acum avea avantajul că nici îngerii credincioși ai lui Dumnezeu nu puteau discerne pe deplin adevărata natură a lucrării sale, nici unde ar fi condus aceasta.

Până atunci, păcatul nu existase în univers, iar ființele sfinte nu aveau nicio idee despre natura lui teribilă și înfricoșătoare, deoarece legea lui Dumnezeu nu mai fusese încălcată niciodată. „[...] păcatul este fărădelege.” (1 Ioan 3:4). Satana susținea că modificările pe care le cerea în legile de stăpânire ale lui Dumnezeu erau necesare pentru a păstra armonia în cer. El afirma că legea lui Dumnezeu trebuia să fie perfecționată, deoarece Dumnezeu dorea doar slava Sa. „Legea Domnului este desăvârșită [...].” (Psalmul 19:7). Ea nu are nevoie să fie schimbată sau modificată nici măcar în cel mai mic detaliu. A devenit necesar ca schimbările pe care le propunea Lucifer să fie cunoscute, împreună cu rezultatele acelor schimbări. **Au fost necesari mai bine de șase mii de ani pentru ca taina fărădelegii să se desfășoare pe deplin, iar noi am văzut deja că lucrarea lui Satana îl condamnă; și, în scurt timp, acest amăgitor va fi demascat.**

Deoarece locuitorii cerului și ai universului nu erau pregătiți să înțeleagă natura teribilă și înfricoșătoare, nici consecințele păcatului, **când s-a hotărât că Satana nu mai poate rămâne în cer, Dumnezeu nu l-a distrus. Era esențial să se permită împlinirea răului, pentru ca dreptatea și îndurarea lui Dumnezeu, precum și legea Sa sfântă și neschimbătoare, să rămână pentru totdeauna de neclintit.**

Când s-a anunțat că **Lucifer** și adepții săi aveau să fie izgoșiți din locașurile cerești, acest cap al răzvrătirii **și-a exprimat disprețul față de legea lui Dumnezeu.** Din nou, el a repetat că îngerii nu aveau nevoie de supunere și că poruncile Creatorului le îngrădeau libertatea. **El a declarat că obiectivul său principal era să asigure desființarea legii,** pentru ca toate ființele cerești din cer să poată ajunge la un nivel mai înalt de existență proslăvită, odată eliberate de aceste restricții.

**Fiecare membru al grupului de opoziție îl învinovăța pe Hristos pentru răzvrătirea lor.** Ei susțineau că, dacă nu ar fi fost controlați, nu s-ar fi răzvrătit. **Îngâmfați, încăpățânați și blasfematori, se pretindeau victime nevinovate ale unei puteri asupritoare.**

Astăzi, același duh care a alimentat răzvrătirea din cer continuă să o inspire și aici, pe pământ. **Satana folosește aceeași politică și cu oamenii, așa cum a procedat și cu îngerii. Astăzi, duhul lui domnește în fiii neascultării din lume.** În același fel, ei caută să dezlege oamenii de obligația respectării legii lui Dumnezeu și le făgăduiesc tuturor celor pe care-i gădila urechile să audă o libertate deplină prin călcarea celor zece porunci veșnice, care nu se schimbă și nu se vor schimba niciodată, pentru că Dumnezeu „[...] este același ieri și azi și în veci!” (Evrei 13:8).

Când Domnul S-a aflat printre noi, El a afirmat: „**Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.**” (Matei 5:17).

**Când mesagerii lui Dumnezeu sunt trimiși să-i mustre pe păcătoși, Satana îl determină pe păcătos să-și caute îndreptărire de la cei care îl simpatizează,** deoarece și aceștia umblă pe calea păcatului. Sprijiniți de acești neascultători, **în loc să-și îndrepte greșelile** și să-L caute pe Dumnezeu din toată inima, pentru ca Duhul Sfânt să-i conducă la o pocăință adevărată și la renunțarea la păcat, **ei se simt ofenșați de cei care i-au mustrat. Acest duh rău,** care se manifestă împotriva celor ce condamnă cu îndrăzneală păcatul, **va continua să crească până la sfârșit.** El există încă din zilele lui Abel cel neprihănit (**Geneza 4:1-8**).

La început, am trecut în revistă povestea lui Adam și a Evei și am văzut că moartea a intrat în lume prin neascultarea lor. Abel, al doilea lor fiu, este prima moarte din istoria lumii.

Ca ființe omenești, nu avem nicio soluție pentru moarte. Totuși, de îndată ce păcatul și moartea au intrat în lume, Dumnezeu L-a oferit pe Singurul Său Fiu, Mesia cel promis (**Geneza 3:15**). În legătură cu aceasta, Biblia afirmă: „**Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că L-a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.**” (Ioan 3:16).

La împlinirea vremii, Mesia cel promis, Isus Hristos, Emanuel, Dumnezeu cu noi, S-a născut din fecioară: „**De aceea Domnul Însuși vă va da un semn: 'Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).'**” (Isaia 7:14), în orașul Betleem, după cum este scris: „**Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic [...], totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel [...].**” (Mica 5:2).

Au trecut mai bine de 2000 de ani de când Hristos, din dragoste și îndurare, a venit pentru prima dată pe pământ pentru a rezolva imensa problemă a păcatului și a morții: răstignirea, pe care am studiat-o și la început.

Satana a împins lumea să-L respingă pe Hristos, și cu o putere mai mare va îndemna lumea să-L respingă a doua oară pe Mântuitor. Totuși, de data aceasta lucrurile vor sta cu totul altfel, căci Isus vine ca „**[...] Domnul domnilor și Împăratul împăraților [...].**” (Apocalipsa 17:14).

Chiar dacă încă mai are puterea să amăgească și să ispitească oamenii, **Satana este un vrăjmaș înfrânt.** Caracterul său înșelător și distrugător s-a arătat în lupta sa împotriva lui Hristos, în timpul slujirii Mântuitorului pe pământ. **În acest război înfricoșător și nemilos împotriva lui Isus, întregul univers și simpatia pe care îngerii cerești este posibil să o fi avut-o pentru Satana au fost nimicite. Moartea lui Hristos este argumentul incontestabil în favoarea omului.** Pedepsa legii a căzut asupra Lui, Care era și este egal cu Dumnezeu. Omul a fost eliberat pentru a accepta dreptatea lui Dumnezeu, un dar neprețuit pentru noi, pentru că iubirea Sa pentru noi este mai mare decât cea a unei mame pentru copiii săi. În același timp, El ne oferă puterea de a-l învinge pe Satana. Mai mult, ne promite: „**Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.**” (Apocalipsa 3:21).

Trebuie să facem un singur lucru: să ne pocăim de păcatele noastre, să ne smerim la picioarele lui Isus, să mărturisim și să renunțăm la orice păcat, căci este scris: „**[...] Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat [...].**” (Exodul 34:6-7). Căci mai este scris și că „**Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară.**” (Ioan 6:37).

Isus nu a venit pe pământ ca să sufere și să moară doar pentru a răscumpăra omul. **El a venit și pentru a asculta Legea, a o înălța și a-i conferi cinste.** Nu a fost nici doar ca omul să poată ține și respecta Legea lui Dumnezeu, ci și pentru a arăta tuturor lumilor din univers că **Legea lui Dumnezeu nu poate fi schimbată sau modificată. Dacă acest lucru ar fi fost posibil, nu ar fi fost nevoie ca Isus să moară pentru a ispăși încălcarea ei. Moartea lui Hristos este dovada că Legea lui Dumnezeu este neschimbătoare.**

Foarte curând, declarația lui Dumnezeu împotriva Satanei se va împlini: „**[...], de aceea scot din mijlocul tău un foc care te mistuie și te prefac în cenușă [...]** și nu vei mai fi niciodată!” (Ezechiel 28:18-19).

Atunci, întregul univers va fi văzut natura și consecințele păcatului. Vom vedea cum căile lui Dumnezeu sunt drepte și adevărate. Dragostea lui Dumnezeu va consolida slava Sa și frumusețea sfințeniei Sale, iar în fața prezenței Sale incredibile, întregul univers se va bucura să asculte de voia Lui, pentru că legea Sa sfântă va fi săpată în inimile noastre de carne, și nu de piatră. Apoi vom trăi fericiți o veșnicie, pentru că „[...] **nenorocirea nu va veni de două ori.**” (Naum 1:9).

## CERNEREA

Curățarea și separarea boabelor de impurități prin trecerea lor printr-un ciur sau printr-o sită se numește cernere. Dumnezeu folosește această acțiune pentru a ne arăta că nimeni nu poate scăpa de judecățile Sale. În Vechiul Testament, El spune poporului Israel: „**Căci, iată, voi porunci și voi vântura casa lui Israel între toate neamurile cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ!**” (Amos 9:9).

Aici, Israel reprezintă, de asemenea, adevărata Biserică din zilele din urmă. Domnul Isus descrie separarea finală a celor dreپți de cei răi, care are loc cu puțin timp înainte de revenirea Sa, folosind parabolele grăului și neghinei și a plasei pescarului, din **Matei 13:24-30; 47-50**. (Citește și studiază aceste două parabole înainte de a continua).

**În toate bisericile din lume există doar două grupuri de oameni: copiii ascultători ai lui Dumnezeu și copiii neascultători ai diavolului.** Creștinii adevărați sunt reprezentați de grâu, iar creștinii falși de neghină. În faza de creștere, grâul și neghina sunt identice; diferența enormă apare atunci când ajung la maturitate. De aceea Domnul ne-a sfătuit să ne ferim de prorocii și de frații mincinoși, care „**vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori. Îi veți cunoaște după roadele lor.**” (Matei 7:15-16).

**Cu puțin timp înainte de a doua venire a Domnului nostru Isus, cernerea îi va separa pe cei ascultători de cei neascultători.** Vor exista doar două grupuri: pe de o parte, cei care slujesc unui sistem religios fals, care se închină chipului lui și au semnul fiarei pe frunte sau pe mâna dreaptă; pe de altă parte, adevărata biserică, care nu are pată, nici zbârcitură sau ceva de felul acesta, care păzește poruncile lui Dumnezeu și are mărturia lui Isus Hristos, fiind însemnată pe frunte cu pecetea Celui Preaînalt.

Domnul explică parabola: „**Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului. Țarina este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina sunt fiii celui rău. Vrajmașul care a semănat-o este diavolul; secerișul este sfârșitul veacului; secerătorii sunt îngerii. Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului. Fiul omului va trimite pe îngerii Săi și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților. Atunci, cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit să audă.**” (Matei 13:37-63).

Domnul vine curând. În fiecare biserică va avea loc un proces de separare, pentru a o curăți. Domnul va folosi o metodă de cernere, deoarece printre noi sunt oameni răi care nu-L iubesc și nu-L cinstesc pe Dumnezeu, „**pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.**” (2 Tesaloniceni 2:10), „**având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.**” (2 Timotei 3:5).

**În acest timp de cernere, tot ceea ce poate fi clătinit va fi clătinit. Domnul nu îi va socoti nevinovați pe cei care cunosc adevărul și nu ascultă de poruncile, hotărârile, drepturile și legile Sale.** Necazurile vor îndepărta din biserică mulțimile celor care doar mărturisesc religia, căci aceștia sunt, potrivit pildei semănătorului, „**cel ce aude Cuvântul și-l primește îndată cu bucurie, dar n-are rădăcină în el, ci ține până la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.**” (Matei 13:20-21).

Foarte aproape este timpul când fiecare dintre noi va fi pus la probă. Vom fi supuși presiunii de a accepta semnul fiarei. „**Și a făcut ca toți – mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi – să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.**” (Apocalipsa 13:16-17)

Pentru cei care, pas cu pas, cedează cerințelor lumii și se conformează obiceiurilor lumești, va fi ușor să se supună autorităților și să urmeze legi stabilite de oameni, mai degrabă decât să se supună batjocurii, insultelor și amenințărilor cu închisoarea și moartea.

Pentru ca să nu fim luați prin surprindere, Domnul Isus ne-a spus dinainte: „**Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omori; veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu. Atunci, mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții.**” (Matei 24:9-10). Domnul ne avertizează: „**V-am spus aceste lucruri pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere. Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că îi aduce o slujbă lui Dumnezeu.**” (Ioan 16:1-2).

Trebuie să fim pregătiți pentru vremea când vom fi pedepsiți, cenzurați și prigoniți pentru Hristos, când se vor rosti tot felul de rele împotriva noastră, mințind ca să-L învinuim pe Dumnezeu sau să credem că ne-a părăsit sau să ne pierdem credința. **Din cauza acestor acuzații false îndreptate împotriva membrilor familiei și prietenilor, întregii familii se vor pierde din pricina lipsei de**

**pregătire, rugăciune și studiu al Bibliei.** Noi trebuie să fim primii care ne pregătim, ca să nu ne pierdem credința în astfel de circumstanțe.

Din mijlocul nostru, „**se vor scula [...] oameni care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.**” (Faptele Apostolilor 20:30). Prin acești cititori superficiali, care nu sunt ancorați și sunt ca nisipul mișcător, Satana va introduce credințe false. Acestea vor aluneca spre comoditate și confort. Prin aceste mijloace și prin alte instrumente, și în diferite moduri, Satana va lucra pentru a tulbura încrederea poporului rămășiței lui Dumnezeu în adevărata mărturie, deoarece el știe: „**când nu este nicio descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu; [...]**” (Proverbe 29:18).

**Pentru că nu se va ține seama de avertismentele și muștrările Mărturiilor Duhului lui Dumnezeu, un val al tuturor rătăcirilor va cufunda lumea într-o mare de derută.** După o ușoară neîncredere în punctele vitale ale credinței urmează îndoiala cu privire la Scriptură, apoi urmează o cădere continuă care culminează într-o perplexitate incurabilă, ce se sfârșește în pierzanie. Frecvent, acest proces va fi asociat cu oameni căzuți în apostazie, care anterior au ocupat poziții de răspundere la toate nivelurile ierarhice de conducere ale bisericii lui Dumnezeu.

**Foarte curând, ne vom confrunta cu impunerea unor legi contrare Cuvântului lui Dumnezeu. Aceste legi îi vor îndepărta pe toți cei pe care Dumnezeu nu i-a uns, iar Isus va avea o lucrare de slujire curată și adevărată, pregătită pentru ploaia târzie.**

Zguduirea lui Dumnezeu va împrăștia mulțimile precum frunzele uscate. **Va părea că biserica este pe cale să cadă, dar nu va cădea. Ea va rămâne în picioare în timp ce pleava este separată de grâul prețios.** Este o încercare cumplită, dar trebuie să aibă loc pentru ca aurul să fie separat de impuritățile din biserică.

**Curând va apărea antagonismul, fanatismul și intoleranța religioasă vor reveni în prim-plan și se va aprinde spiritul prigonitorii.** Atunci cei căldicei și falși se vor clătina și vor părăsi credința, **dar creștinul adevărat va rămâne neclintit ca o stâncă, cu și mai multă convingere și speranță decât în zilele sale de pace și prosperitate.**

Această vreme a judecăților devastatoare ale lui Dumnezeu este o vreme a îndurării pentru cei care nu au avut ocazia să cunoască adevărul. Domnul îi veghează cu tandrețe. Inima Lui milostivă este mișcată, iar mâna Lui rămâne întinsă pentru a mântui. Între timp, ușa se închide pentru cei nepăsători și indiferenți, care aleg să rămână în întuneric și refuză să intre. Locurile lor vor fi curând ocupate de alții care au primit recent adevărul și au hotărât să plece din rândurile vrăjmașului și să se unească cu poporul lui Dumnezeu, păzitorii poruncilor Sale. **Tu ești unul dintre ei?**

„[...] **Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: ‘Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort.’** „Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține și pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.” „Cel ce va birui va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții[...].” (Apocalipsa 3:1, 3, 5).

## UN STRIGĂT PUTERNIC: ÎNDEMNUL DE A IEȘI DIN BABILON

*Domnul Isus are reprezentanți în toate bisericile, oameni cărora nu li s-au prezentat adevărurile extraordinare cuprinse în acest mesaj pe care Hristos li-l trimite.* Printre catolici, evangheliști și protestanți există mulți creștini conștiințioși care umblă în lumina pe care au primit-o până în acest moment. *Acest mesaj vi se trimite în mod special în numele lui Isus,* pentru că va trezi convingere în inimile și mințile voastre pe măsură ce studiați și meditați la adevărurile din acest document. Când veți primi aceste adevăruri în inimile voastre, Dumnezeu va lucra pentru voi.

Isus Hristos, **în Apocalipsa 18**, își îndeamnă poporul să iasă din Babilon. „**A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, [...] Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.**” (Apocalipsa 18:2, 4, 5). Conform acestui pasaj din Scriptură, mulți dintre oamenii lui Dumnezeu sunt încă în Babilon. *Știi ce este Babilonul? Este posibil să fii în Babilon și să nu știi?*

Prin simboluri, Dumnezeu descrie Babilonul ca pe o femeie curvă așezată pe un balaur. „**Apoi unul din cei șapte îngeri [...] a venit de a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, [...] Cu ea au curvit împărații pământului, și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei.” [...] Și am văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă [...]. Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și cu stacojiu; era împodobită cu aur, [...]. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină: „BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI A SPURCĂCIUNILOR PĂMÂNTULUI”. (Apocalipsa 17:1-5).**

Biserica din Noul Testament este succesoarea legitimă a poporului lui Dumnezeu și este descrisă drept „nevasta Mielului, cetatea sfântă, Ierusalimul” (Apocalipsa 21:9-10). În 1 Petru 2:4-6, apostolul vorbește despre biserică ca despre „piatra vie, [...] să aduceți jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. Căci este scris în Scriptură: „Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.” Aceasta face referire la unitatea și relația lui Hristos cu Biserica Sa. Biserica adevărată este simbolizată și prin Sion, cetatea lui David (2 Samuel 5:7; 1 Împărați 8:1); de aceea locuitorilor Ierusalimului li s-a dat numele de fii și fiice ale Sionului (Psalmii 48:11-12; Isaia 1:8; 10:32).

În Ieremia 6:2, Dumnezeu folosește pentru Sion, Biserica Sa, simboluri precum „frumoasa și subțirica fiică”. În Apocalipsa 12:1-2, Isus descrie Biserica adevărată ca pe „o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și o cunună de douăsprezece stele pe cap”. Într-o viitoare temă de discuție, vom defini Biserica adevărată din vremurile din urmă.

*În Biblie, Biserica adevărată și biserică falsă sunt ambele simbolizate prin femei și prin cetăți.* O femeie pură și un oraș sfânt reprezintă Biserica adevărată a lui Dumnezeu. O femeie decăzută și adulteră și o cetate nelegiuită reprezintă o biserică căzută. **Babilonul este o biserică căzută.**

Pentru a înțelege mai bine această situație și a identifica Babilonul, trebuie să înțelegem în ce este implicat acesta. Mai întâi, din ce citim în Apocalipsa 17:1-5 aflăm că **este o biserică care se dedă la desfrâu. Desfrâul este închinarea la idoli; această idolatrie încalcă legea lui Dumnezeu, porunca cea dintâi și cea mai importantă. De asemenea, este un sistem religios hulitor; este o entitate profană, fără respect, lipsită de evlavie și disprețuitoare în vorbire, scriere sau fapte față de Dumnezeu sau față de orice este considerat divin. În final, este plin de fărâdelegi total inacceptabile, urâte și detestabile înaintea lui Dumnezeu.**

Pentru a defini această biserică căzută, observăm că fiara pe care stă marea curvă este aceeași fiară descrisă în Apocalipsa 13:1: „**Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.**”

În Daniel 7:23, *Biblia ne învață că fiecare fiară reprezintă o împărăție.* În prorocii, fiarele reprezintă împărății, guverne și organizații de conducere de pe pământ. Fiara din Apocalipsa 13:1 se ridică din mare, iar „apele pe care le-ai văzut, pe care șade curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.” (Apocalipsa 17:15). În prorocii, apele reprezintă noroadele lumii. Hai să vedem doar câteva din lucrurile care caracterizează fiara din Apocalipsa 13:1-10, pe care stă Babilonul, falsul sistem religios universal:

- Își primește puterea, scaunul său de domnie, de la balaur (Apocalipsa 13:4). Balaurul este „[...] numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, [...]” (Apocalipsa 12:9).
- Fiara devine o putere mondială (Apocalipsa 13:3, 7).



**find papalitatea.** În termeni generali, toți predicatorii Reformei Protestante au învățat despre acest lucru. **Până și Noua Enciclopedie Catolică afirmă că Babilonul aici reprezintă Roma.**

Babilonul a luat naștere după marele potop, când oamenii nelegiuți s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, conducându-l pe Nimrod, și s-au îndoit de Cuvântul pe care Dumnezeu îl dăduse. Ei au început să ridice un turn atât de înalt, încât Dumnezeu să nu-i mai poată nimici printr-un alt potop, deși Dumnezeu făgăduise că un astfel de lucru nu se va mai repeta. Ca răspuns la acest lucru, Dumnezeu le-a încurcat limbile, astfel încât nu se mai puteau înțelege unii cu alții. Din ziua aceea, numele **Babel sau Babilon înseamnă „zăpăceală”**. Cetatea antică a Babilonului, stăpânită de împăratul Nebucadnezar pe vremea prorocului Daniel, a devenit originea și centrul tuturor sistemelor religioase false ale Satanei, care au dus în derută poporul lui Dumnezeu și s-au împotrivit adevărului Său (**Geneza 10:9-10; 11:5-9; Daniel**).

Astăzi, **„cu ea au curvit împărății pământului și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!” (Apocalipsa 17:2)**. În Biblie, vinul curat reprezintă doctrina adevărată, iar vinul care îmbăta, vinul fermentat, simbolizează doctrinele false sau învățăturile rătăcite (**Ieremia 51:7**), care duc la beția spirituală. Tocmai pentru această amăgire și pentru această zăpăceală, Dumnezeu va pedepsi Babilonul; dar, înainte de aceasta, El Își cheamă copiii să iasă din el, pentru ca să nu primească din urgiile ei. **Apocalipsa 14:8-10** ne spune: „[...] A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mănii curviei ei! [...] Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mănii lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mănii Lui; [...]”

**Unele dintre învățăturile false, contrare Bibliei, pentru care Dumnezeu va pedepsi Babilonul sunt:**

- Cele Zece Porunci nu mai sunt valabile (Cele Zece Porunci sunt veșnice) (Babilonul a schimbat câteva dintre ele).
- Sfințenia zilei de duminică (ziua de odihnă greșită; duminica este prima zi de lucru) (În curând vom studia despre adevărata zi de odihnă).
- Există a doua șansă (aceasta nu există) (Am studiat deja despre judecată. În curând vom studia despre cei o mie de ani).
- Răpirea secretă (este o minciună). Despre a doua venire a lui Isus vom studia mai târziu.
- Chinurile veșnice (nu există). Despre iad sau despre Lacul de Foc vom studia mai târziu.
- Nemurirea sufletului (numai Dumnezeu este nemuritor).
- Botezul fals (există un singur botez adevărat, biblic).
- Închinarea sau plecarea în fața statuilor (Aceasta este contrară celei de-a doua Porunci).
- Fecioara Maria nu a păcătuit (noi toți suntem păcătoși).
- Maria ne salvează împreună cu Hristos (numai Hristos a murit pentru noi).
- A-1 numi pe preot sau pe papă „părinte” (Dumnezeu este singurul nostru Tată).
- Mărturisirea păcatelor unui preot pentru iertare (numai Dumnezeu poate ierta păcatele).
- Papa este reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ (singurul și adevăratul Reprezentant al lui Dumnezeu pe pământ este Duhul Sfânt).

**Călăușiți de Duhul Sfânt, chiar și copiii pot înțelege pe deplin adevărurile Bibliei.** Uneori ne simțim incapabili să înțelegem, dar aceasta nu este adevărat; problema este că majoritatea dintre noi am fost învățați greșit. Ni s-au predat tradițiile oamenilor ca și cum ar fi porunci ale lui Dumnezeu, ceea ce produce confuzie, pentru că este înșelăciune.

Schimbarea din Babilon, un sistem religios universal fals, este progresivă. De aceea este necesar să fim atenți la semnele vremurilor pe care ni le-a dat Isus, pentru că împlinirea lor va fi desăvârșită. **„De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și îi înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape. Tot așa și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul Omului este aproape, este chiar la ușă!” (Matei 24:32-33).**

**Păcatele Babilonului ajung până la cer atunci când legea lui Dumnezeu este în cele din urmă invalidată printr-un decret omenesc, în sesiunile legislative ale întregii lumi. Capitolul 18 din Apocalipsa arată timpul în care, din cauza respingerii triplei muștrări din Apocalipsa 14:6-12, Biserica va ajunge în starea prezisă de al doilea înger, așa cum am văzut mai sus. În acel timp, majoritatea poporului lui Dumnezeu se va afla în Babilon și va fi chemată să iasă și să se despartă de el prin strigătul tare al îngerului din Apocalipsa 18 și prin cealaltă voce care vine din cer (versetul 4). Acesta este ultimul mesaj de avertizare al lui Isus Hristos pentru omenire.**

Am denunțat păcatele Babilonului. Până în acest moment am văzut doar câteva. Mai târziu vom analiza și alte consecințe înfricoșătoare și dezastruoase ale impunerii obiceiurilor bisericii prin autoritatea civilă, invaziile spiritismului și progresul ascuns al puterii papale. **„El va rosti vorbe de**

hulă împotriva Celui Preaînalt, [...]" (Daniel 7:25). „Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmăte; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.” (Daniel 8:12). „[...] și el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților. Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți [...].” (Daniel 8:24-25). „Va ademeni prin lingușiri pe cei ce rup legământul. Dar aceia din popor care vor cunoaște pe Dumnezeu lor vor rămâne tari și vor face mari isprăvi. [...] Unii vor cădea, pentru o vreme, loviți de sabie și de flacăra, de robie și de jaf. [...], vor fi ajutați puțin, și mulți se vor uni cu ei din fățărnicie. [...] Împăratul va face ce va voi; se va înălța, se va slăvi [...] și va propăși [...].” (Daniel 11:31-36). Dar, așa cum o face acest mesaj, totul va fi descoperit: ***mii și mii vor auzi aceste muștrări serioase și, mișcați, mulți vor ieși din Babilon. Tu ești unul dintre ei?***

***Cu alte cuvinte, acest mesaj prezintă justificarea prin credință în Isus și invită pe toți oamenii să primească neprihănirea lui Hristos***, care se manifestă prin ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu, care încep cu „**Să nu ai alți dumnezei afară de Mine**” și „**Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.**”

***Acest mesaj a fost transmis de mulți ani și, pe măsură ce crește, devine un strigăt puternic, însoțit de o mare putere și slavă, pe care Duhul Sfânt le dă sub forma ploii târzii.*** Duhul Sfânt va susține poporul lui Dumnezeu în acest timp de necaz, așa cum a făcut până astăzi, deoarece furtuna prigoanei transformă acest mesaj într-un strigăt puternic.

Dumnezeu va recurge la forme și căi pentru a ne arăta că El are controlul. Domnul va lucra în această fază finală într-un mod foarte diferit de cel cu care suntem obișnuiți, contrar tuturor planurilor omenești. Ne vom mira de mijloacele simple pe care le va folosi pentru a împlini și desăvârși lucrarea Sa.

El va ridica bărbați și femei din rândul oamenilor obișnuiți pentru a-și face lucrarea, așa cum, în vremurile de demult, a chemat pescari. ***Cei care nu înțeleg necesitatea a ceea ce trebuie făcut vor fi lăsați pe dinafară.*** Puțini oameni mari vor fi folosiți. ***Ungerea Duhului Sfânt este singura calificare cerută.*** Dumnezeu va arăta că El nu depinde de muritori învățați și mândri. Copii mici, mișcați de Duhul lui Dumnezeu, vor ieși și vor proclama adevărul pentru zilele acestea. ***Mii de glasuri vor predica acest mesaj în întreaga lume.***

Mulți dintre noi vor trebui să se înfățișeze înaintea instanțelor de judecată, a conducătorilor și a oamenilor cu înțelepciune pământească pentru a da socoteală pentru credința pe care o avem. ***Nimeni să nu se amăgească crezând că nu are nevoie să studieze, pentru că o înțelegere superficială a adevărului nu va fi suficientă pentru a explica Scripturile cu claritate sau pentru a nu se rătăci.*** Nu știm ce va cere Dumnezeu de la fiecare dintre noi în mod individual.

***Marea majoritate a celor necredincioși poruncilor lui Dumnezeu nu vor crede această muștrare serioasă. Slujitorii lui Dumnezeu vor fi considerați fanatici.*** Preoții populari și falși vor denunța acest mesaj, spunând că vine de la Satana, și vor îndemna mulțimile să ne persecute și să ne insulte. ***Să ne amintim că, chiar și din Biserica Catolică, copiii lui Dumnezeu vor ieși cu zel mult mai mare decât al nostru, cei care până acum am fost printre cei care au proclamat adevărul.***

Majoritatea oamenilor care vor citi acest mesaj final de la Isus nu vor lua decizia corectă până când nu vor vedea evenimentele menționate mai sus. ***Te rog să-ți iei Biblia și să verifici singur lucrurile scrise aici. Studiază cu atenție acest mesaj, și nu-l ignora: viața ta veșnică s-ar putea să depindă de el.*** Dacă dorești să îl împărtășești și altora, fă o copie, iar tu păstrează-ți originalul.

Vom continua cu alte mari adevăruri biblice. Încă mai avem nevoie de câteva.

## PECETEA LUI DUMNEZEU

**Întreaga lume creștină este implicată într-o mare luptă între credință și necredință, între Isus Hristos și Satana. Cu toții va trebui să alegem o parte. Pot exista doar două grupuri, pentru că nu există teren neutru.** Fiecare grup este clar marcat, fie cu pecetea Dumnezeului celui viu, fie cu semnul fiarei sau imaginea ei. **Unii nu participă la luptă nici de partea unuia, nici de partea celuilalt. Ei vor încerca să pară neutri și să nu se împotrivescă adevărului,** dar nici nu se vor identifica cu Hristos, de teamă să nu-și piardă averile și să nu fie batjocoriți. **Aceștia vor fi socotiți printre dușmanii lui Isus.**

Pe măsură ce ne apropiem de a doua venire a Domnului, linia de separare dintre copiii luminii și cei ai întunericului va deveni tot mai clară. Ne vom afla tot mai mult în dezacord. Noi, cei ce ne-am născut din nou, suntem morți pentru lume și trăim pentru Dumnezeu și suntem aleși să ieșim, în timp ce ceilalți aparțin lumii și vor pieri împreună cu ea.

Heruvimii, la îndemnul lui Isus Hristos, așa cum ni se spune în **Ezechiel 9:4**, vor trece prin mijlocul bisericii adevărate și vor pune „**un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urăciunilor care se săvârșesc acolo**”, înainte de venirea Domnului. Acest lucru va fi la fel ca înainte de exodul din Egipt și înainte ca Dumnezeu să-și execute judecățile asupra tuturor dumnezeilor falși și asupra oamenilor necredincioși din acel popor. Dumnezeu a spus: „**Să luați apoi un mănunchi de isop, să-l înmuiați în sângele din strachină și să ungeți pragul de sus și cei doi stâlpi ai ușii cu sângele din strachină. [...]**” (**Exodul 12:22**). „**Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nicio urgie atunci când voi lovi țara Egiptului.**” (**Exodul 12:13**).

**Această pecetluire a început deja, și Dumnezeu pecetluiește acum un popor care va trăi și va domni cu El pentru totdeauna.** Cu toții alegem acum, fie în mod voluntar, fie inconștient, fie pecetea lui Dumnezeu, fie semnul fiarei. **Tu pe care îl alegi?**

Apocalipsa ne vorbește despre pecetea pusă poporului lui Dumnezeu. „**Și am văzut un alt înger care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: „Nu vatămați pământul, nici marea, nici copacii până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!”** (Apocalipsa 7:2-3).

**Romani 4:11** definește acest semn ca o pecete a neprihănirii credinței, iar **Efeseni 4:30** mai spune că cei aleși au fost pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării. Aici vedem că pecetea poate implica adevărul sau o cerință a lui Dumnezeu. De asemenea, poate arăta că Dumnezeu posedă obiectul pecetluit și îl aprobă.

Scopul peceții este de a valida sau autentifica un decret sau o lege pe care o proclamă o persoană sau o putere. Astfel de exemple din Scriptură sunt **1 Împărați 21:8**, **Estera 3:12**; **8:8**.

Componentele esențiale ale unei peceți sunt trei la număr: numele legiuitorului, titlul sau funcția sa și teritoriul asupra căruia domnește ca putere suverană. De exemplu, președintele nostru de astăzi, în anul 2020:

Numele: Donald Trump

Titlul: Președinte

Teritoriul: S.U.A.

Toate legile poartă pecetea puterii sau autorității care stabilește porunci, legi, decrete, edicte, ordine sau mandate. Prin urmare, legea lui Dumnezeu trebuie să aibă pecetea Sa. Legea lui Dumnezeu este reprezentată de Cele Zece Porunci, pe care Le-a scris pe table de piatră cu degetul Său. Ele sunt scrise în **Exodul, capitolul 20**. Pecetea lui Dumnezeu se află în **versetele 8-11**.

**Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca s-o sfințești. Șase zile să lucrezi și să faci toată lucrarea ta, dar ziua a șaptea este ziua odihnei Domnului Dumnezeului tău. În ea să nu faci nicio lucrare, tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vitele tale, nici străinul care este înăuntrul porților tale. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, marea și tot ce este în ele, și S-a odihnit în ziua a șaptea. De aceea Domnul a binecuvântat ziua de odihnă și a sfințit-o.** Dumnezeu a binecuvântat și a sfințit ziua a șaptea când S-a odihnit după ce creația Sa a fost terminată (**Geneza 2:1-3**). Aici vedem pecetea lui Dumnezeu:

Nume: Dumnezeu (Domnul Dumnezeuul tău)

Titlu: Creator (El a făcut)

Teritoriu: Cerurile și pământul

Poporul lui Dumnezeu are pecetea Lui: ziua a șaptea, ziua de odihnă, Sabatul. „**Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic, căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul,**

iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat.” (Exodul 31:17). Să ne aducem aminte că Israelul Vechiului Testament este echivalentul Bisericii din Noul Testament. Amândouă reprezintă poporul lui Dumnezeu. Sabatul a fost făcut pentru întreaga omenire la creație (**Geneza 2:1-4**). El este și un semn al răscumpărării, deoarece am fost răscumpărați din păcat și din moarte prin sângele scump al lui Hristos (**Efesenii 1:7**). Isus S-a odihnit în mormânt în ziua Sabatului, după ce a încheiat lucrarea răscumpărării (**Luca 23:54-24:3**).

**Cele Zece Porunci sunt veșnice, pentru că Dumnezeu este veșnic.** El nu Se schimbă și nu greșește niciodată. De aceea Domnul nostru Isus Hristos a spus: „Este mai lesne să treacă cerul și pământul decât să cadă o singură frântură de slovă din Lege.” (**Luca 16:17**). La fel ca Isus și Pavel, creștinii dintre neamuri au păzit Sabatul (**Faptele Apostolilor 13:42**). Acest verset se referă la evenimente care au avut loc la mai bine de trei ani și jumătate după moartea lui Isus. **Versetul 43** arată că **biserica păzea adevărata zi de odihnă, ziua a șaptea, trăind sub har. A trăi sub har înseamnă a păzi poruncile.** Isus Hristos Însuși Se aștepta ca ucenicii Săi să păzească Sabatul zilei a șaptea chiar și la patruzeci de ani după plecarea Sa, deoarece atunci când le-a vorbit despre distrugerea Ierusalimului, care a avut loc în anul 70 d.Hr., El le-a spus: „**Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie nici iarna, nici într-o zi de Sabat.**” (**Matei 24:20**).

Tot la fel, **Apocalipsa se referă la cei care vor fi mântuiți la sfârșitul vremurilor ca cei „care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”** (**Apocalipsa 14:12**). Aici este inclusă respectarea Sabatului, pentru că are legătură cu a patra poruncă. Când vom trăi pe un pământ nou și în ceruri noi, vom ține Sabatul pentru veșnicie. (**Isaia 66:22-23**).

Chiar și bisericile care astăzi țin duminica, prima zi a săptămânii, ca Sabat sau zi de odihnă, sunt de acord:

Bapțiștii: „**Nu există nicio dovadă în Scriptură conform căreia Sabatul – ziua a șaptea – ar fi fost înlocuit de prima zi a săptămânii.**” (**Manualul Baptist**).

Catolicii: „**Puteți citi Biblia de la Geneza la Apocalipsa, însă nu veți găsi nici măcar un rând care să vorbească despre sfințirea zilei de duminică.**” (**Cardinalul Gibbons, Credința părinților noștri**).

Creștinii: **Nu există nicăieri în Biblie vreo sugestie a unei astfel de schimbări.** (**Respectarea primei zile a săptămânii**).

Metodiștii: „**Spre exemplu, să luăm chestiunea zilei de duminică... Nu există nici măcar un pasaj care să spună că creștinii trebuie să respecte acea zi.**” (**Harris Franklin Rall, Christian Advocate, 1 iulie 1941**).

Luteranii: „**Respectarea zilei Domnului (duminica) nu are nicio bază în niciuna din poruncile lui Dumnezeu.**” (**Mărturisirea de credință de la Augsburg**).

**Notă: Să nu uităm că în Biblie, Ziua Domnului este întotdeauna Sabatul, ziua de odihnă, ziua a șaptea.**

Și alte biserici, precum Biserica lui Hristos, Biserica Episcopală și Biserica Prezbiteriană, afirmă același lucru în documentele lor oficiale de teologie și în manualele de doctrină.

**Apocalipsa 12:17 și Matei 7:21** arată că **mântuirea** pe care Hristos o aduce cu El la a doua Sa venire **este pentru cei ascultători, nu pentru cei neascultători.**

Isus ne spune că problema este: „**Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre?**” (**Matei 15:3**). Astăzi Isus îți spune: „**Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.**” (**Ioan 14:15**).

Noi slujim celui pe care îl ascultăm. **Îi vom sluji lui Isus și ne vom închina Lui în ziua Sa sfântă sau vom sluji și ne vom închina unor oameni greșiți, călăuziți de Satana, care au înlocuit Sabatul zilei a șaptea cu o falsă zi de odihnă?**

## SEMNUL FIAREI

În Apocalipsa, Isus Hristos ne învață că foarte curând toți locuitorii pământului se vor împărți în doar două grupuri: un grup care ascultă și urmează poruncile lui Dumnezeu, iar celălalt care face tot ce vrea Satana.

Am învățat că **pecetea lui Dumnezeu și semnul fiarei nu pot fi văzute**. Ele reprezintă o legătură spirituală și intelectuală trăită în viața noastră de zi cu zi, indiferent că este pentru adevăr sau pentru minciună. Știm că **pecetea lui Dumnezeu se pune asupra celor care, cu conștiință deplină, păzesc adevărata zi de odihnă: ziua a șaptea a săptămânii**, așa cum ne învață Biblia că ziua de odihnă este semnul credincioșiei față de Dumnezeu. (**Ezechiel 20:12**). **Cu siguranță, această separare a celor două grupuri a început deja și progresează rapid.**

Cel mai teribil și înfricoșător limbaj, care ne face să tremurăm, din cartea **Apocalipsei** este folosit atunci când se vorbește despre semnul fiarei. Fiara reprezintă pe Satana. Descrierea pe care o face Isus despre pedeapsa pe care o vor suferi cei care primesc semnul fiarei este suficientă pentru ca noi să luăm această problemă foarte în serios.

**În această carte, sunt făcute următoarele precizări cu privire semnul Satanei (al fiarei):**

**a) Orice persoană care primește acest semn va pieri.**

**b) Majoritatea oamenilor vor accepta acest semn.**

**c) Autoritățile civile vor încerca să forțeze oamenii să primească semnul prin legi promulgate.**

Pentru a înțelege corect acest lucru, să luăm mai întâi în considerare că fiarele din prorocii reprezintă împărățiile pământești, guverne sau organizații guvernamentale (**Daniel 7:23**). Apele din prorocii reprezintă popoarele lumii (**Apocalipsa 13:1; 17:15**). De asemenea, am învățat că Babilonul și această fiară din **Apocalipsa 13:1** sunt aceeași putere.

**Aceasta nu este o critică îndreptată împotriva prietenilor noștri creștini, ci o prezentare biblică a unui sistem religios fals, roman, condus de Satana și de fiara menționată mai sus.** Mulți creștini sinceri și iubitori slujesc în comunitățile romano-catolice, protestante și evanghelice, cărora le este adresat apelul lui Isus: **„Ieșiți din ea, poporul Meu”**, pentru că ei îl slujesc cu bucurie pe Isus și Dumnezeu îi numește copii. Dumnezeu vrea ca niciunul dintre ei să nu participe la urgiile revărsate peste Babilon. Singura cale de a le evita este să iasă de acolo, așa cum a făcut Lot când a părăsit Sodoma, ascultând de glasul lui Dumnezeu, ca să nu piară în pedeapsa cetății. (**Geneza 19**).

Ce este, atunci, semnul fiarei? Să lăsăm sistemul papal să ne spună care este semnul său de autoritate: **„Duminica este semnul nostru de autoritate... Biserica este deasupra Bibliei, iar această mutare a zilei de sâmbătă este dovada acestui fapt”** (Catholic Record, Londra, Ontario, Canada, septembrie 1923).

La pagina 50 din Catehismul doctrinelor catolice pentru convertiți, de Peter Geiermann, se spune:

Î: Care este ziua de odihnă?

R: Sâmbăta este ziua de odihnă.

Î: De ce sărbătorim duminica în loc de sâmbătă?

R: Pentru că Biserica Catolică a înlocuit sărbătoarea zilei de sâmbătă cu duminica.

**Papalitatea pretinde că a schimbat legea lui Dumnezeu, încălcând porunca, prin numirea duminică ca zi de închinare în locul sâmbetei. Astfel ea pretinde că, pentru că lumea sărbătorește duminica, acesta este un semn al autorității și puterii sale.** Multe surse catolice, prea multe pentru a fi citate, confirmă această presupusă schimbare.

Acest lucru nu se poate întâmpla, deoarece Conducătorul Atotputernic al universului, care domnește peste oameni și a cărui autoritate trebuie respectată, nu-și va invalida niciodată legea Sa veșnică. De aceea mesajul este clar, atât în **Daniel 7**, cât și în prorocia sa paralelă, **Apocalipsa 13**, că **„fiara se va încumeta să schimbe vremurile și legea”** (**Daniel 7:25**). Papalitatea crede doar că poate schimba ziua de închinare a lui Dumnezeu. **Ziua a șaptea din a patra poruncă rămâne valabilă și în vigoare deplină; duminica a fost și va rămâne întotdeauna o zi de lucru**, pentru că **„să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău”**, și, **prin urmare, nu este o zi sfântă.**

**„Să n-adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu și să nu scădeți nimic din ele, ci să păziți poruncile Domnului Dumnezeui vostru, așa cum vi le dau eu.”** (**Deuteronomul 4:2**). **„Este mai lesne să treacă cerul și pământul decât să cadă o singură frântură de slovă din Lege.”** (**Luca 16:17**). Niciodată nu a dat voie Dumnezeu să se schimbe vreun punct sau vreo virgulă în legea Sa sfântă, pentru că aceasta este perfectă. (**Psalmul 19:7**).

În singurele opt texte care vorbesc de ziua de duminică în Noul Testament, aceasta este întotdeauna denumită prima zi a săptămânii și nu se face nicio mențiune despre sfințirea acesteia ca o a șaptea zi (**Matei 28:1, Marcu 16:19, Marcu 16:1-2, 9, Luca 24:1, Ioan 20:1, 19, Faptele Apostolilor**

**20:7-11, 1 Corinteni 16:1-2).** Din acest motiv, cu puțin timp înainte să-și ia la revedere, Isus ne lasă acest avertisment final: „[...] **dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.**” (Apocalipsa 22:18-19).

Mânia lui Dumnezeu se va abate asupra celui care „**primește semnul ei pe frunte sau pe mână, [...]**” (Apocalipsa 14:9-10). Să ne amintim că *avem de-a face cu simboluri; semnul nu este literal. Fruntea reprezintă mintea cu care îi slujim lui Dumnezeu (Romani 7:25). Mâna este un simbol al lucrării omului (Eclesiastul 9:10). Cei care acceptă păzirea duminicii ca zi sfântă sunt marcați simbolic pe frunte, deoarece, în mintea lor, au ales de bunăvoie duminica drept zi de închinare, ca răspuns la autoritatea și puterea celui pe care au ales să-l urmeze. Semnul fiarei este păzirea duminicii, prima zi a săptămânii.* Alții, având o mentalitate asemănătoare, vor fi de acord să lucreze în ziua de sâmbătă pentru a evita prigonirea sau moartea și, din acest motiv, sunt marcați simbolic pe mâna dreaptă.

**Până în prezent, nimeni nu a primit semnul fiarei. Nimeni nu va fi marcat înainte de adoptarea legii mondiale care va interzice cumpărarea sau vânzarea fără acest semn. Testul constă în păzirea duminicii atunci când semnul va fi impus prin lege.** Păzirea zilei de sâmbătă va fi piatra de temelie a credințioșiei față de Dumnezeu atunci când va fi dat decretul care îi obligă pe oameni să sfințească o falsă zi de odihnă. **După ce vor primi lumina acestui mesaj final al lui Isus Hristos către lume, cei care vor continua să nu asculte de poruncile lui Dumnezeu și să înalțe legile omenești mai presus de legea lui Dumnezeu, în marea criză care este pe punctul de a se abate asupra noastră, vor primi semnul fiarei.**

Nerespectarea zilei Sabatului este o problemă serioasă pentru că „**oricine face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.**” (1 Ioan 3:4). Cei care astăzi încalcă cu bună-știință adevărata zi de odihnă, ziua sfântă a lui Dumnezeu, își vor pierde capacitatea de a gândi și de a vedea clar și vor ajunge în întuneric. (Ioan 12:35). **Păzirea zilei a șaptea** nu este doar o simplă chestiune de alegere a unei zile, ci **o problemă de loialitate față de Hristos sau față de antihrist**, un alt nume pentru fiară. Antihristul caută să-și însușească locul lui Hristos. Domnul declară clar: „**Cine nu este cu Mine este împotriva Mea [...].**” (Matei 12:30). Trebuie să facem așa cum au făcut ucenicii lui Hristos atunci când s-au confruntat cu o încercare: „**Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!**” (Faptele Apostolilor 5:29). Sfinții care biruiesc alianța diabolică și semnul ei au urmat avertizarea dată în **Apocalipsa 14:9-11**, pentru că s-au împăcat cu Dumnezeu și au primit fâgăduința revărsării Duhului Sfânt; și, din această cauză, „**păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.**” (Apocalipsa 14:12).

## PROROCII DESPRE STATELE UNITE

Fiara din **Apocalipsa 13:1** a fost descrisă clar ca reprezentând Roma papală și Babilonul. Totuși, este evident că nu este singură, deoarece în același capitol se vorbește și de o altă putere.

În cei 1260 de ani, Biserica Romei a fost religia principală și, în multe privințe, centrul politic al lumii occidentale. De la începuturile sale, în anul 538, puterea ei a crescut atât de mult încât, la un moment dat în istorie, Papa Grigore al VII-lea, după ce l-a umilit pe Henric al IV-lea, împăratul Sfântului Imperiu Roman Germanic, se lăuda că datorită sa era să zdrobească mândria împăraților.

Cornul mic din **Daniel 7:8**, căruia i s-a permis să rostească „**vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt și să asuprească pe sfinții Celui Preaînalt, și să se încumete să schimbe vremea și legea, și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme**” (**Daniel 7:25**) este aceeași putere ca și fiara din **Apocalipsa 13:1** și aceeași fiară pe care stă așezată femeia în **Apocalipsa 17:3**.

**Apocalipsa 13:5** spune că fiarei i s-a dat „**o gură care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.**”

În prorocii, o vreme reprezintă un an (**Daniel 4:16; 7:25; Apocalipsa 12:14; 12:7**), vremurile reprezintă doi ani, iar jumătate de vreme este jumătate de an. Acest calcul echivalează **cu trei ani și jumătate, adică patruzeci și două de luni sau 1260 de zile**. Aplicând principiul profetic „o zi pentru un an”, vedem că **acestea reprezintă 1260 de ani propriu-zisi**.

După cum am menționat mai sus, papalitatea și-a consolidat puterea în anul 538, după ce a distrus trei puteri care îi stăteau în cale: „**și va doborî trei împărați**” (**Daniel 7:24**). **Codul lui Iustinian, care pentru prima dată în istorie îl făcea pe papă cap al Bisericii și îndreptător al ereticilor, a fost dat în anul 533, dar a intrat în vigoare în 538**, când nu mai exista nicio altă putere care să-l împiedice pe papă să dețină supremația totală.

**Puterea sa de 1260 de ani s-a terminat în 1798; prin Reforma Protestantă și Revoluția Franceză, puterea și autoritatea Bisericii Romei s-au destrămat**. Papa Pius al VI-lea a fost prins de armata franceză condusă de Napoleon în 1798. El a murit în exil în 1799.

În ciuda tuturor acestor lucruri, **Apocalipsa** vorbește despre o renaștere: „**Unul dintre capetele ei părea rănit de moarte, dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.**” (**Apocalipsa 13:3**). Deși nu mai are încă puterea politică pe care a exercitat-o în vremea lui Grigore al VII-lea, papalitatea înaintează cu pași uriași, pașnic și tăcut. Astăzi, ea este o putere influentă în întreaga lume, atât în mediul religios, cât și în cel politic. În 2015, discursul Papei Francisc în Congresul S.U.A. a fost o realizare istorică. Biblia spune că această influență va crește.

Cam la sfârșitului celor 42 de luni (1798), când puterea papală a primit rana mortală, apare o altă putere: „**Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.**” (**Apocalipsa 13:11**)

Această putere diferă de cea precedentă, care a ieșit din apă (**Daniel 7:2-3**), simbolizând multe popoare, pentru că această fiară „**ieșea din pământ**”. Această fiară nu a trebuit să supună alte puteri pentru a se instaura. Această națiune urma să apară pe un teritoriu nelocuit, cu puțini locuitori. Ca plantele pământului, s-a născut și a crescut treptat și pașnic. Nu putea să provină din rândul națiunilor populate care luptau în oceanul turbulent al Vechii Lumi.

Această națiune apare în Lumea Nouă în jurul anului 1798, dezvoltându-se și devenind puternică și importantă, atrăgând atenția lumii întregi. Urma să devină o putere mondială și să primească autoritatea și puterea primei fiare (papalitatea) și, prin urmare, puterea balaurului (Satana). Doar o singură națiune întrunește toate detaliile și caracteristicile acestei prorocii: Statele Unite ale Americii. S.U.A. s-au format ca națiune în 1776. În acalmia de pe pământ, acest mare imperiu a crescut constant în putere și slavă, devenind superputerea pe care o știm astăzi.

„**Avea doua coarne ca ale unui miel.**” Coarnele reprezintă tinerețea, inocența și blândețea – trăsăturile caracteristice ale S.U.A. atunci când „**s-a ridicat din pământ**” în 1798.

Constituția garantează oamenilor dreptul de a se guverna singuri și stabilește că reprezentanții aleși prin vot popular pot face și aplica legi. Libertatea religioasă a fost, de asemenea, acordată fiecărei persoane pentru a se închina lui Dumnezeu conform conștiinței proprii. „**Republicanismul și protestantismul sunt principiile fundamentale ale națiunii și secretul puterii și prosperității sale.**” Aceste două principii sunt simbolizate de „**coarnele ca ale unui miel.**” Însă această fiară „**vorbea ca un balaur și lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.**” (**Apocalipsa 13:12**). „**[...] Ea le-a zis locuitorilor pământului să-i facă o icoană fiarei care avea rana de sabie și trăia.**” (**Apocalipsa 13:14**).

„Coarnele ca ale unui miel și vocea ca a unui balaur simbolizează o ciudată contradicție între ceea ce proclamă că este și ceea ce practică. **„Vorbitul” națiunii reprezintă legile autorităților legislative și judiciare. Prin legi care urmează să fie date, ea va refuza principiile păcii și libertății, pe care le-a proclamat ca temelie a guvernării și politicii sale.** Prorocia arată că, foarte curând, această națiune care **„vorbește ca un balaur și lucrează cu toată puterea fiarei dintâi”** va dezvolta un duh de intoleranță și prigoană, asemenea națiunilor reprezentate de balaur și fiară, precum leopardul, care au procedat astfel de multe ori înainte. Afirmția că fiara cu două coarne **„face ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi”** indică faptul că **toată puterea și autoritatea acestei națiuni vor fi folosite de prima fiară, Babilon, pentru a impune respectul față de papalitate.**”

Deși pare imposibil, trebuie să ne amintim că Dumnezeu spune acestea, o ființă Atotputernică și Atotștiutoare: **„nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face.”** (Evrei 4:13). Dumnezeu nostru nu face nimic fără să descopere mai întâi robilor Săi, prorocilor: **„El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.”** (Daniel 2:22). Despre acest lucru mărturisește prorocul Daniel când spune: **„Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele [...]”** (Daniel 2:28). Domnul Dumnezeu afirmă despre El Însuși: **„[...] , căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este niciunul ca Mine! Eu am vestit de la început ce are să se întâmple [...]. Eu zic: ‘Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea.’** (Isaia 46:9-10). **„[...] : „Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă [...] . Cine a făcut prorocii ca Mine [...] ? Să vestească viitorul și ce are să se întâmple!”** (Isaia 44:6-7).

Această putere, S.U.A., poruncește locuitorilor pământului să-i facă **„o icoană fiarei.”** Care este icoana fiarei? Cum va fi realizată? Pentru a înțelege, trebuie să studiem caracteristicile fiarei însăși: papalitatea. Să ne amintim că protestantismul apostat și papalitatea sunt Babilonul.

Istoria ne arată că biserica primară a decăzut, s-a îndepărtat de simplitatea evangheliei și a acceptat ritualuri și obiceiuri păgâne, pierzând astfel Duhul Sfânt și puterea lui Dumnezeu. Pentru a controla mințile oamenilor, a căutat sprijinul puterii civile. Aceasta a dus la situația în care o singură biserică, papalitatea, controla puterea statului, folosind-o pentru interesele sale, mai ales pentru a eradica „erezia”. **Pentru ca S.U.A. să formeze „o icoană a fiarei,” papalitatea trebuie să controleze guvernul civil în așa fel încât autoritatea statului să-i îndeplinească obiectivele.**

De fiecare dată când Biserica a dominat puterea civilă, a folosit-o pentru a-i pedepsi pe cei care nu-i acceptă doctrinele. De exemplu, în Anglia, în secolele XVI-XVII, mii de preoți disidenți au fost obligați să-și abandoneze bisericile, iar mulți pastori și enoriași au fost pedepsiți, închiși, torturați și martirizați.

Apostazia a determinat biserica primară să caute ajutorul guvernului civil, iar Biblia prezice că **„lepădarea de credință”** va veni mai întâi, iar apoi **„se va descoperi omul fărădelegii”** (2 Tesaloniceni 2:3). Astfel, apostazia din Biserică pregătește calea pentru apariția icoanei fiarei. Astăzi trăim **„[...] în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, [...], iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. [...]”** (2 Timotei 3:1-5).

De mulți ani, există un curent în bisericile protestante pentru o uniune cu Biserica Romano-Catolică, bazată pe puncte doctrinare comune. Acest ecumenism aproape că a ajuns la apogeu și foarte curând se va finaliza.

**„Când principalele Biserici din Statele Unite se vor uni pentru a influența statul să dea propriile decrete și legi, atunci America protestantă va fi format icoana fiarei,** Biserica Romano-Catolică. Pedepsele civile împotriva dizidenților vor veni firesc. Legea zilei de duminică va urma acestora, impunerea de a păzi ziua de duminică ca zi sfântă, semnul fiarei, contrar poruncii a patra, care spune că singura zi sfântă, adevărata zi de odihnă, instituită de Dumnezeu de la creație, este Sabatul zilei a șaptea – sâmbăta, a șaptea zi a săptămânii. Cu alte cuvinte, icoana fiarei este uniunea dintre biserică și stat. Când aceasta se va realiza, biserica va controla statul, așa cum Izabela îl controla pe Ahab, regele Israelului” (1 Împărați 21:25).

Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu vor fi în contradicție cu cei care se închină fiarei și icoanei ei și care primesc semnul ei. **Caracteristica cea mai distinctivă a fiarei și a icoanei ei este încălcarea poruncilor lui Dumnezeu.** Daniel spune că cornul mic, papalitatea, **„[...] se va încumeta să schimbe vremurile și legea; [...]”** (Daniel 7:25). A doua poruncă, care interzice închinarea la chipuri, a fost deja eliminată din lege. A patra poruncă a fost modificată pentru a autoriza păzirea primei zile a săptămânii, în loc de ziua a șaptea de odihnă.

*Prin impunerea unei datorii religioase cu ajutorul puterii și legii civile, Bisericile protestante vor ridica o icoană a fiarei; păzirea duminicii în Statele Unite va fi echivalentă cu impunerea închinării la fiară și la imaginea ei.*

## ADEVĂRATUL SPIRIT AL FIAREI ȘI AL BALAURULUI

Protestanții de astăzi privesc romano-catolicismul cu multă bunăvoință. Ei susțin că este nedrept să fie judecată Biserica Catolică a zilelor noastre după urâciunile și absurditățile unui veac de ignoranță și întunerice; îi scuză cruzimile îngrozitoare ca fiind rezultatul barbariei trecutului și afirmă că civilizația modernă a determinat-o să-și schimbe gândirea și atitudinea.

Ceea ce este sigur este că Biserica papală nu va renunța niciodată la pretențiile ei de a fi infailibilă și fără greșală. Biblia, care cuprinde cuvântul sigur și neschimbător al prorociei, spune: „**I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.**” (Apocalipsa 13:15). Pretenția lui Lucifer și a papalității nu va dispărea niciodată; atât îngerul, care odinioară era cel mai prețuit de Dumnezeu, cât și Babilonul, capitala închinării false, vor dori întotdeauna să fie „**ca Cel Preaînalt**” (Isaia 14:14). Întreaga lume va trebui să decidă cui va sluji și cui se va închina, ca pe vremea lui Iosua și a prorocului Ilie (Iosua 24:15), (1 Împărați 18:21).

Să nu ne lăsăm înșelați: poziția Bisericii Catolice cu privire la libertatea de conștiință a fost întotdeauna aceeași, nu s-a schimbat niciodată și nu se va schimba niciodată. În Enciclica din 15 august 1854, Papa Pius al IX-lea declară: „Doctrinile sau extravaganțele absurde și rătăcite în favoarea libertății de conștiință sunt una dintre cele mai nimicitoare aberații, una dintre nenorocirile de care trebuie să se teamă cel mai mult un stat.”

Referindu-se la această putere, Daniel 8:25 spune: „**Din pricina [...] izbândirii vicleniilor lui, [...] va pierde mulți oameni care trăiau liniștiți [...].**” (Daniel 8:25). Tonul pașnic și binevoitor pe care Roma îl folosește în Statele Unite nu înseamnă o schimbare de gândire. Ea este tolerantă pentru că, în prezent, nu are puterea pe care o dorește. Episcopul O’Conner spune: „**Libertatea religioasă este tolerată numai până când contrariul poate fi practicat fără probleme pentru lumea catolică.**” Arhiepiscopul de Saint Louis a declarat: „Erezie și necredința sunt fărădelegi și, acolo unde religia catolică este religia țării, ele sunt pedepsite la fel ca și celelalte fărădelegi.” Fiecare conducător al Bisericii Catolice depune un jurământ de ascultare față de papă, nu față de Dumnezeu, prin care promite: „Mă voi împotrivi tuturor ereticilor opozanți și răzvrătiților împotriva Domnului nostru (papa) sau a succesorilor săi și îi voi prigoni fără milă cu toată puterea mea” (Josiah Strong, *Our Country*, capitolul 5, paragrafele 2–4).

**Există, într-adevăr, mulți creștini adevărați în Biserica Romano-Catolică.** Ei slujesc lui Dumnezeu potrivit luminii celei mai bune pe care o au. Dumnezeu îi privește cu îndurare, pentru că au fost crescuți într-o credință rea și înșelătoare. Domnul va face ca adevărul să pătrundă prin acest document în întinerul care îi înconjoară, iar când vor auzi invitația lui Isus: „[...] **!Jeșiți din mijlocul ei** (cetatea Babilonului), **poporul Meu, [...]**!” (Apocalipsa 18:4), mulți vor ieși și se vor alătura poporului credincios al lui Dumnezeu, singura ființă din univers demnă de a fi adorată; căci El, și numai El, este Creatorul, Susținătorul și Răscumpărătorul. Lui să-I fie toată cinstea, slava, puterea și binecuvântarea! Amin!

Catolicii pun crucea pe bisericile, altarele și veșmintele lor. Însemnul crucii se vede pretutindeni. Dar învățăturile lui Hristos sunt îngropate sub un morman de tradiții absurde, interpretări greșite și cerințe riguroase. Ei înalță simbolul suferințelor lui Hristos, în timp ce, prin viețile lor, Îl neagă pe Cel pe care simbolul îl reprezintă, pentru că au o înfățișare de evlavie, dar resping eficacitatea acesteia.

**Cinstirea icoanelor, rugăciunile la sfinți și slăvirea papei sunt meșteșuguri ale Satanei, menite să anuleze și să lase fără valoare a doua poruncă, din Exodul 20:4-5, din legea lui Dumnezeu, pentru a ține poporul departe de Dumnezeu și de Fiul Său.** În încercarea sa continuă de a fi precum Dumnezeu, ei încearcă să distragă atenția oamenilor de la Singurul care poate să le asigure mântuirea, fără să se preocupe de faptul că îi conduc spre decădere exterioară și pierzanie.

În prezent, Biserica Catolică își arată lumii o față blândă și vine cu scuze pentru cruzimile îngrozitoare din trecut. Se îmbracă în veșminte asemănătoare celor ale lui Hristos, dar în realitate nu s-a schimbat. Astăzi, toate principiile formulate de papistași în vremurile trecute și doctrinele epocilor întunecate sunt încă proclamate. Papalitatea este aceeași entitate care a condus lumea pe vremea Reformei Protestante și încă are aceleași pretenții arogante, asumându-și prerogativele lui Dumnezeu. Spiritul ei astăzi este la fel de crud și tiranic ca atunci când distrugea libertatea omului și-i ucidea pe sfinții Celui Preaînalt.

**Protestanții ar face bine să studieze Biblia, pentru că astfel ar descoperi adevăratul caracter al papalității. Totuși, mulți se cred prea înțelepți cu ceea ce știu și nu simt nevoia să caute cu smerenie ajutorul lui Dumnezeu,** pentru a-i călăuzi către adevăr, și nici Scripturile Sfinte, nici puterea lui Dumnezeu nu le cunosc, „[...] **pentru că n-au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți.**”

**Din această pricină Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună.” (2 Tesaloniceni 2:10-11).** Ei doresc o cale de a uita de Dumnezeu, dar una care să pară că își amintesc de El. **Papalitatea este soluția perfectă pentru aceste persoane, pentru că se potrivește ambelor tipuri de oameni care populează aproape întreaga lume: cei care vor să fie mântuiți prin meritele proprii și cei care vor să fie mântuiți în păcatele lor. Aceasta este taina puterii papale.**

Mișcările care acționează în prezent în Statele Unite ale Americii urmăresc să asigure sprijinul pentru instituțiile și practicile Bisericii Romei. Acest lucru a deschis calea pentru ca papalitatea să-și recapete în America protestantă supremația pe care a pierdut-o în lumea veche. Obiectivul principal este impunerea **păzirii zilei de duminică**, instituție pe care papalitatea o revendică ca semn al autorității sale. Aceasta **poartă cu sine spiritul papalității, care înalță suprem obiceiurile și tradițiile omenești peste poruncile lui Dumnezeu.**

Învățătorii protestanți vin cu aceleași afirmații cum că este voia divină să păzim ziua de duminică, dar suferă de aceeași lipsă de dovezi biblice ca și conducătorii catolici. De aceea, ei inventează minuni, pentru a suplini absența unei porunci de la Dumnezeu și, astfel, fac oamenii să creadă minciunile lor. **Când Dumnezeu va face să cadă judecățile Sale asupra oamenilor pentru această încălcare flagrantă a sfintei Sale legi, ei vor asigura lumea, complet greșit, la fel cum a făcut papalitatea în trecut, că pedeapsa este pentru faptul că nu s-a respectat ziua de duminică, ca zi de odihnă.**

Roma are în vedere restabilirea puterii sale, și și-a concentrat întreaga determinare pe recuperarea supremației pierdute. **Când va fi instituit principiul că Biserica poate folosi sau direcționa puterea statului în S.U.A., triumful Romei va fi asigurat, și va fi timpul să ne pregătim să părăsim și să abandonăm marile orașe. Acest lucru va fi urmat la scurt timp de legi civile care vor face obligatorii toate practicile religioase, în opoziție cu dreptul la libertatea religioasă și de conștiință.**

Foarte curând, întreaga lume, în special protestanții, va cunoaște adevăratele intenții și scopuri ale papalității. Biserica Catolică își sporește puterea într-un mod foarte discret. Doctrinile ei își exercită influența în biserici, în inimile oamenilor și în camerele legislative. Clădirile ei mărețe și impunătoare, cu incintele lor secrete, sunt pregătite să reia persecuțiile din vechime. Pe ascuns, își adună forțele și, fără a trezi suspiciuni, își va atinge în curând obiectivele și va lăsa la momentul potrivit. **Într-un timp foarte scurt, toți cei care ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu vor fi prigoniți și batjocoriți.**

**Încălcând legea lui Dumnezeu și respingând poruncile divine, păcatul nu va mai fi considerat vină, iar dreptatea nu va mai fi dorită.** Aceasta va duce la o stare socială în care haosul va domni în absolut. În timp ce cei credincioși și ascultători față de poruncile lui Dumnezeu vor fi fiinta batjocurii, **mulțimile vor accepta cu nerăbdare înșelăciunile Satanei. Vor aluneca în dorințele lor nelegiuite, trăind în păcatele care au atras judecățile lui Dumnezeu asupra lor.**

Respingerea legilor divine duce curând la disprețuirea legilor omenești. Legea lui Dumnezeu va fi călcată în picioare deschis, pentru că reprezintă un obstacol în calea prosperității materiale a minții nesfințite, întrucât interzice lăcomia, minciuna și înșelăciunea. **Fiecare persoană își va însuși cu forța bunurile apropiatilor săi; cei mai puternici vor deveni cei mai bogați. Viața nu va mai fi respectată.** Căsătoria nu va mai fi protejată pentru familie. Copiii nu vor ezita să acționeze împotriva vieții părinților dacă aceștia se opun dorințelor inimilor lor păcătoase. **Lumea va deveni un ansamblu de hoți și asasini, iar pacea va dispărea de pe pământ.** Lumea va fi invadată de un val copleșitor de invidie, suspiciune, ipocrizie, indiferență, rivalitate, certuri și trădări.

Justiția este coruptă: **„Și astfel izbăvirea s-a întors îndărăt și mântuirea a stat deoparte, căci adevărul s-a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se apropie.” (Isaia 59:14).** În acest moment, Satana va fi distrus credința în Biblie, ceea ce echivalează cu distrugerea însăși a Bibliei. Ca și în vremurile trecute, **marele balaur va lucra prin biserica apostată pentru a-și promova scopurile. Organizațiile religioase se vor fi lipit de rătăcirea papală a nemuririi sufletului și a stării conștiințe a celor morți, uitând de Isaia 8:20;** ele vor fi respins singura apărare posibilă împotriva înșelăciunilor spiritismului. **Prin aceste două greșeli capitale, nemurirea sufletului și sfințenia zilei de duminică, Satana va prinde omul în mrejele sale.** El va forma o alianță triplă între protestanți, Biserica Catolică și spiritism, pentru a zdruncina drepturile conștiinței noastre, date de Dumnezeu tuturor oamenilor.

**Prin spiritism, vor fi săvârșite multe minuni, bolnavii se vor vindeca și se vor realiza multe minuni care nu pot fi negate. Spiritele vor mărturisii că cred în Biblie și vor arăta respect pentru autoritățile Bisericii, iar lucrările lor vor fi acceptate ca o manifestare a puterii divine.**

Membrii bisericilor iubesc ceea ce iubește lumea și sunt gata să se alăture acesteia. Satana a hotărât să-i unească într-un singur trup. Pentru că nu au acceptat dragostea pentru adevăr, Satana îi va înșela să accepte pe deplin spiritismul. Astăzi, aproape întreaga lume a acceptat deja spiritismul, pentru că crede că cei morți merg în ceruri și consideră Biblia o poveste care îi deranjează, ignorând

certitudinea că „**țărăna ești și în țărăna te vei întoarce.**” (Geneza 3:19) și „[...] le iei Tu suflarea, ele mor și se întorc în țărăna lor.” (Psalmul 104:29).

Pentru că ignoră Scripturile, care spun în mod clar că cei morți nu știu nimic, nu aud, nu văd și nici nu au parte în această lume, deoarece nu există și nu mai sunt, **atunci când spiritele demonice se vor da drept cei morți coborâți din ceruri și vor săvârși miracole și minuni, lumea îi va accepta. Atunci, papistașii se vor lăuda că minunile sunt un semn sigur că biserica lor este adevărata Biserică.** Întreaga lume va fi cu ușurință înșelată de această mare putere, iar protestanții, care au respins scutul protector al adevărului, Cuvântul lui Dumnezeu, vor fi amăgiți împreună. Papistașii, protestanții și cei care iubesc lumea vor accepta în egală măsură această înșelăciune. În această uniune, ei vor vedea o mare mișcare pentru convertirea lumii și începutul mult așteptatului mileniu.

**Mileniul papal este o doctrină falsă, deoarece mia de ani din Biblie începe cu a doua venire a lui Isus Hristos și cu întâia înviere. (Apocalipsa 20).** În plus, pe durata acestor o mie de ani, Satana rămâne închis. Vom studia acest lucru mai târziu.

Spiritismul îl face pe Satana să apară drept binefăcător al speciei umane, care vindecă bolile oamenilor și pretinde că introduce un sistem religios superior și nou. Totuși, el va lucra ca un distrugător, fără ca oamenii să-și dea seama, până când va fi prea târziu. Binecuvântările lui îi vor afunda pe oameni în vicii și violență, pentru ca apoi să-i arunce în pierzare veșnică. El îi va instiga pe oameni la război, pentru a-i distra de la lucrarea de pregătire necesară pentru a supraviețui zilei Domnului, care va fi înfricoșătoare și groaznică, „**căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?**” (Apocalipsa 6:17).

Satana exercită stăpânire asupra tuturor celor care L-au respins pe Hristos și nu au protecția Lui. Pe unii îi va face să prospere, iar pe alții îi va aduce la ruină, așa cum a făcut cu Iov, iar apoi îi va face să creadă că Dumnezeu este Cel care îi lovește. În timp ce pretinde să fie făcătorul a tot ce este bun, el va produce boli și dezastre, astfel încât orașe dens populate vor fi reduce la ruină și pustietate. De mulți ani vedem lucrarea lui pretutindeni: în distrugerile și calamitățile de pe uscat și de pe mare, în uragane îngrozitoare, furtuni cumplite, inundații, incendii, cutremure și tornade. El distruge recoltele aproape coapte și aduce foamete și suferință peste noi toți. Răspândește emanații dăunătoare în aer, iar mii de oameni pier în molime (precum pandemia de COVID-19). Aceste boli vor deveni tot mai frecvente și mai devastatoare. Distrugerea se va abate atât asupra oamenilor, cât și asupra animalelor. „**Țara este tristă, sleită de puteri; locuitorii sunt mâhniți și tânjesc; căpeteniile poporului sunt fără putere, căci țara a fost spurcată de locuitorii ei; ei au călcat legile, nu au ținut poruncile și au rupt legământul cel veșnic.**” (Isaia 24:4-5).

Acest lucru se întâmplă pentru că **Duhul Sfânt Se retrage treptat de pe pământ.** Dumnezeu își ocroteste făpturile create de El și le ține la distanță de distrugătorul mincinos. Lumea creștină și-a sporit disprețul față de legea lui Dumnezeu și, după cum spune prorocul Isaia, Domnul își retrage binecuvântările de peste lume și grija Sa ocrotitoare de la cei care se răzvrătesc împotriva legii Sale și care îi învață și îi constrâng și pe alții să facă la fel.

După lucrarea sa distrugătoare, marele amăgitor îi va convinge pe toți oamenii că cei responsabili pentru toate aceste rele sunt cei care Îi slujesc lui Dumnezeu. **Partea populației care a provocat nemulțumirea lui Dumnezeu va pune aceste calamități pe seama celor care ascultă de poruncile divine. Ei vor declara că cei credincioși și ascultători sunt aceia care Îl supără pe Dumnezeu prin nerespectarea duminicii ca zi de odihnă și că păcatul de a proclama cu toată puterea porunca a patra provoacă pierderea respectului pentru ziua de duminică și îndepărtează îndurarea divină, tulburând poporul și luându-i prosperitatea vremelnică.** Astfel, acuzația adusă slujitorilor lui Dumnezeu în vremurile străvechi se va repeta pentru motive asemănătoare: „**Abia l-a zărit Ahab pe Ilie, și i-a zis: „Tu ești acela care nenorocești pe Israel?” Ilie a răspuns: „Nu eu îl nenorocesc pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după baali.” (1 Împărați 18:17-18).** Aceste acuzații false vor trezi mânia poporului, care va avea aceeași purtare ca a Israelului, care se lepădase de credință, față de Ilie.

Puterea miraculoasă a spiritismului le va face rău celor care preferă să asculte de Dumnezeu mai mult decât de oameni. **Vor avea loc comunicări din partea spiritelor; acestea vor declara că Dumnezeu le-a trimis pentru a-i convinge de rătăcirea lor pe cei care resping ziua de duminică și vor afirma cu tărie că legile țării trebuie ascultate pentru că sunt legea lui Dumnezeu.** Ele vor susține mărturia că degradarea morală se datorează profanării duminicii. Mare va fi indignarea împotriva tuturor celor care vor refuza să accepte aceste afirmații.

În timp ce Satana caută să-i nimicească pe cei care cinstesc legea lui Dumnezeu, el îi determină pe alții să-i acuze că încalcă legea, că sunt oameni care Îl necinstesc pe Dumnezeu și atrag judecățile Lui asupra lumii. **Prin forță și teamă, el caută să ne controleze conștiința pentru a fi adorat ca**

*Dumnezeu. Pentru aceasta, va lucra prin autorități religioase și civile aflate sub influența sa, determinându-le să promulge legi omenești contrare legii lui Dumnezeu.*

*Cei care păzesc Sabatul biblic vor fi denunțați ca dușmani ai legii și ordinii, ca încălcători ai normelor morale ale societății și cauză a anarhiei și imoralității care au atras asupra lumii judecățile lui Dumnezeu. Credințioșii lor față de Dumnezeu și grija lor mare pentru propria conștiință vor fi prezentate ca fiind absurdități, încăpățănare, răzvrătire împotriva autorității și trădare față de guvern.*

*Pastorii care consideră că obligația de a păzi legea divină nu are valoare vor predica că trebuie să ascultăm de autoritățile civile pentru că Dumnezeu le-a instituit. În congresul legislativ și în instanțe, cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu vor fi victime ale acuzațiilor false și ale sentințelor nedrepte. Cuvintele lor vor fi scoase din context și li se vor atribui cele mai rele intenții.*

Pe măsură ce Bisericile protestante resping argumentele clare ale Bibliei în apărarea legii lui Dumnezeu, ele se vor gândi să reducă la tăcere, pe orice cale, credința celor pe care nu pot să-i înfrunte prin Scriptură. Este indiscutabil faptul că astăzi ele și-au asumat deja atitudinea care va duce la prigonirea celor care, cu o conștiință curată, refuză să facă ceea ce face restul lumii creștine și să fie de acord cu afirmațiile în favoarea zilei de odihnă papale.

*Biserica și statul se vor uni pentru a face pe toată lumea să cinstească duminica, fie prin mită, fie prin forță. Din lipsa autorității divine, ei vor folosi legi asupritoare. Corupția politică, care a distrus iubirea, dreptatea și respectul pentru adevăr în multe țări ale lumii, avansează rapid în Statele Unite ale Americii libere. Curând, aici, în S.U.A., vom vedea reprezentanții poporului și ai legii intrând în grațiile publicului și cedând în fața cererilor de adoptare de legi populare prin care să se impună respectarea zilei de duminică. Când acest lucru se va întâmpla, întreaga lume va urma exemplul lor, iar libertatea de conștiință (dreptul de a alege) nu va mai fi respectată. Cuvintele prorocului se vor împlini: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.” (Apocalipsa 12:17).*

## BISERICA LUI DUMNEZEU DEZVĂLUITĂ

Există sute de confesiuni și biserici în lume, care se numesc creștine. Majoritatea dintre ele pretind că sunt adevărata Biserică a lui Dumnezeu, toate fiind foarte asemănătoare între ele. Pentru cel care caută adevărul, aceasta este o sursă de frustrare. Mulțumim lui Dumnezeu că Își descrie în mod clar Biserica Sa în cartea **Apocalipsa!**

Să privim mai întâi la câteva aspecte principale ale esenței cunoașterii: Biserica pentru care Se întoarce Isus.

Biserica este comunitatea de credincioși care mărturisesc că Isus Hristos este Domnul, Răscumpărătorul și Mântuitorul și că numai în Hristos este mântuire (**1 Ioan 4:14; Faptele Apostolilor 4:12**). Biserica este alcătuită din toți aceia care au primit invitația de a ieși din lume și este continuarea poporului lui Dumnezeu din vremurile Vechiului Testament, Israel. Ne adunăm pentru a ne închina, pentru a avea părtășie unii cu alții, pentru a primi învățătură din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a prăzni Cina Domnului, pentru a sluji omenirii și pentru a vesti Evanghelia în toată lumea. Biserica își primește autoritatea de la Hristos, care este Cuvântul făcut trup, și de la Scriptură, care este Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Biserica este familia lui Dumnezeu; suntem înfiați ca fii și trăim pe baza legământului celui nou. Biserica este trupul lui Hristos, o comunitate de credință al cărei Cap este Hristos Însuși. Biserica este Mireasa lui Hristos, pentru care El a murit ca s-o sfințească și s-o curățească. Când Se va întoarce a doua oară, în mod triumfător, El Își va oferi Sieși o Biserică măreață, pe credincioșii din toate veacurile, cumpărați cu sângele Său scump pe crucea de pe Calvar, o Biserică fără pată sau zbârcitură, ci sfântă și fără cusur. (**Geneza 12:3; Faptele Apostolilor 7:38; Efeseni 4:11-15; 3:8-11; Matei 28:19-20; 16:13-20; 18:18; Efeseni 2:18-22; 1:22-23; 5:23-27; Coloseni 1:17-18**).

Isus Hristos a spus că timpul care va preceda a doua Sa venire va fi ca zilele lui Noe (**Luca 2:26**). Pe atunci, exista o singură cale de scăpare de la distrugerea lumii: arca lui Noe. Tot așa va fi chiar și înainte de venirea Domnului nostru. **Adevărata Biserică este arca lui Noe a zilelor din urmă; omul care nu va aparține de ea atunci când Isus Se va întoarce va pieri cu siguranță pentru veșnicie. Vestea bună este că încă mai este puțin timp pentru a ieși din lume și din Babilon** și pentru a te alătura adevăratei Biserici. În ceea ce privește câte sisteme de credință sau biserici are Isus, apostolul Pavel spune că Isus Hristos are doar „**un singur trup, un singur Duh**”. Este „**un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu [...]**” (**Efeseni 4:4-6**)

Adevărata Biserică nu este încă pregătită să fie luată la cer, dar se apropie rapid de desăvârșire și nu este timp de pierdut. În legătură cu aceasta, Bunul Păstor spune: „**Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor**.” (**Ioan 10:16**). „**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine**.” (**Ioan 10:27**). Tu ești una dintre aceste oi? Ce mai aștepți? Ridică-te și intră îndată în staulul Domnului!

Biserica este numită în Scriptură și **Sion**, iar prorocia prezintă în mod repetat Biserica lui Dumnezeu prin figura unei femei virtuoaase. Numele Sion a fost folosit și pentru cetatea Ierusalim (**Isaia 33:20**) și pentru întregul popor al Israelului (**Isaia 40:9**). În **Apocalipsa 21:9-10**, nevasta Mielului, adică Biserica, este simbolizată prin „**cetatea sfântă, Ierusalimul**”. Și pentru biserica falsă, prorocia folosește figura unei femei, dar în acest caz este vorba despre o femeie adulterină și necredincioasă. Așa cum am văzut mai înainte, Biblia folosește figura unei curve, a unei prostituate. Cetatea Babilon, în prorocie, reprezintă biserica lepădată de credință și falsă.

În același fel în care profetul Ieremia descrie poporul lui Dumnezeu, Biserica, ca pe „**frumoasa și subțirica**” (**Ieremia 6:2**), Isus Hristos Își prezintă Biserica ca fiind „**o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap**.” (**Apocalipsa 12:1**).

**Această femeie reprezintă Biserica lui Dumnezeu din toate timpurile**. Ea este îmbrăcată cu soarele, pentru că soarele Îl simbolizează pe Isus și neprihănirea Lui (**Maleahi 4:2**). Luna de sub picioarele ei reprezintă sistemul jertfelor din Vechiul Testament, pentru că, așa cum luna reflectă doar lumina soarelui, sistemul jertfelor reflecta doar lumina Evangheliei lui Hristos din Noul Testament (**Evrei 10:1**). Coroana cu douăsprezece stele reprezintă lucrarea celor doisprezece ucenici care au încununat primii ani ai Bisericii (**Matei 10:1-4**). Simbolurile soarelui și al lunii reprezintă Biserica înainte de cruce și Biserica după cruce.

Bisericii i se naște un copil de parte bărbătească (**Apocalipsa 12:5**), așa cum a prorocit Isaia: „**Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii**.” (**Isaia 9:6**). Acest copil este Isus, care mai târziu „**a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie**”. (**Apocalipsa 12:5**).

Înainte de nașterea copilului, un balaur roșu a apărut în cer: „**a stat înaintea femeii care stătea să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.**” (Apocalipsa 12:3-4). Balaurul cel mare, [...] numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui” (dracii). (Apocalipsa 12:9). Acest lucru s-a întâmplat după lupta din cer dintre Satana și Isus Hristos (Apocalipsa 12:7).

Îndată ce Pruncul S-a născut, Satana a încercat să-L omoare prin slujitorul său de pe pământ. „**Atunci Irod, [...], s-a mâniat foarte tare și a trimis să-i omoare pe toți pruncii de parte bărbătească de la doi ani în jos care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, [...].** (Matei 2:16).

Când Satana a dat greș în planul lui de a-L omorî pe Isus și s-a văzut aruncat pe pământ, „**a început să urmărească pe femeia care născuse copilul de parte bărbătească.**” (Apocalipsa 12:13) și continuă să o facă și astăzi „**cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme!**” (Apocalipsa 12:12).

„**Și femeia (Biserica adevărată) a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile.**” (Apocalipsa 12:6). „**Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei, unde este hrănită o vreme, vremi și jumătatea unei vremi, departe de fața șarpelui.**” (Apocalipsa 12:14).

Femeia, adevărata Biserică, a fost prigonită timp de 1260 de ani propriu-ziși. În subiectele anterioare de discuție, am văzut că 42 de luni, 3 ani și jumătate și 1260 de zile reprezintă aceeași perioadă, iar aplicând principiul profetic al unei zile pentru un an, știm că acestea sunt 1260 de ani propriu-ziși.

În ambele texte, Isus ne spune că femeia a fugit în pustie. Pustia sau sălbăcia, în prorocie, simbolizează puțini oameni și regiuni cu o populație redusă. Acest lucru ne aduce aminte de fiarele din Apocalipsa 13: prima s-a ridicat din mare, adică din mulțimile de oameni, iar a doua (S.U.A.) a ieșit din pământ, un loc cu puțină populație.

Așa cum am studiat deja, papalitatea a fost ferm instituită la Roma în anul 538, când episcopul catolic a fost proclamat deplă întreții bisericii. Atunci s-a împlinit Apocalipsa 13:2, deoarece balaurul i-a dat primei fiare, papalitatea, „**puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare**”. Din acel moment au început cei 1260 de ani de asuprire ai lui Satana, exercitați prin papalitate, reprezentantul său pe pământ, împotriva femeii, adevărata Biserică.

**Adevărații creștini, femeia, au fost siliți să aleagă între a-și sacrifica integritatea și a accepta închinarea cu ceremoniile papale, sau a-și petrece viața în închisoare ori a muri chinuți, pe rug sau sub securea călăului.** Prigonirea dezlănțuită asupra credincioșilor a dat frâu unei furii nemaîntâlnite până atunci, iar lumea a devenit un vast câmp de luptă, deoarece „**șarpele a aruncat din gură apă ca un râu după femeie, ca s-o ia râul.**” (Apocalipsa 12:15).

Venirea la putere a Bisericii Romano-Catolice a marcat începutul Evului Mediu. Pe măsură ce puterea ei a crescut, întunericul s-a adâncit și s-a făcut tot mai dens. **Credința a fost mutată de la Hristos, adevărata temelie a Bisericii – căci El este Stânca, piatra din capul unghiului pe care este zidită Biserica** (Efeseni 2:20) – **la un om din țărână, papa de la Roma.** În loc să se încreadă în Fiul lui Dumnezeu pentru a primi iertarea păcatelor și mântuirea veșnică, oamenii s-au întors către papă, preoți și prelați: oameni păcătoși, ei înșiși având nevoie de iertare. Poporul a fost învățat că papa este mijlocitorul lor pământesc și că nimeni nu poate veni la Dumnezeu decât prin el, cu intenția de a ocupa locul lui Hristos. Ioan, apostolul, ne-a avertizat cu privire la această amăgire și ne-a descoperit impostorii: „**Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Isus este Hristosul? Acela este Antihristul, care-I tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.**” (1 Ioan 2:22). Pe măsură ce timpul a trecut, credincioșii au fost învățați, de asemenea, că papa ocupă locul lui Dumnezeu și că, prin urmare, trebuie să i se supună. Cea mai mică abatere de la hotărârile papei îi făcea vrednici de cele mai aspre pedepse trupești pentru fărădelegile lor. **Disprețuirea Legii lui Dumnezeu și înălțarea legilor și tradițiilor omenești au ca rezultat întotdeauna o decădere îngrozitoare.**

Nu numai că oamenii au fost învățați să-l accepte pe papă ca mijlocitor al lor, dar și să se încreadă în faptele lor pentru ispășirea păcatelor. În timp ce Biblia afirmă în mod clar că numai „**sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.**” (1 Ioan 1:7).

Pentru a câștiga bunăvoința lui Dumnezeu, de parcă Dumnezeu și mântuirea Sa ar putea fi cumpărate, oamenii erau supuși unor pelerinaje lungi, lucrărilor de penitență, închinării la moaște, construirii de temple, altare și lăcașuri de cult, dărilor de sume mari de bani către biserică și multor altor asemenea practici. Într-adevăr, aceste lucruri și altele mai rele vor continua să fie folosite pentru a domina credincioșii.

Zi de zi întunericul se adâncea tot mai mult. Închinarea la icoane devenea tot mai răspândită, se ardeau lumânări și pretutindeni se aduceau rugăciuni acestor idoli. Domneau cele mai absurde și superstițioase obiceiuri și tradiții. Rațiunea și-a pierdut complet puterea în aproape toți enoriașii. Pe de altă parte, episcopii erau iubitori de plăceri imorale și trupești. Acest comportament al conducătorilor falși va fi în creștere. Se va împlini Scriptura care spune: „**Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, [...], neîmblânziți, ne iubitori de bine, [...], iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.**” (2 Timotei 3:2-5).

Acest fapt a fost urmat de o propunere îngrozitoare făcută de papa Grigore al VII-lea în secolul XI, care proclama supremația Bisericii Romei, aceeași care, vreme îndelungată, fusese implicată în abuzuri sexuale asupra copiilor, și el a declarat că Biserica nu a greșit niciodată și nu va putea greși niciodată, potrivit Sfintei Scripturi. Totuși, dovezile din Scriptură lipseau întotdeauna și vor lipsi mereu. Arogantul și trufașul pontif și-a acordat și dreptul de a detrona împărați, precum și acela ca nicio hotărâre pronunțată de el să nu poată fi revocată de niciun om.

Ce contrast uriaș între mândria despotică a unui pontif atât de arogant și smerenia și blândețea lui Hristos, Care Se prezintă bătând la ușa inimii omenești, rugând să I se permită să intre pentru a aduce iertare, pace și odihnă! (Apocalipsa 3:20).

Secolele care au urmat au fost martore la o creștere constantă a rătăcirilor doctrinelor susținute de Roma. **Credințele false vor continua să se înmulțească până la punctul lor culminant, când Isus Hristos Se va întoarce a doua oară.** Timpul harului este pe cale să expire, și este timpul ca „**cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană; și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!**” (Apocalipsa 22:11).

**Una dintre principalele rătăciri introduse este credința în nemurirea omului și starea conștiinței sale după moarte.** Pe această doctrină falsă s-a întemeiat invocarea sfinților și închinarea la Maria. **Tot din această doctrină falsă au derivat și învățăturile eronate despre chinurile veșnice (iadul), care biblic nu există; pentru cei care mor fără să se pocăiască și, se presupune că ar fi trimiși în purgatoriu, o invenție care există doar în imaginația oamenilor răi și mincinoși, pentru a profita de temerile și păcatele adeptilor lor.** În curând vom studia despre iazul de foc din Apocalipsă.

Pentru a-și satisface lăcomia după putere și bogății, biserica apostată a inventat doctrina indulgenței. Prin aceasta se acorda iertarea păcatelor, prezente și viitoare, împreună cu eliminarea tuturor necazurilor și pedepselor meritate. Oamenii erau, de asemenea, învățați că, prin plăți bănești către biserică, se puteau elibera de păcat și îi puteau scăpa pe cei morți din focurile purgatorului.

Astfel Biserica Romano-Catolică și-a umplut rezervele de bogății și a întreținut splendoarea, luxul și păcatele celor care se prefac că sunt reprezentanții Celui Care n-a avut unde să-și odihnească capul.

Deci, unde se află adevărata Biserică a lui Hristos?

Când Roma a decretat ca lumina Cuvântului lui Dumnezeu să fie stinsă prin închinarea la Dumnezeu într-o limbă necunoscută, lumea a rămas în întuneric. Pentru aceasta, cerul pregătise deja alți reprezentanți pentru a păstra Biserica. Mulți albigenzi și valdenzi, izgoniți din casele lor de cei ce-i prigoneau, au părăsit Franța și Italia și s-au stabilit în Boemia. Ei au lucrat cu zel în ascuns, și astfel credința adevărată a fost păstrată de-a lungul secolelor. Lucrarea lor a stârnit interesul și temerile clerului. **La scurt timp după aceea, s-a decretat ca oricine abandona romano-catolicismul să moară pe rug.**

În această vreme, Dumnezeu a ales oameni de condiție umilă, străini de mândria neamului și de influența fanatismului clerical, pentru a reforma Biserica și a păstra adevărul nealterat. **De la Creație și căderea omului până astăzi, și până la sfârșitul lumii, Dumnezeu a păstrat și păstrează o rămășiță fidelă și credincioasă care, prin harul lui Hristos, a păstrat doctrinele biblice adevărate pure și necontaminate.** Lumea a avut întotdeauna lumina cerului, pentru că Dumnezeu și-a asumat răspunderea ca adevărul să nu piară. Însuși Hristos a făcut aceasta; de aceea El declară: „**Eu sunt Lumina lumii**” (Ioan 8:12) și „**Eu sunt calea, adevărul și viața.**” (Ioan 14:6). **Adevărata Biserică a fost întotdeauna prezentă pe pământ.**

Istoria consemnează modul frumos în care Dumnezeu a lucrat. Dumnezeu a ridicat reformatori pretutindeni: Jan Hus în Boemia, Ieronim în Praga și Wycliffe în Anglia. În Elveția, Ulrich Zwingli, iar în Germania, Martin Luther, ambii preoți romano-catolici, cunosători ai ereziilor Romei, dar care s-au dăruit lui Dumnezeu și adevărului pe care Hristos l-a descoperit.

Prigoana s-a dezlănțuit împotriva vestitorilor adevărului. Reprezentanții acesteia urmau poruncile stăpânului lor: „**Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți într-alta.**” (Matei 10:23). Adevărul a pătruns pretutindeni. Prigonirea n-a făcut decât să răspândească adevărul. În zadar au recurs la închisoare, chinuri, foc și sabie. Mii de credincioși și-au pecetluit credința cu sângele lor, iar lucrarea a mers mai departe prin voia divină. În 1529, principii creștini germani au prezentat un protest în favoarea reformei în cadrul Întrunirii de la Speyer. Prin aceasta, Dumnezeu a asigurat generațiilor viitoare libertatea de gândire și libertatea de conștiință. Acest protest a dat Bisericii reformate numele de Protestantă, iar principiile sale sunt adevărata esență a protestantismului. Reformatorii protestanți au zidit pe Hristos, iar Dumnezeu a ținut în frâu toate forțele care se opuneau adevărului.

Au urmat ani de conflicte și întuneric atât în Germania, cât și în Elveția. Dar Atotputernicul nu a părăsit niciodată cauza poporului Său. El a ridicat lucrători și în alte țări, pentru ca mâna Lui puternică să elibereze copiii Săi la sfârșitul timpului stabilit. În Franța, cu mult înainte ca Luther să fie cunoscut, zorii reformei franceze începuseră deja prin Lefevre și, puțin mai târziu, prin Farel, unul dintre discipolii săi. Printre ei s-au aflat și mulți alți conducători, precum Berquin.

Printre alții, Dumnezeu l-a pregătit pe francezul John Calvin pentru a sluji cauzei Sale. Deși viața lui nu a fost impecabilă și nici doctrinele sale fără rătăcirii, el a fost instrumentul folosit de Dumnezeu pentru a face cunoscute adevăruri deosebite de importanță pentru epoca sa. **Să ne amintim întotdeauna că adevărul lui Dumnezeu este progresiv. El este oferit încontinuu, pe porțiuni, după planul divin.** Prin el, Dumnezeu a păstrat principiile protestantismului și a stabilit reforme, simplitatea și puritatea vieții în locul imoralității și aroganței învățate și practicate de catolicism.

În secolul al XVII-lea a avut loc și trezirea Spaniei, în timp ce în Țările de Jos și în Scandinavia se ridica un protest energic împotriva tiraniei papale, un protest care începuse cu șase sute de ani înainte de vremea lui Luther, prin doi episcopi trimiși într-o delegație la Roma, pe care alți oameni l-au reluat secol după secol. **Acest conflict al veacurilor, marea luptă care a început în ceruri și apoi a venit pe pământ, un război între Isus Hristos și Satana, nu se va sfârși decât după 1.000 de ani de la a doua venire a lui Isus. La scurt timp după aceea vor fi ceruri noi și un pământ nou (Apocalipsa 20 și 21).**

În același timp în care Luther lupta să dea Germaniei Biblia, Duhul lui Dumnezeu îl îndemna pe Tyndale, pentru ca adevărul să se răspândească în Anglia.

În secolul al XVI-lea s-a împlinit prorocia celor 42 de luni. Este aceeași prorocie, cunoscută drept prorocia celor 1260 de zile. Este momentul în care adevărata Biserică ar urma să fie prigonică de balaurul care, **„mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei” (Apocalipsa 12:17)**, o înfimă rămășiță a poporului care l-a rămas credincios lui Dumnezeu. **Este vorba de Biserica lui Hristos din toate vremurile.**

Acesta este timpul prorocit de Daniel și de Ioan, în care Bisericii lui Hristos i-a fost dat să sufere sub asuprirea Romei. Cei 1260 de ani de dominație papală vremelnică au început în anul 538 și s-au încheiat în 1798. La această dată, după Revoluția Franceză, când Biblia era tăgăduită și arsă, poporul francez disprețuia darul harului lui Dumnezeu, iar Duhul Sfânt care fusese dat poporului a fost retras. Întreaga lume a putut vedea consecințele respingerii intenționate a luminii. Atunci o armată franceză a intrat în Roma și l-a luat prizonier pe papă, care a murit în exil, **„rana de moarte” (Apocalipsa 13:3)** a papalității.

**Din nefericire, deși reformatorii englezi au renunțat la romano-catolicism, ei au păstrat multe dintre formele lui.** Mulți dintre credincioși doreau cu ardoare să se întoarcă la puritatea și simplitatea bisericii primare. Dar nu puteau să se alătore Bisericii Anglicane cu conștiința împăcată, deoarece **aceasta păstra obiceiuri care erau monumente ale idolatriei.** Mai mult decât atât, **puterile civile sprijineau Biserica, deoarece nu exista separare între Biserică și stat, și nu se admitea ca cineva să aibă opinii diferite de ale ei. Participarea era impusă prin lege, iar adunările fără autorizație erau interzise, fiind pedepsite cu închisoarea, exilul sau moartea.**

În secolul al XVII-lea, monarhul Angliei a declarat că este hotărât să-i silească pe puritani să se conformeze sau, în caz contrar, să-i izgonească din țară ori să-i trateze și mai aspru. Urmăriți, prigoniți și întemnițați, ei s-au convins că, pentru a-l sluji lui Dumnezeu potrivit conștiinței lor, trebuiau să părăsească Anglia.

Deși trăiau în exil, dragostea și credința lor au crescut; ei s-au încrezut în făgăduința Domnului: **„Pământul și-a deschis gura și a înghițit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.” (Apocalipsa 12:16).**

***Mâna lui Dumnezeu le-a arătat o țară de dincolo de mare, unde puteau întemeia un stat și să lase copiii lor prețioasa moștenire a libertății religioase.*** Calea a fost pregătită pentru ca femeia să ajungă în America, țara libertății, cu „cele două aripi ale vulturului celui mare”. ***Curând, lumea a admirat pacea și prosperitatea unei Biserici fără papă și a unui stat fără rege.***

***Călăuzită și ocrotită de Dumnezeu, adevărata Biserică – adică rămășița ei, deoarece marea majoritate a creștinilor a urmat biserica apostată – a ajuns în America, unde Isus a oferit libertatea religioasă, atunci când timpul prorocit a ajuns la sfârșit, în anul 1798.***

La scurt timp după aceea, a apărut un mare interes față de o prorocie deosebit de importantă. În America, William Miller a avut un rol esențial. El a descoperit că revenirea adevărată și personală a lui Isus este dezvăluită în mod clar în Biblie: „**Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.**” (1 Tesaloniceni 4:16). Mântuitorul afirmă: „**El îi va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și ei îi vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.**” (Matei 24:31). Cu un interes profund, el a studiat cartea lui Daniel și Apocalipsa.

Pe măsură ce a descoperit mai multe perioade cronologice în studiul său și după înțelegerea lui, el a hotărât că, deoarece Dumnezeu nu face nimic fără să-i fi vestit mai întâi pe slujitorii Săi, prorocii, dacă mergea pe firul cronologic al evenimentelor istorice din Cuvântul lui Dumnezeu, va ajunge la a doua venire a lui Hristos, deoarece multe semne ale sfârșitului timpului se împliniseră deja.

Prorocia din **Daniel 8:14**, pe care am studiat-o deja, părea să arate cu mai multă claritate timpul celei de-a doua veniri a lui Hristos. „**Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!**” În mod eronat, el a crezut că pământul era locașul sfânt și a dedus greșit că prorocia se referea la purificarea pământului. A ajuns la concluzia corectă privind data prorociei: 22 octombrie 1844; dar greșeala a fost în privința evenimentului prezis de prorocie. Așa cum am studiat anterior, judecata a început în ceruri în 1844, prorocia dezvăluind acest lucru, și nu a doua venire a lui Isus.

Cu ceva timp înainte, în 1833, Miller a primit de la Biserica Baptistă, din care făcea parte, autorizația de a propovădui. El a început să călătorească și să predice fără încetare în întreaga țară, vestind că Hristos era pe cale să Se întoarcă.

***Recent, prorocia celui de-al șaselea sigiliu s-a împlinit în America de Nord: „și stelele au căzut din cer pe pământ cum cad smochinele verzi din pom când este scuturat de un vânt puternic.” (Apocalipsa 6:13). Acest eveniment este consemnat în multe cărți de istorie și în alte documente istorice, deoarece s-a petrecut în Statele Unite ale Americii, la 13 noiembrie 1833.***

***Acest fapt, însoțit de o altă împlinire remarcabilă a prorociei, a stârnit interesul general. Cu doi ani înainte, Josiah Litch, un altul dintre pastorii de frunte care predicau a doua venire, a publicat o explicație a capitolului 9 din Apocalipsa. El a declarat că la 11 august 1840, Imperiul Otoman de la Constantinopol (Istanbul) va cădea, potrivit prorociei. Evenimentul s-a petrecut și s-a împlinit exact așa cum fusese prezis.*** Acest lucru a făcut ca Mișcarea Millerită să se răspândească rapid între anii 1840 și 1844.

În această perioadă, s-a ridicat o opoziție semnificativă față de mesajul adventist al lui Miller. Când vrăjmașii lui Dumnezeu au complotat să-i ia viața, la ieșirea de la una dintre adunările sale, îngerii au fost prezenți pentru a-l salva din primejdie, iar planurile Satanei și ale emisarilor săi de a-i lua viața slujitorului Domnului au fost zădărnice. Lucrarea nu era încă încheiată, iar mișcarea a continuat să crească, ajungând la mii de oameni. Mulți au acceptat credința în cea de-a doua venire a lui Hristos și s-au alăturat mișcării adventiste.

Cei care au acceptat mesajul au continuat să vegheze, așteptând cu mare nădejde venirea lui Isus Hristos. Siguri că întâlnirea era aproape, se apropiau de ziua așteptată cu solemnă liniște, plini de entuziasm pentru pacea, prosperitatea și fericirea pe care urmau să le primească curând, datorită slavei care urma să se manifeste. Bucuria unei așteptări atât de prețuite și plină de fericire era de nedescris și nemaipomenită până atunci. Cu câteva săptămâni înainte de timpul hotărât, ei au abandonat majoritatea treburilor lumești. Credincioșii și-au cercetat adânc gândurile și simțirile, de parcă urmau să moară, pentru a fi împăcați cu Dumnezeu și a se asigura că și-au mărturisit toate păcatele. Toți simțeau nevoia de a avea certitudinea că erau pregătiți să-L primească pe Mântuitorul în slavă. Căutau asigurarea purității sufletelor lor și a unui caracter curățit de păcat prin prețiosul sânge al Domnului nostru Isus. Toți manifestau blândețea și smerenia lui Hristos și cereau har înaintea tronului milei, rugându-se pentru o experiență reală de pocăință, mărturisire, iertare și acceptare din partea lui Dumnezeu. Dumnezeu Se oferise El Însuși să-Și cerceteze adevărata Biserică din acea vreme.

Din acest motiv, El Însuși a acoperit greșeala comisă în calcularea perioadelor profetice, nepermițând ca aceasta să fie descoperită nici de adventiști, nici de adversari. Timpul stabilit a sosit, timpul marii așteptări a trecut, iar Hristos nu S-a arătat să-Și salveze poporul. **Cei care Îl așteptau pe Mântuitor cu credință sinceră au avut parte de o amară dezamăgire, de o mare dezamăgire.**

Totuși, intențiile lui Dumnezeu se împlineau așa cum este descris în **Apocalipsa 10**. Aceasta era ultima prorocie cu un moment anume dat oamenilor, așa cum spune: „[...] un alt înger puternic, care se cobora din cer învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul, fața lui era ca soarele, și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc.” (Apocalipsa 10:1). (acest înger este Isus Hristos). „În mână ținea o cărțică deschisă” (această cărțică este cartea lui Daniel, care fusese pecetluită, ca nimeni să nu o poată înțelege până în acest timp; ea a început să fie înțeleasă în jurul anului 1790, împreună cu cartea Apocalipsei), „și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, [...], că nu va mai fi nicio zăbavă”. (Apocalipsa 10:1, 2, 6). **Faptul că Ioan, ucenicul Său iubit, a mâncat cărțica și aceasta i-a fost dulce în gură și amară în stomac (Apocalipsa 10:8-10) simboliza marea dezamăgire a poporului lui Dumnezeu în 1844.** Dulceața prețioasei așteptări de a-L vedea pe Isus venind în norii cerului era dulce ca mierea, dar când Isus nu S-a arătat, experiența s-a făcut amară ca pelinul.

Isus și toți locuitorii cerului îi priveau pe credincioșii încercați cu dragoste și compasiune. Călăuziți de Duhul Sfânt, ei s-au întors la Sfintele Scripturi pentru a continua să studieze. În scurt timp, Domnul a transformat marea dezamăgire într-o binecuvântare uriașă; El le-a descoperit greșeala, împreună cu alte doctrine fundamentale care caracterizează adevărata Biserică a lui Hristos din ultimele zile.

Toate doctrinele și credințele biblice care sunt adevărata temelie a Evangheliei lui Isus Hristos, Domnul le-a restabilit și le păstrează într-un singur trup, adevărata Sa Biserică, aceia „care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.” (Apocalipsa 12:17). „Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.” (Apocalipsa 19:10).

Astfel, Biserica lui Dumnezeu din ultimele zile are darul profeției și ține toate poruncile lui Dumnezeu din dragoste pentru Isus; așa cum Isus tot spune „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.” (Ioan 14:15). Pentru că este imposibil să-L iubești pe Hristos, și să nu-L păzești poruncile. (1 Ioan 5:3).

Mulți creștini sinceri din biserici nu păzesc toate poruncile, nici nu posedă pecetea lui Dumnezeu (Sabatul celei de-a șaptea zile), nici nu au darul prorociei. Din nefericire, deși se numesc biserici creștine, ele nu sunt adevărata Biserică a lui Dumnezeu, la care El cheamă pe poporul Său. „Ieșiți din ea, poporul Meu” este invitația lui Isus pentru copiii Săi de a ieși din Babilon.

Potrivit **Apocalipsei 12 și 14**, următoarele puncte descriu adevărata Biserică din urmă a lui Dumnezeu. Ultimele zile au început când „timpul nu va mai fi”; în 1844, Isus Hristos a intrat în Locul Preasfânt al Locașului Sfânt ceresc. În acel moment a început judecata din cer, premergătoare venirii lui Hristos, cea menționată de primul înger din **Apocalipsa 14:6-7**: „[...] căci a venit ceasul judecății Lui.”

Puncte specifice:

- Biserica lui Dumnezeu apare după grigoana Evului Mediu (aceasta a durat 1260 de ani, din 538 până în 1798). Această adevărată Biserică a apărut după 1798: în America, ea a fugit în pustie, cu cele două aripi ale unui vultur mare.
- Ea predică aceleași adevăruri ca Apostolii lui Hristos.
- Ea păzește poruncile lui Dumnezeu, inclusiv Sabatul celei de-a șaptea zile, semnul dintre Dumnezeu și poporul Său; semnul ales și dat de Dumnezeu Însuși.
- Ea are darul prorociei.
- Ea propovăduiește mesajul final al lui Isus Hristos pentru sfârșitul vremurilor, după cum este scris în **Apocalipsa 14**.
- Ea este o biserică misionară care ajunge în toată lumea.
- Propovăduiește mântuirea prin credința în sângele lui Hristos.

Singura Biserică mondială care îndeplinește toate aceste puncte distinctive este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. A fost întemeiată în 1863, la 19 ani după marea dezamăgire. Este prezentă în cel puțin 192 de țări din lume. Are mai mult de 20 de milioane de membri botezați. **Este biserica rămășiței din Biblie, alcătuită din toate națiunile, semințiile, limbile și popoarele.** Păzește poruncile lui Dumnezeu, se adună în fiecare sâmbătă pentru a se închina lui Dumnezeu și vestește a doua venire a lui Hristos încă din 1844. Are misiuni în întreaga lume și învață, printre alte lucruri, despre faptul că

putem fi socotiți neprihăniți prin credință. Biblia și numai Biblia stă la baza tuturor învățăturilor sale. Are darul profeției în lucrarea lui Ellen G. White.

Este de o importanță covârșitoare să intrăm astăzi în arca lui Dumnezeu, singura și adevărata Biserică. Așa cum a fost necesar să se intre în arca lui Noe, pentru că Hristos vine numai pentru acea singură Biserică, iar acea Biserică este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.

## LEGEA CU PRIVIRE LA ZIUA DE DUMINICĂ

Dumnezeu a creat cerurile și pământul în șase zile, iar în a șaptea zi S-a odihnit. El a binecuvântat și a sfințit ziua aceea și a pus-o deoparte față de celelalte, ca pe o zi sfântă pentru El Însuși (**Geneza 2:1-3**). Poporul Său respectă această zi de generații întregi, încă de la facerea lumii.

Omul fărădelegii, așezat în Biserica lui Dumnezeu și dându-se drept Dumnezeu, s-a gândit să schimbe vremurile și legea. Biserica Catolică, dorind să arate nu doar că era egală cu Dumnezeu, dar și superioară Lui, a schimbat ziua de odihnă, punând prima zi a săptămânii în locul celei de-a șaptea. Protestanții au luat această falsă zi de odihnă și au considerat-o sfântă. În Biblie, acest lucru este denumit desfrânarea femeii. Dumnezeu acuză Babilonul pentru că „**a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei**”. De fapt, acesta chiar a comis adulter împotriva lui Dumnezeu, oferind lumii doctrine false.

În acest fel, Satana sfidează autoritatea Domnului, lucrând împotriva poruncilor și scopului lui Dumnezeu. Satana vrea să șteargă memoria zilei sfinte, înlocuind-o cu o zi care nu poartă semnele Celui Preaînalt, o zi care nu este un semn între Dumnezeu și poporul Său, astfel ca Biserica să-L uite pe Dumnezeu, iar Dumnezeu să-și abandoneze poporul. În acest fel, Satana îl poate distruge.

**În această luptă dintre Satana, balaurul, și femeie, Biserica adevărată, Sabatul celei de-a patra porunci, ziua a șaptea, va fi punctul principal de discuție, controversă și dezbateri**, pentru că în această poruncă Marele Legiuitor se recomandă drept Creatorul cerurilor și pământului, „**căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ZIUA A ȘAPTEA S-a odihnit; de aceea a binecuvântat Domnul ZIUA DE ODIHNĂ și a sfințit-o.**” (**Exodul 20:11**).

Scopul principal al celor „**patru îngeri care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.**” (**Apocalipsa 7:1**) este acela de a oferi Bisericii adevărate timp să dea avertismentul: „[...] **A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!**” „[...] **Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui, [...]**” (**Apocalipsa 14:8-10**). Asta pentru că Dumnezeu ne iubește atât de mult încât: „**Domnul [...], ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.**” (**2 Petru 3:9**). Este necesar să evităm semnul fiarei, așa cum am văzut deja, care constă în acceptarea sabbatului fals, duminica. Dacă nu facem acest lucru, vom atrage asupra noastră pierrea și pierzarea veșnică.

Mișcarea duminicală înaintea în întineric, și mulți nu văd încotro duce acest curent ocult. Ei nu văd că, dacă guvernul protestant al Statelor Unite ale Americii va înlătura din Constituția sa principiile care au făcut din ea o națiune liberă și independentă, prin încorporarea unor legi care vor promova falsurile și amăgirile papale, ne va afunda în grozăviile romanismului catolic din Evul Mediu întunecat. Acești conducători orbi ai orbilor atentează direct la libertatea religioasă, pentru că nu înțeleg obligațiile impuse de ziua biblică de odihnă și nici temelia falsă pe care se sprijină instituția duminicii. **Timpul se va încheia foarte curând și o criză de neimaginat ne va cuprinde pe toți.**

Ar trebui să ne consacram cu ardoare unei rugăciuni stăruitoare și eficiente, implorând ca această calamitate să fie amânată până când vom putea împlini lucrarea care a fost neglijată atât de mult timp; este vremea să ne rugăm fără încetare. Acesta este timpul în care biserica din Laodiceea, Biserica zilelor de pe urmă, trebuie să nu mai fie oarbă, calduță și plină de ticăloșie și să se dedice cu urgență împlinirii acestei lucrări.

Mulți membri ai Bisericii sunt adormiți, liniștiți, așteptând cu calm sosirea evenimentului. Te sfătuiesc să cumperi aurul, veșmintele albe și doctoria pentru ochi oferite de Isus în **Apocalipsa 3:18; Domnul nu-i va mântui pe cei care nu fac un minim efort de a îndeplini lucrarea care ne-a fost încredințată**. Ce trebuie să facem noi este simbolizat prin îngerii din **Apocalipsa 14:6-11**.

Ar trebui să vedem clar că „**vremea de strămtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile**” (**Daniel 12:1**) se apropie cu repeziciune și să dăm avertizarea, pentru ca bărbații și femeile să nu urmeze, din neștiință, o cale de acțiune, pe care ar evita-o dacă ar cunoaște adevărul. Trebuie să ne iubim aproapele ca pe noi înșine și să-l iubim așa cum ne-a iubit Cristos. Aceasta este a doua poruncă, după cea mai mare poruncă, care este să iubim pe Domnul Dumnezeu nostru cu tot cugetul nostru, cu toată inima noastră și cu toată puterea sufletului nostru. În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Proclamația (**Matei 22:36-40**).

Să ne amintim că „**fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.**” (**Ioan 3:16**) și „**că, pe când**

**eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.” (Romani 5:8).** Domnul a venit și Și-a dat viața pentru ca noi să avem viață veșnică și din plin.

***Avem o lucrare sublimă și măreață pe care Domnul a încredințat-o fiecăruia dintre noi. Un privilegiu mai mare decât acesta nici că ne-ar putea fi vreodată acordat.*** Ar trebui să împlinim această lucrare cu bunăvoință și statornicie, având încredere în făgăduințele lui Dumnezeu, dobândite fără măsură.

Când poporul nostru va renunța la principiile guvernării sale, protestantismul va da mâna cu papalitatea, iar protestanții își vor pune întreaga influență și putere de partea papalității. Atunci, printrun decret național care va impune falsa zi de odihnă, credința răătăcită a Romei va prinde viață și putere, trezind din nou tirania și opresiunea asupra conștiinței oamenilor. Atunci se va împlini prorocia din **Apocalipsa 13:12**, deoarece fiara cu cele două coarne ca un miel (S.U.A.) va forța pământul și pe cei ce locuiesc pe el să se închine primei fiare (papalitatea). ***Nu uita că semnul fiarei constă în ținerea zilei de duminică ca zi de odihnă, despre care Roma pretinde că este semnul său caracteristic de supremație.***

***Respectarea duminicii ca zi sfântă înseamnă să te închini papalității, și astfel noi ne dăm de partea Satanei. Această uniune nu se va produce printr-o schimbare a catolicismului, căci Roma rămâne neschimbată. Cel ce se va schimba va fi protestantismul. Roma susține că este infailibilă.***

***Când statul, influențat de Bisericile principale din S.U.A., unite de puncte comune ale doctrinei practicate, va impune decrete și instituirea acestor Biserici, atunci va fi luat naștere chipul fiarei. Imaginea Babilonului este reprezentată de uniunea dintre Biserică și stat.*** Acest lucru va face ca toată națiunea să se lepede de credință, organisme de conducere vor accepta religia catolică, iar legea lui Dumnezeu va fi anulată și fără valoare. Locuitorii întregului pământ vor fi păcăliți să urmeze exemplul Statelor Unite ale Americii. ***Toată lumea va susține legislația care a instituit duminica. Când această înlocuire a zilei de odihnă se va face la nivel mondial, Dumnezeu își va face făcută prezența, căci va fi venit vremea să acționeze. Domnul Se va ridica în toată splendoarea Sa și va zgudui cu putere pământul, aducând pierzanie națională și mondială. Satana va veni cu interpretarea sa: el va spune că calamitățile care vor fi inundat pământul sunt rezultatul respectării zilei de duminică de către o mică parte a omenirii.***

Întreaga lume va fi incitată spre vrăjmășie și prigoană împotriva Bisericii adevărate, Adventiștii de Ziua a Șaptea. Toată creștinătatea se va împărți în două grupuri: unul care respectă poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, și unul care se închină fiarei și chipului acesteia și care primește semnul fiarei.

***Adoptarea legislației naționale cu privire la ziua de duminică este semnalul de a PLECA și de a lăsa în urmă orașele mari și de a merge la adventiști.*** Noi trebuie să ne pregătim din timp să plecăm și să fugim în locuri izolate și retrase din orașe mici. Locuri pregătite din timp pentru aceste vremuri, unde să trăim și să muncim în comunități, până când se va da decretul pedepsei cu moartea, când ne vom retrage în peșteri în munți. Distrugerea va fi mai mare în orașele mari, de unde și începe. ***Astăzi a sosit vremea să ne pregătim să abandonăm orașele. Este timpul să ne pregătim locurile în care vom trăi și vom munci până când se va da decretul pedepsei cu moartea sau să ne facem un plan real, specific și clar definit de a putea face acest lucru atunci când va veni vremea.***

Trebuie să căutăm locuri în afara orașelor, dar aproape de ele, deoarece vom intra și ieși în fiecare zi pentru a transmite mesajul de avertizare tuturor oamenilor, conform îndrumării Duhului Sfânt. ***De acolo vom lucra până când ni se va permite, până când va fi emis decretul care ne va interzice să cumpărăm sau să vindem. Acesta va fi proclamat cu puțin timp înainte ca perioada harului să se încheie. Această lege este semnul că trebuie SĂ FUGIM din orașe și să rămânem în zonele rurale până la decretul pedepsei cu moartea. Deși nu știm exact, totul pare să indice că va exista o perioadă de câțiva ani între decretul de interzicere a cumpărării și vânzării și decretul pedepsei cu moartea.***

Imediat înainte de decretul pedepsei cu moartea, vom fugi în munți din locuințele noastre de la țară, deoarece oamenii răi vor porni să ne omoare și să ne jefuiască de bunurile noastre înainte ca un astfel de mandat să fie pus în aplicare. ***Acest decret al pedepsei cu moartea vine la scurt timp după declanșarea celor șapte urgii de pe urmă, între a doua și a treia, la puțin timp după decretul prin care nimeni nu mai poate cumpăra sau vinde și după încheierea vremii de har.*** Poporul lui Dumnezeu recunoaște conducerea omenească drept o rânduială divină. Dar atunci când cerințele ei intră în conflict cu cerințele lui Dumnezeu, trebuie să alegem să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni. Cuvântul lui Dumnezeu este mai presus de orice lege omenească. ***„Așa zice Domnul” nu trebuie înlocuit cu „așa zice biserica” sau „așa zice statul”. Este mai bine să mori decât să păcătuiești; mai bine să suferi răni decât să furi; mai bine să flămânzești decât să minți.***

Când libertatea de a lucra duminica ne va fi luată, să nu ne mâniem și să opunem rezistență. Să fim blânzi și smeriți, să ne supunem lui Dumnezeu prin rugăciune și să ne abținem de la muncă duminica. ***A nu munci duminica nu înseamnă a accepta sau a primi semnul fiarei. Duminica trebuie folosită pentru a desfășura adevărată muncă misionară cât mai mult posibil. Putem organiza întâlniri de evanghelizare, putem oferi studii biblice și putem desfășura activitate misionară medicală.***

Când se va depune un mare efort pentru a impune respectarea duminicii, aceasta va fi o ocazie prețioasă de a prezenta lumii adevărata zi de odihnă. Chestiunea duminicii trebuie subliniată mai întâi, pentru ca ziua de odihnă a celei de-a patra porunci să poată fi prezentată înaintea adunărilor legislative de către avocații Domnului.

## O SCURTĂ PERIOADĂ DE ÎNCERCĂRI

Aceasta este o perioadă scurtă de timp, exact înainte ca ultimele șapte urgii să se reverse (**Apocalipsa 16**). În acest timp, Hristos încă se află în Locașul Sfânt, desăvârșind lucrarea mântuirii. În această scurtă perioadă, asupra pământului vor cădea nenorociri, iar popoarele se vor înfuria, dar vor fi ținute sub control pentru a nu împiedica realizarea lucrării celui de-al treilea înger din **Apocalipsa 14**. Aceasta este lucrarea pe care ar trebui să o desfășurăm noi: mesajul nostru să fie: **„Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui.”**(Apocalipsa 14:9-10).

Legea lui Dumnezeu va fi invalidată de instrumentele Satanei. **Nu se va ezita forțarea oamenilor, chiar împotriva propriei conștiințe, să respecte ziua pe care națiunea o va declara zi de odihnă, deoarece, până atunci, libertatea religioasă în Statele Unite va fi ajuns la sfârșit.** Adventiștii de Ziua a Șaptea vor duce lupta pentru Sabatul zilei a șaptea.

Biserica apostată și statul se vor împotrivi cu hotărâre poporului lui Dumnezeu. **Toți cei care nu se vor supune decretelor consiliului național și nu vor respecta legile federale care impun păstrarea zilei de odihnă instituite de omul fărădelegii în locul zilei sfinte a lui Dumnezeu, vor simți presiunea icoanei fiarei; care este alianța triplă dintre puterea civilă, papalitate și bisericile protestante.**

**Războiul spiritual al creștinului împotriva creștinului, în care unul dintre cele două grupuri, dominat de puternice înșelăciuni, se unește cu puterile civile pentru a-i prizoni pe sfinții Celui Preaînalt** – cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos – **este începutul a ceea ce Biblia numește bătălia de la Armagedon (Apocalipsa 16:16).** Este un conflict în care împărații pământului vor fi strânși, **pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic.”** (Apocalipsa 16:14). **Această strângere a popoarelor are loc sub a șasea urgie a ultimelor urgii.** De îndată ce popoarele se vor strânge la Armagedon, al șaptelea înger va vărsa potirul său, iar hotărârea „**S-a isprăvit!**” va fi rostită de pe tronul lui Dumnezeu (**Apocalipsa 16:17**). Odată cu această adunare, răzvrătirea de pe pământ ajunge la apogeu, iar Dumnezeu intervine pentru a-Și împlini „**mânia Sa aprinsă**” asupra Babilonului apostat și pentru a-Și elibera poporul Său (**Apocalipsa 16:19; 17:14; 18:20; 19:2; 19:15**).

Am văzut deja cum se va încheia acest conflict, dar să ne întoarcem la scurta perioadă de nezac. Cei din poporul lui Dumnezeu care vor trăi în ultimele zile vor ști ce înseamnă să fie prizoniți din cauza adevărului. **Nedreptatea va domni în tribunale. Legea lui Dumnezeu nu va conta pentru judecători, legea oamenilor va fi supremă și nicio favoare nu va fi acordată celor care nu se închină idolului, zilei false de odihnă.**

În instanțele de judecată, vom renunța la drepturile noastre, dar vom cere ca dreptul lui Dumnezeu de a primi slujirea noastră să fie recunoscut. Adventiștii vor fi tratați cu dispreț; partidele de guvernare, instituțiile religioase și membrii bisericii, împreună cu cei bogați, geniile și educatorii, vor conspira împotriva noastră prin viu grai și în scris, cu amenințări trufase și batjocură. Vor încerca să ne distrugă credința. Pentru că ne vom apăra cu adevărul biblic, vom fi tratați ca trădători hulitori.

Nu vom fi lăsați să luptăm singuri, vom fi umpluți cu Duhul Sfânt, iar în momentele cele mai mari de nevoie ne vom aminti de cuvintele lui Isus: **„Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: ‘Robul nu este mai mare decât stăpânul său.’ Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; [...]”** (Ioan 15:20). **„[...] pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prigoni, [...]”** (Luca 11:49). **„[...] vor pune mâna pe voi [...]”: vă vor da pe mâna sinagogilor (bisericii), vă vor arunca în temnițe și vă vor târî înaintea împăraților și înaintea dregătorilor, din pricina Numelui Meu. [...] căci vă voi da o gură și o înțelepciune căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva, toți potrivnicii voștri. Veți fi dați în mâinile lor până și de părinții, frașii, rudele și prietenii voștri; și îi vor omorî pe mulți dintre voi. Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu. Dar niciun păr din cap nu vi se va pierde.”** (Luca 21:12-18).

În același fel, fiind la fel de important, ne vom aminti: **„Ferice de cei prigonți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa i-au prigonit pe prorocii care au fost înainte de voi.”** (Matei 5:10-12).

Să fim cu inima bună în aceste momente, pentru că vor fi vremuri extrem de grele; vom fi denunțați drept dușmani ai legii și ordinii, încălcători ai restricțiilor morale ale societății și cauza anarhiei și imoralității care atrag judecățile înalte ale lui Dumnezeu pe pământ; pentru că urmăm principiile conștiinței noastre, vom fi etichetați ca încăpățânați, neclintii și răzvrătiți împotriva tuturor

autorităților și trădători ai conducerii. Dar în aceste momente de suferință, Domnul Isus va fi cu noi, iar prezența Lui ne va da bucurie și un duh bun; așa cum a făcut cu cei trei evrei în cuptorul cel aprins în Babilonul antic, în vremea regelui Nebucadnezar.

***Dacă vrem să-L slujim pe Dumnezeu fără teamă în aceste zile rele, după cum ne dictează conștiința, avem nevoie de o pregătire mai mare decât cea pe care o avem astăzi. Pentru a avea curajul și fermitatea necesare, trebuie să dobândim o cunoaștere mai bună a lui Dumnezeu și a Cuvântului Său. Trebuie să ne pregătim să fim tratați cu violență și cruzime, prigoaniți și insultați; motivațiile noastre vor fi condamnate, cele mai bune eforturi ale noastre vor fi deformate, iar numele noastre defăimate.***

Nimic din ce se întâmplă nu trebuie să ne surprindă. ***Nu trebuie să ne sperie niciun eveniment groaznic (Matei 24:9-24).*** Domnul Isus ne spune: „***lată că v-am spus mai dinainte.***” (Matei 24:25). Cei care calcă în picioare legea lui Dumnezeu au același duh ca acei oameni care L-au insultat și trădat pe Isus. Fără nicio remușcare de conștiință, ei vor săvârși lucrările tatălui lor, diavolul.

***Satana are o mie de atacuri mascate care vor fi lansate împotriva poporului credincios al lui Dumnezeu, care păzește poruncile, pentru a-i forța să acționeze împotriva conștiinței lor.*** Prigonirea de către adepții catolicismului a protestanților din trecut, prin care religia lui Isus a fost nimicită în Evul Mediu, vor fi folosite din nou, într-un mod mai violent, împotriva poporului lui Dumnezeu din ultimele zile pentru păzirea poruncilor Celui Preaînalt. Aceste lucruri vor avea loc ***atunci când protestantismul postmodern și papalitatea se vor uni, un eveniment care este pe cale să aibă loc.***

Adevărata Biserică va avea experiențe foarte asemănătoare cu cele ale bisericii primare, precum cele care au avut loc în Ziua Cincizecimii și în perioada imediat următoare. ***Să ne amintim și să studiem cu atenție cartea Faptele Apostolilor; acolo Domnul nostru ne spune lucrurile care ne așteaptă, deși pentru noi vor fi mai grele.*** Vedem că, într-un timp scurt, Ioan și Petru au fost prigoaniți și aduși înaintea sinedriului; Biserica cere cu răvnă încredere și curaj. Ștefan este prins și mai târziu lapidat; Iacov este ucis, iar Petru închis, iar după convertirea sa, Pavel este lapidat în Listra; sunt raportate tulburări pretutindeni acolo unde se predică Evanghelia lui Isus, Pavel este adus înaintea autorităților guvernante; se vorbește despre foamete, frig, naufragii, biciuiri, lipsuri, infamii, nedreptăți, insulte și multe alte lucruri asemănătoare.

***Poporul lui Dumnezeu va fi lipsit de orice sprijin pământesc.*** Când va fi impus decretul prin care nimeni nu poate cumpăra decât cei care au semnul fiarei, bogățiile și resursele nu vor mai avea nicio valoare. Trebuie să investim tot ce avem în lucrarea lui Hristos înainte ca acest decret să fie proclamat. ***Astăzi, Dumnezeu ne cere să facem tot ce ne stă în putință pentru a avertiza și a mostra lumea.***

Satana speră că, din teama de a rămâne fără hrană, adăpost și haine, ne vom alătura lumii în încălcarea legii lui Dumnezeu. Când apărătorii adevărului vor refuza să cinstească duminica, unii vor fi aruncați în închisoare, alții vor fi exilați, iar alții vor fi chiar tratați ca sclavi.

***Astăzi toate acestea par imposibile, dar pe măsură ce Duhul care ține răul în frâu se retrage treptat de la oameni, iar aceștia vor cădea sub controlul Satanei, care urăște principiile divine, vom vedea lucruri foarte ciudate.*** Dragostea și frica de Dumnezeu nu vor exista în inimile acestor oameni și, din această cauză, ei vor fi extrem de cruzi (***2 Timotei 3:1-5***).

***Avem perspectiva unei lupte îndelungate;*** vom trăi cu riscul de a fi închiși, de a ne pierde proprietățile și toate bunurile, ba chiar și propriile vieți. Mulți vor fi executați, mulți vor fi aruncați în închisoare, iar mulți vor fugi din marile orașe, precum și din satele mici, pentru a-și salva viața. Alții vor fi trădați de „***părinți și frați, rude și prieteni.***”

***Astăzi este timpul să cultivăm credința în Dumnezeu.*** Nu vom primi curajul, tăria de caracter și harul martirilor și al ucenicilor până când nu vom fi puși într-o situație în care acestea vor fi necesare. Numai atunci când vom predica pe Hristos răstignit pentru a potoli foamea sufletelor pierdute și vom fi cu adevărat interesați de mântuirea oamenilor așa cum este Hristos, vor pătrunde în inimile noastre credința, speranța și curajul.

***Să ne bucurăm de necazurile, crucile, ispitele, adversitățile și încercările diverse care ne apasă astăzi și să învățăm lecțiile răbdării, credinței, renunțării de sine și iubirii; căci acestea sunt mijloacele pe care Dumnezeu le folosește pentru a ne curăți, a ne sfinți și a ne pregăti pentru necazul care se apropie.***

Pe măsură ce ostilitatea împotriva celor care păzesc ziua de odihnă a Domnului crește treptat, mulți vor fi lipsiți de casele lor, iar poporul lui Dumnezeu se va risipi. Dumnezeu va permite acest lucru pentru a ne oferi privilegiul și datorita absolută de a merge în locuri unde oamenii sunt încă dispuși să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că acolo oportunitățile vor fi mai favorabile. Se vor face eforturi

dezinteresate pentru a-i salva pe cei pierduți, iar mulți dintre cei care s-au abătut vor reveni în turmă, pentru a-L urma pe Marele Păstor **(Ioan 10:16)**.

Când sfidarea legii lui Dumnezeu va deveni aproape universală, iar poporul Său va fi chinuit de semenii săi, Dumnezeu va interveni. Rugăciunile fierbinți ale poporului Său vor fi auzite. Dumnezeu va permite ca Satana să-și dezvăluie caracterul mincinos, acuzator și ucigaș până la sfârșit. În acest fel, triumful lui Dumnezeu va fi mai glorios și desăvârșit.

***Vom avea mai mult de înfruntat din partea dușmanilor din interior, infiltrați printre oamenii lui Dumnezeu, decât din partea celor din afară. Cele mai semnificative obstacole în calea puterii și succesului lucrării lui Hristos vin mult mai mult din Biserica însăși decât din lume.*** În Biserică există necredință promovată pe scară largă, îndoieli exprimate și întunerice ascuns.

***Va trebui să ne confruntăm cu multe minciuni și evenimente contrare Bibliei. Duhuri demonice se vor arăta sub chipul rudelor iubite, învățându-ne că ziua de odihnă a fost schimbată din sâmbătă în duminică. Unele dintre aceste duhuri mincinoase vor pretinde că apostolii se dezic de ceea ce au scris sub inspirația Duhului Sfânt. Ele vor nega originea divină a Bibliei. Vor susține că sufletul omului este nemuritor, că atunci când moare nu moare, ci doar trece dintr-un loc în altul, și că ziua sfântă a lui Dumnezeu este duminică. Vor face vindecări miraculoase și vor declara că aduc revelații din cer, contrare Sfintelor Scripturi (1 Timotei 4:1).***

***Vrăjmașul sufletelor va veni cu o reînviere a evlaviei primare înainte ca adevăratul eveniment să aibă loc.*** El va face să pară că binecuvântarea specială a lui Dumnezeu s-a revărsat peste bisericile pe care le are sub puterea sa amăgitoare. Va exista o exaltare emoțională, un amestec de adevăr și minciună, pentru a-i induce în eroare pe cei nepregătiți.

***Muzica este deja o capcană;*** ea va fi modificată pentru a produce sunete discordante care tulbură și amesc simțurile, fiind folosită într-un mod nepotrivit, oferind sunete nenaturale. ***Vor fi strigăte însoțite de tobe, muzică și dans. Această revărsare de instrumente satanice, împreună cu zgomotul și strigătele, care vor avea ca rezultat un adevărat carnaval, va fi numită lucrarea Duhului Sfânt.***

Aceste servicii zgomotoase vor fi însoțite de fanatism, entuziasm fals și o falsă vorbire în limbi. ***Totuși, poporul lui Dumnezeu nu va fi înșelat.*** În lumina Bibliei, nu este greu să se înțeleagă natura acestor mișcări **(2 Timotei 3:16)**. Oriunde mărturia Bibliei este neglițată, putem fi siguri că acolo Dumnezeu nu își revărsă binecuvântările.

## VREMEA HARULUI – ÎNCHEIEREA

Vremea harului reprezintă anii pe care Dumnezeu i-a acordat omului pentru a ajunge la pocăință, a-și mărturisii păcatul, a fi iertat și a primi darul mântuirii de la Domnul nostru Isus. **Pentru fiecare dintre noi, în mod individual, șansa harului (perioada de probă) se încheie în ziua în care murim. După prima moarte, urmează judecata pentru toți. Pentru cei care vor fi în viață imediat înainte de revenirea lui Isus, vremea harului se încheie cu puțin timp înainte de a doua Sa venire. Dumnezeu nu va continua la desfășurarea luptei cu omul sau cu Satana.** În termeni profetici, **timpul pocăinței se încheie atunci când sângele prețios al lui Isus nu mai este disponibil pentru ispășirea păcatului.** Cele șapte urgii de pe urmă sunt pregătite pentru cei nepocăiți, numai pentru aceia care nu se pocăiesc de păcatele lor și nu-L acceptă pe Isus ca Domn și Mântuitor. Când vremea de har se termină, se revărsă urgiile asupra celor care au refuzat invitația lui Dumnezeu de a fi mântuiți. Biblia spune: „**Și Templul s-a umplut de fum din slava lui Dumnezeu și a puterii Lui. Și nimeni nu putea să intre în Templu până se vor sfârși cele șapte urgii ale celor șapte îngeri.**” (Apocalipsa 15:8).

**Nimeni nu știe când se va încheia vremea de har; acest lucru este păstrat în taină în planurile Celui Atotputernic.** Totuși, cunoaștem anumite detalii cronologice despre toate evenimentele prorocite. De exemplu, știm că icoana fiarei se va forma înainte ca acest timp să se încheie. Imaginea fiarei va fi un test deosebit pentru poporul lui Dumnezeu, așa cum a fost și pentru cei trei prieteni ai lui Daniel. Răspunsul la legile care urmăresc să constrângă conștiința oamenilor – **cele trei decrete care sunt pregătite pentru sfinții Celui Preaînalt: sfințirea duminicii, interdicția de a cumpăra sau vinde fără acceptarea semnului fiarei și decretul pedepsei cu moartea pentru refuzul de a se închina fiarei – este:**

**„Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu le vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!”** (Daniel 3:17-18)

De asemenea, **știm că vremea de har se încheie atunci când se sfârșește pecetluirea poporului lui Dumnezeu.** Mai precis, **chiar înainte să înceapă perioada de mare strâmtorare, care începe atunci când se încheie atât scurta perioadă de strâmtorare, cât și vremea de har.**

Așa cum am văzut mai înainte în Ezechiel 9:2-4, Domnul i-a poruncit omului îmbrăcat în haine de in, care avea la brâu o călămară de scris, să pună un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor săvârșite în cetate, pentru ca moartea (urgile) să nu-i atingă. **Acest înger se întoarce de pe pământ în ceruri și îi comunică lui Isus că sfinții sunt numărați și pecetluiți. În acest moment, Isus, care a slujit înaintea Chivotului celor Zece Porunci, lasă cădelnița, și, ridicându-și mâinile, strigă cu glas tare: „S-a isprăvit!”** (Apocalipsa 8:5; 16:17). **Aici se încheie vremea de har. Isus încetează să mai mijlocească pentru om și nu mai există iertare de păcat.**

Apocalipsa 7:3, vorbind despre pecetluire, ne spune: „**Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!**” Mai departe, versetul 4 ne spune: „**Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii din toate semințiile fiilor lui Israel. Cei 144.000 reprezintă un număr simbolic care îi include pe toți credincioșii lui Dumnezeu care sunt în viață atunci când se încheie vremea harului, și numai ei sunt cei care trec prin perioada marii strâmtorări. Ei sunt un grup de excepție, deoarece nu mai există mijlocire în cer, iar Duhul Sfânt a plecat de pe pământ.** Acest lucru nu înseamnă că ei sunt singuri, ci că vor trece printr-o „vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta.[...]” (Daniel 12:1).

**În acest moment începe vremea de mare strâmtorare, iar cei patru îngeri din Apocalipsa 7:1 încetează să mai țină în frâu cele patru vânturi ale pământului.** Foametea, ciuma și sabia se dezlănțuie. Un popor se ridică împotriva altui popor, iar întreaga lume se afundă în amăgire.

**Vremea harului se va încheia brusc și neașteptat.** Când Isus va înceta să mijlocească pentru om, soarta fiecăruia va fi hotărâtă pentru totdeauna. **Judecata de dinaintea venirii lui Hristos s-a încheiat.** Din păcate, cei care au neglijat să primească neprihănirea și sfințirea sufletului, neascultând sau neglijând mesajul de avertizare, vor fi găsiți dormind. Vremea harului se va încheia cu puțin timp înainte ca Isus Hristos să Se arate pe norii cerului.

**În vremea lui Noe, vremea harului pentru cei răi s-a încheiat, fără ca niciunul dintre oameni să știe de acest lucru.** Timp de șapte zile (Geneza 7:1, 4), după ce Noe a intrat în arcă, unde Dumnezeu l-a încuiat pentru a-l salva de potopul cel mare, oamenii, fără să știe și cu indiferență, și-au continuat căutările obișnuite după plăceri, în ciuda avertismentelor cu privire la judecata care îi amenința: „**și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.**” (Matei 24:39). Fără să știe, asemenea unui hoț noaptea (1 Tesaloniceni 5:2). În timp ce

negustorul este absorbit de dorința lui de câștig, iar căutătorul de plăceri îl urmează, și în timp ce sclava modei se împodobește, va veni momentul când Judecătorul întregului pământ va rosti această sentință: „**Cântărit înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor.**” (Daniel 5:27).

**După încheierea vremii harului, cei drekți și cei răi vor continua să trăiască pe pământ, fără să știe că decizia finală a fost pronunțată în Locașul Sfânt ceresc.** Formele religioase vor continua să existe, dar Duhul Sfânt va fi absent din ele; iar zelul satanic care le inspiră să împlinească scopurile nemiloase ale prințului întunericii va semăna cu ardoarea pentru Dumnezeu. Grâul și neghina vor rămâne împreună „**până la seceriș**”, pentru ca toți să poată vedea diferența.

**Cu bucurie vor fi acceptate basmele și rătăcirile; necredința și plăcerile interzise vor continua.** Cei care se pretind a fi poporul lui Dumnezeu se vor alătura lumii, trăind așa cum trăiește aceasta și luând parte la plăcerile ei păcătoase, iar când luxul lumii va deveni luxul bisericii, Isus va veni precum un hoț (Apocalipsa 16:15).

Când miniștri, fermieri, oameni de afaceri, avocați, persoane influente și oameni cu înfățișare evlavioasă vor spune: „**Pace și liniște!**”, atunci o **prăpădenie neaștețată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare.**” (1 Tesaloniceni 5:3). Urgiile teribile vor începe să se reverse (de ținut minte că ultimele urgii se vor întâmpla după încheierea timpului de probă [de har] și în timpul mării strămtorări). Va fi o „**foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului**” (Amos 8:11) a celor care l-au disprețuit și nu l-au luat în serios. „**Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi.**” (Amos 8:12).

În acest moment, poporul lui Dumnezeu va fi dat ultima avertizare deosebit de importantă. Vor fi fost înălțate ultimele rugăciuni; vor fi fost vărsate ultimele lacrimi pentru o biserică răzvrătită și pentru oamenii nelegiuți. Apoi, cei care au mărturisit adevărul, dar nu l-au trăit, își vor da în grabă casele și pământurile, banii păstrați cu zgârcenie, pentru a primi mângâiere și o explicație a căii mântuirii sau pentru a auzi de la slujitorii credincioși un cuvânt de speranță ori o rugăciune, dar nu le vor avea. Aceste cazuri vor fi fost hotărâte definitiv și irevocabil stabilite, pentru totdeauna; setea lor nu va mai fi niciodată potolită, perioada de probă se va fi încheiat.

Când pedepsele lui Dumnezeu vor cădea fără milă, cei nelegiuți vor invidia nespuse starea celor care locuiesc la „**umbra Celui Atotputernic**”. Căci cortul Domnului îi va ascunde și îi va ocroti pe cei care l-au iubit și au ascultat de poruncile Sale!

**Trebuie să profităm la maximum de oportunitățile pe care le avem acum. Nu ne va mai fi acordată nicio altă vreme de har pentru a ne pregăti pentru cer;** Domnul a fost față de noi „**un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credinciosie.**” (Exodul 34:6). Slavă Numelui Său cel Sfânt! **Aceasta este singura și ultima noastră șansă. Nu va mai exista un timp al harului după acesta, nici după a doua venire a Domnului nostru.** Cei care spun că va mai fi, sunt înșelați și pierduți. **Nimeni nu poate și nici nu ar trebui să aștepte o a doua vreme a harului. Nu va exista un mileniu temporar.** Cei o mie de ani din Apocalipsa 20 sunt ușor de înțeles și clar descriși, astfel încât nimeni să nu fie înșelat. Nu este scris nimic acolo care să vorbească despre o altă oportunitate. Acești o mie de ani au un alt scop; vom studia despre ei foarte curând.

## ÎNCHINARE ÎN LUPTĂ

**Am fost cu toții creați cu o nevoie înăscută de a ne închina. Fiecare dintre noi se închină la ceva.** În vremurile străvechi, în Egipt, erau venerați faraonul sau un alt om; în alte țări, oamenii se închinau la statui de pești, la dumnezei cu mai multe capete și la alte felurite presupuse divinități. Unii se închinau soarelui, lunii, stelelor și altor obiecte din natură.

În zilele noastre, oamenii nu se mai închină înaintea unei statui a unui brotac, dar se închină înaintea unei statui a unui om pe care îl consideră sfânt. Toți oamenii, inclusiv ateii și oamenii din lume, se închină la ceva: bani, putere, haine, bijuterii, mâncare, modă, copiii lor, părinții lor, ei înșiși, droguri, sex, muzică, staruri rock'n'roll, actori, politicieni, faimă, sport sau vreun atlet. **Oricare ar fi obiectul, ceea ce noi iubim devine dumnezeul nostru. Unde ne concentrăm atenția, motivul pentru care trăim și în care ne investim timpul, resursele și întreaga ființă, acolo ne închinăm.**

**Închinarea** se află în centrul conflictului cosmic dintre Isus Hristos și Lucifer; **aceasta este problema centrală a controverselor. Lucrul de care ascultăm sau la care ne închinăm este dumnezeul nostru.** În această luptă universală, **a te închina și a iubi înseamnă a asculta; a asculta înseamnă a iubi și a te închina.**

În Exodul 20, **Domnul Dumnezeu a scris pe două table de piatră, cu propriul Său deget, voința Sa pentru noi: cele Zece Porunci.** Prima poruncă este: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.” (Exodul 20:3). A doua este: „Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul, Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea [...] celor ce Mă urăsc și Mă îndur [...] de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.” (Exodul 20:4-6).

Este evident că **să-L iubești pe Dumnezeu înseamnă să-L păzești poruncile.** Cei care nu le păzesc o fac pentru că au alți dumnezei și-L urăsc pe Domnul.

**În Babilon**, pe vremea prorocului Daniel și a împăratului Nebucadnezar, în **Daniel 3, pentru prima dată în Biblie a apărut chipul fiarei. Puterea guvernului și religia falsă s-au unit; într-un fel de uniune între Biserică și stat**, s-a proclamat un decret al pedepsei cu moartea pentru toate popoarele, neamurile și limbile în numele împăratului (**versetul 4**): „oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” (**versetul 6**). Printre mulțime erau trei bărbați evrei, adevărați închinători ai lui Dumnezeu, Cel Preaînalt, care nu ascultau (nu se temeau) de rege și nu se închinau statuii pe care împăratul o ridicase (**versetul 12**). Atunci cei trei evrei au fost legați și aruncați în mijlocul cuptorului aprins cu foc (**versetul 21**). **Domnul Isus nu i-a izbăvit de această încercare, dar a fost alături de ei și i-a păzit ca să nu sufere vreo vătămare** (**versetul 25**). **Această încercare simbolizează ceea ce vom suferi noi, cei care trăim în ultimele zile ale acestei lumi.**

Această poveste ne învață importanța închinării adevărate. Aici este imperativ să ne amintim și să avem mereu în minte cuvintele prorocului Samuel, care a spus: „**Îți plac Domnului mai mult arderile-de-tot și jertfele decât ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.**” (1 Samuel 15:22). Acești trei evrei au dat atenție și au luat foarte în serios cuvintele Domnului și și-au propus în inimile lor să asculte de Dumnezeu, fără a se teme de consecințe, chiar dacă aceasta le-ar fi costat viața.

Trebuie să ne amintim că aceste două porunci sunt la același nivel cu „**să nu ucizi**”, „**să nu furi**” și cu celelalte porunci. **Închinarea corectă și corespunzătoare** este atât de importantă deoarece **reprezintă temelia problemelor din ultimele zile**, înainte de a doua venire a lui Hristos. **Dacă închinarea noastră este greșită sau neadecvată, ne poate costa viața veșnică.** Studiem acest subiect de discuție pentru că Domnul nostru Isus vrea să-l înțelegem clar. Să vedem ce este închinarea, cum se face, de ce este crucială, cui ne închinăm și la cine ar trebui să ne închinăm.

Domnul Își începe mesajul final de avertizare către lume spunând: „**Temeți-vă** (respectați-L și ascultați de El) **de Dumnezeu [...] și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, [...]. A căzut, a căzut Babilonul, [...]. Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei [...] va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, [...].**” (Apocalipsa 14:6-10). În aceste texte, Dumnezeu nu avertizează în mod clar că **El este singurul vrednic de închinare, pentru că El este Creatorul, și nu există altul.**

Să începem prin a analiza rădăcina problemei. „**Inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea.**” (Ieremia 17:9). **Ca persoane religioase declarate, nu suntem dispuși să ne cercetăm pe**

**noi însine până în cele mai mici detalii pentru a vedea dacă suntem în credința lui Isus.** Este teribil și regretabil să vedem cum majoritatea celor care se declară creștini se sprijină pe o speranță falsă. **Unii găsesc consolare într-o experiență avută cu ani în urmă, dar atunci când ajung la acest moment care cere să-și cerceteze conștiința pentru lipsa unei experiențe spirituale zilnice, nu au nimic pe ce să se sprijine. Se pare că ei cred că vor fi mântuiți doar prin mărturisirea credinței. Dar până nu vor întoarce spatele păcatelor pe care Dumnezeu le urăște, nu vor putea să-I ofere lui Dumnezeu închinarea pe care El o caută și o dorește.** Când vor mărturisi și vor întoarce spatele acelor păcate ascunse și secrete, Isus va veni și va cina împreună cu ei, iar ei cu El. Abia atunci li se va da puterea divină a lui Isus, vor crește în El și vor putea spune triumfător: **„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” (1 Corinteni 15:57).** Acești credincioși căldicei nu plac Domnului, pentru că sunt balast pentru cei care vor să fie ucenici credincioși ai lui Isus. Ei sunt o piatră de poticnire pentru necredincioși și, din cauza conduitei lor pe dos, îngerii râi se bucură. Asemenea îngerilor lui Satana, ei reprezintă un blestem pentru cauza lui Dumnezeu în întreaga lume. Despre aceștia, Isus spune: **„Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.” (Matei 15:8).**

Domnul Însuși ne spune cum să ne închinăm lui Dumnezeu în **Ioan 4:24: „Dumnezeu este Duh; și cine I se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.”** Isus Hristos ne dă două principii fundamentale ale închinării adevărate: primul, în duh, și al doilea, în adevăr.

**„În duh”** înseamnă că **închinarea noastră trebuie să izvorască din dragostea noastră pentru Dumnezeu; Îl iubim cu toată inima, cu tot cugetul și cu toată puterea pentru ceea ce este, pentru că Îl cunoaștem îndeaproape și avem o experiență vie, personală și continuă cu El în fiecare zi.** Avem o prietenie profundă și o încredere deplină în El. Îi cunoaștem gândurile, sentimentele și trăirile pentru că El ni le împărtășește. **Purtăm întotdeauna în inimile noastre o recunoștință înfinită pentru că am fost creați și pentru că El ne-a oferit harul și iertarea prin Fiul Său preaiubit, care și-a vărsat sângele prețios, ne-a răscumpărat din moarte, ne-a dăruit neprihănirea Sa și pentru că suntem mântuiți pentru viața veșnică.**

Trăim religia care vine de la Dumnezeu, pentru că ea este singura care duce la Dumnezeu. **Am fost născuți din Duhul Sfânt; suntem făpturi noi în Hristos;** acum trăim doar ca să-L slujim corect, așa cum El dorește. **Trăim doar pentru Dumnezeu, ca să-I facem plăcere și să-L ascultăm în toate lucrurile. Hrana noastră este să facem voia Lui.** Acest lucru ne-a purificat inimile, ne-a reînnoit mințile și ne-a dat o nouă capacitate de a-L cunoaște și de a-L iubi pe Dumnezeu. **Suntem inspirați să ascultăm de bunăvoie de tot ce ne cere El.** Este un real omagiu și o închinare corespunzătoare, corectă. Acesta este rodul lucrării Duhului Sfânt.

În același timp, închinarea trebuie să fie **„în adevăr”.** **Pentru aceasta, este necesar să avem o cunoaștere corectă a lui Dumnezeu, a ceea ce este El și a ceea ce cere de la noi.** Cu alte cuvinte, **doctrina este la fel de importantă.** De exemplu, este esențial să știm că ne închinăm unui Dumnezeu care nu arde oamenii în iad pentru eternitate. Vom studia doctrina lacului de foc peste cinci lecții.

Acest document nu are scopul de a fi un studiu al doctrinelor biblice. Totuși, ele sunt incluse la sfârșitul acestui subiect într-un mod foarte concis, cu câteva referințe biblice, doar pentru a fi de folos cititorului care poate că nu a avut privilegiul sau oportunitatea de a le studia. Dacă dorești, poți să te aprofunzi de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, unde vei găsi învățături și ajutor corespunzător.

**Isus este centrul tuturor credințelor adevărate și experiența unui adevărat credincios creștin.** Chiar dacă acestea nu sunt prezentate în detaliu, există suficiente informații aici pentru a le studia în profunzime și a le corobora pe fiecare. **Fiecare credință este întemeiată pe Biblie și centrată pe Isus Hristos.** Fiecare arată cum este El: pentru că nu există nimeni asemenea Lui; și ce înseamnă o relație cu El, ambele aspecte fiind esențiale pentru închinarea la Dumnezeu în duh și în adevăr.

Am văzut două componente ale închinării adevărate pe care Dumnezeu o cere de la noi: experiența care rezultă din cunoașterea și ascultarea de Dumnezeu și adevărurile obiective descoperite despre Dumnezeu în Sfintele Scripturi. **Duhul fără adevăr duce întotdeauna la un sentimentalism superficial, pe care Dumnezeu îl urăște, pentru că este bazat doar pe emoția și capriciile presupusului închinător.** Un astfel de om se prezintă la slujba de închinare divină cu o atitudine, îmbrăcăminte și comportament lipsite de respect; îi lipsește dispoziția potrivită pentru a se închina lui Dumnezeu, pentru că nu-L cunoaște pe Dumnezeu și nu știe cum este El. Acest închinător are mentalitatea unuia care merge într-un loc zgomotos, care este mai degrabă un carnaval decât un

serviciu de închinare, la care participă îmbrăcat într-o haină a harului fals, fără să poarte inul subțire, strălucitor și curat — neprihănirea sfinților (**Apocalipsa 19:8**) — pentru că nu cunoaște adevărul despre cerințele harului unui Dumnezeu Sfânt. Acești credincioși spun că Îl iubesc pe Dumnezeu fără a fi nevoie să asculte sau să trăiască o credință lucrătoare prin dragoste. Ei sunt ca niște pomi care nu aduc roadă bună, ignorând faptul că este scris: „[...] **deci orice pom care nu face rod bun va fi tăiat și aruncat în foc.**” (**Matei 3:10**) și că să-L iubești pe Dumnezeu înseamnă să ascuți de El, după cum a spus Hristos: „**Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.**” (**Ioan 14:15**).

Pe de altă parte, *adevărul fără Duh duce la un formalism intrinsec*, asemenea celui al fariseilor din vremea lui Isus, *care este și el urât înaintea Tatălui nostru ceresc*; pentru că *este o închinare prin ascultare silită și fără dragoste, iar dragostea este duhul Legii*. „**Dumnezeu este dragoste**” (**1 Ioan 4:8**) și toate poruncile și cerințele Lui își au temelia în principiul dragostei; căci toate reflectă caracterul lui Dumnezeu și dau mărturie despre cine este Dumnezeu. Prin urmare, *este cu neputință să te închini lui Dumnezeu fără dragoste și fără o alegere liberă proprie*.

Este cu neputință să te închini lui Dumnezeu fără ca amândouă să fie împreună; duhul și adevărul sunt cele două fețe ale aceleiași monede. Dar mai este ceva: locul închinării, ziua și ceasul sunt cele pe care le alege Dumnezeu (**Deuteronomul 12:11**).

În Israelul antic, la început, după ce au fost scoși din Egipt, Dumnezeu a dat poporului Său Cortul întâlnirii (**Exodul 25:9; 27:21**), pe care l-am studiat pe scurt în cadrul celei de-a treia teme de discuție. Acesta era locul ales de Dumnezeu pentru ca poporul să se adune. Mulți ani mai târziu, Dumnezeu a ales Templul regelui Solomon ca loc al întâlnirii lor; apoi au urmat sinagogile, iar în cele din urmă, Biserica a fost întemeiată de apostoli după învierea lui Isus, în care „**să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.**” (**Evrei 10:24-25**). Ziua adunării este aceeași care i-a fost rânduită omului de la început și pentru veșnicie. „**În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul.**” (**Isaia 66:23**). Sâmbăta, la ora nouă dimineața, era adusă jertfa de dimineață, potrivit rânduielii dumnezeiești, iar jertfa de seară la ora trei după-amiaza, chiar ceasul în care Domnul Isus Și-a dat duhul pe Golgota.

În **1 Cronici 16:1–36** vedem o adunare de închinare exemplară. Este o sărbătoare solemnă, plină de respect și de bucurie, alcătuită din multe elemente: imnuri, psalmi, rugăciune, daruri, bucurie, părtășie, credință, respect, evlavie, admirație, laude, citirea Scripturii și mărturie; toate sunt făcute cu aducere-aminte de îndurarea, harul și dragostea lui Dumnezeu față de noi. Lui Dumnezeu Îi sunt date toată cinstea, slava, puterea, înțelepciunea, bogăția și binecuvântările.

*Credincioșia noastră față de Dumnezeu, frecventarea adunării, slujirea personală, trăirea zilnică, felul în care îi tratăm pe ceilalți, folosirea tuturor bunurilor noastre și toate lucrurile fac parte din închinarea adusă Celui Atotputernic.*

Să ne aducem aminte că dragostea și banii sunt de nedespărțit. Scopul principal al banilor este să fie folosiți pentru slava lui Dumnezeu. „**Orice zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.**” (**Leviticul 27:30**). „[...] Acolo să aduceți tot ce vă poruncesc, arderile-de-tot, jertfele, zeciuielele, cele dintâi roade și darurile alese pe care le veți face Domnului pentru împlinirea juruințelor voastre.” (**Deuteronomul 12:11**). Isus spune: „[...] Dați-i dar cezarului ce este al cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!” (**Matei 22:21**).

*Zeciuielele și darurile arată limpede cui ne închinăm și ce este în inimile noastre.* Totodată, prin credincioșia noastră Îi spunem lui Dumnezeu că Îl iubim, că ne încredem în El, că suntem ispravnicii Lui ascultători și că recunoaștem că al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, și numai al Lui. *Angajamentul minim al creștinului născut de curând din nou este de 10 % din venitul său brut*, doar 10 %, pentru că este abia născut. *Angajamentul minim al creștinului matur este de 20 %: 10 % zeciuială și 10 % daruri.* Prin aceasta participăm, în mod minim, la susținerea Evangheliei lui Isus, iar Dumnezeu este mulțumit. *A lua din acești bani pentru un alt scop înseamnă a fura de la Dumnezeu și este același lucru cu a mânca din pomul oprit, așa cum au făcut Adam și Eva în Eden.*

**1 Cronici 16:29** ne spune: „**Dați-I Domnului slavă pentru Numele Lui! Aduceți daruri și veniți înaintea Lui, închinați-vă înaintea Domnului cu podoabe sfinte!**” Ne închinăm lui Dumnezeu prin dezvoltarea în noi a unui caracter sfânt, asemenea celui al lui Hristos, căutând desăvârșirea morală și

trăind normele creștine de purtare în fiecare clipă și în fiecare zi: dragostea, mila, dreptatea, răbdarea, îngăduința, generozitatea, bunătatea, smerenia, bucuria, pacea, bunăvoința, blândețea, lepădarea de sine și alte lucruri asemănătoare; trăind astfel încât să purtăm cu noi rodul Duhului Sfânt.

**Importanța zilei de sâmbătă, ca instituție comemorativă a Creației, constă în faptul că ne aduce întotdeauna aminte de adevăratul motiv pentru care Dumnezeu trebuie să fie adorat: pentru că El este Creatorul, iar noi suntem creația Lui. Din acest motiv, Sabatul face parte din temelia serviciului de închinare. Adevăratul motiv al închinării divine stă în deosebirea dintre Creator și făpturile Sale.**

**Nimic din ceea ce este sfânt și aparține închinării lui Dumnezeu nu trebuie tratat cu neglijență sau indiferență.** Trebuie să păstrăm întotdeauna în minte o deosebire între ceea ce este sacru și ceea ce este profan. Ideile mărețe, gândurile nobile și aspirațiile vor întări gândirea noastră cu privire la lucrurile divine. Amin!

## **Credințele Adventiștilor de Ziua a Șaptea**

### **1) Sfânta Scriptură**

Sfintele Scripturi, Vechiul și Noul Testament, sunt Cuvântul scris al lui Dumnezeu, dat prin inspirație divină. Autorii inspirați au vorbit și au scris sub călăuzirea Duhului Sfânt. În acest Cuvânt, Dumnezeu a încredințat omenirii cunoștința necesară pentru mântuire. Scripturile Sfinte reprezintă revelația supremă, autoritară și infailibilă a voinței Sale. Ele sunt standardul caracterului, criteriul experienței, revelatorul definitiv al doctrinelor și evidența de încredere a faptelor lui Dumnezeu din istorie. **(Ps. 119:105; Prov. 30:5, 6; Isa. 8:20; Ioan 17:17; 1 Tes. 2:13; 2 Tim. 3:16, 17; Evr. 4:12; 2 Petru 1:20, 21.)**

### **2) Sfânta Treime**

Există un singur Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, o unitate a trei Persoane, toate fără început și fără sfârșit. Dumnezeu este nemuritor, atotputernic, atotștiutor, deasupra tuturor și prezent pretutindeni. El este infinit și dincolo de înțelegerea omenească, dar Se poate face cunoscut autorevelându-Se. Dumnezeu, care este dragoste, este veșnic vrednic de închinare, adorare și slujire de către întreaga creație. **(Gen. 1:26; Deut. 6:4; Isa. 6:8; Mat. 28:19; Ioan 3:16; 2 Cor. 1:21, 22; 13:14; Efes. 4:4-6; 1 Petru 1:2.)**

### **3) Dumnezeu Tatăl**

Dumnezeu, Tatăl Etern, este Creatorul, Izvorul, Susținătorul și Suveranul întregii creații. El este drept și sfânt, milostiv și plin de har, răbdător în mânie și bogat în dragoste statornică și credincioșie. Calitățile și puterile arătate în Fiul și în Duhul Sfânt sunt totodată ale Tatălui. **(Gen. 1:1; Deut. 4:35; Ps. 110:1, 4; Ioan 3:16; 14:9; 1 Cor. 15:28; 1 Tim. 1:17; 1 Ioan 4:8; Apoc. 4:11.)**

### **4) Dumnezeu Fiul (Isus Hristos)**

Dumnezeu, Fiul Etern, S-a întrupat în Isus Hristos. Prin El au fost create toate lucrurile, s-a revelat caracterul lui Dumnezeu, s-a împlinit mântuirea omenirii și este judecată lumea. Fiind veșnic cu adevărat Dumnezeu, El a devenit totodată cu adevărat om, Isus Hristos. A suferit și a murit de bunăvoie pe cruce pentru păcatele noastre și, în locul nostru, a înviat din morți și S-a înălțat la cer pentru a sluji în Templul ceresc în numele nostru. El va reveni în slavă pentru izbăvirea finală a poporului Său și restaurarea tuturor lucrurilor. **(Isa. 53:4-6; Dan. 9:25-27; Luca 1:35; Ioan 1:1-3, 14; 5:22; 10:30; 14:1-3, 9, 13; Rom. 6:23; 1 Cor. 15:3, 4; 2 Cor. 3:18; 5:17-19; Fil. 2:5-11; Col. 1:15-19; Evr. 2:9-18; 8:1, 2.)**

### **5) Dumnezeu Duhul Sfânt**

Dumnezeu, Duhul Etern, a fost activ împreună cu Tatăl și Fiul în Creație, întrupare și răscumpărare. El i-a inspirat pe cei care au scris Scripturile. A umplut viața lui Hristos cu putere. El atrage și convinge oamenii, iar pe cei care răspund, îi reînnoiește și îi transformă după chipul lui Dumnezeu. El dă Bisericii daruri spirituale. **(Gen. 1:1, 2; Luca 1:35; 4:18; Ioan 14:16-18, 26; 15:26; 16:7-13; Fap. 10:38; Rom. 5:5; 2 Cor. 3:18; 2 Petru 1:21.)**

### **6) Creațiunea**

Dumnezeu ne-a revelat în Scriptură relatările autentice și istorice ale activității Sale creatoare. El a creat universul, iar într-o creație de efectiv șase zile, Domnul a făcut „cerurile și pământul, marea și tot ce este în ele” și S-a odihnit în ziua a șaptea. **(Gen. 1-2; 5; 11; Exod. 20:8-11; Ps. 19:1-6; 33:6, 9; 104; Col. 1:16.)**

## 7) Natura omului

Omul și femeia au fost făcuți după chipul lui Dumnezeu, cu propria identitate, putere și libertatea de a gândi și de a acționa. Deși creați ca ființe libere, fiecare este o unitate indivizibilă de trup, minte și spirit, dependent de Dumnezeu pentru viață, suflare și toate celelalte. Când primii noștri părinți L-au nesocotit pe Dumnezeu, au negat dependența lor de El și au căzut din poziția lor înaltă. Chipul lui Dumnezeu din ei a fost întinat, iar ei au devenit supuși morții. Descendenții lor împărtășesc această natură căzută și consecințele ei. (**Gen. 1:26-28; 2:7; 3; Ps. 8:4-8; Fap. 17:24-28; Gen. 3; Rom. 5:12-17; 2 Cor. 5:19, 20.**)

## 8) Marea Luptă

Întreaga umanitate este acum implicată într-o mare luptă între Hristos și Satana, privind caracterul lui Dumnezeu, Legea Sa și suveranitatea Sa asupra universului. Acest conflict și-a avut originea în cer, când o ființă creată, înzestrată cu libertatea de a alege, prin autoînălțare a devenit Satana, adversarul lui Dumnezeu, și a condus o parte din îngeri la răzvrătire. El a introdus în lume duhul răzvrătirii. Sub privirea întregii creații, această lume a devenit arena conflictului universal, din care Dumnezeu iubirii va ieși, în cele din urmă, pe deplin reabilitat. (**Gen. 3; 6-8; Isa. 14:12-14; Ezech. 28:12-18; Rom. 1:19-32; 5:12-21; 8:19-22; 1 Cor. 4:9; Evr. 1:14; 1 Petru 5:8; 2 Petru 3:6; Apoc. 12:4-9.**)

## 9) Viața, moartea și învierea lui Hristos

Prin viața lui Hristos, plină de ascultare desăvârșită față de voința lui Dumnezeu, suferința, moartea și învierea Sa, Dumnezeu a pus la dispoziție singurul mijloc de ispășire pentru păcatul omului, astfel încât cei care, prin credință, acceptă această ispășire să poată avea viață veșnică, iar întreaga creație să înțeleagă mai bine dragostea infinită și sfântă a Creatorului. (**Isa. 53; Ioan 3:16; Rom. 1:4; 3:25; 4:25; 8:3, 4; 2 Cor. 5:14, 15, 19-21; Fil. 2:6-11; Col. 2:15; 1 Ioan 2:2; 4:10.**)

## 10) Experiența mântuirii

În dragoste și milă infinită, Dumnezeu L-a făcut pe Hristos, care nu a cunoscut păcatul, să fie păcat pentru noi, pentru ca în El să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu. Călăuziți de Duhul Sfânt, ne simțim nevoile, ne recunoaștem păcătoșenia, ne pocăim de greșelile făcute și manifestăm credință în Isus ca Mântuitor și Domn, Înlocuitor și Exemplu. Această credință mântuitoare vine prin puterea divină a Cuvântului și este darul harului lui Dumnezeu. Prin Hristos suntem justificați și eliberați de stăpânirea păcatului. Rămânând în El, ne facem părtași ai naturii divine și avem siguranța mântuirii atât acum, cât și în ziua judecății. (**Ioan 3:16; Rom. 3:21-26; 8:1-4, 14-17; 5:6-10; 10:17; 2 Cor. 5:17-21; Gal. 1:4; 3:13, 14, 26; 4:4-7; Efes. 2:4-10; Evr. 8:7-12; 1 Petru 1:23; 2:21, 22.**)

## 11) Creșterea în Hristos

Prin moartea Sa pe cruce, Isus a biruit forțele răului. Cel care a subjugat spiritele demonice în timpul slujirii Sale pământești le-a rupt puterea și a făcut sigură pieirea lor finală. Victoria lui Isus ne dă și nouă biruință asupra forțelor răului care încă caută să ne controleze, pe măsură ce umblăm cu El în pace, bucurie și siguranța dragostei Sale. Acum Duhul Sfânt locuiește în noi și ne dă putere. Dedicăți continuu lui Isus ca Mântuitor și Domn, suntem eliberați de povara faptelor noastre trecute. Nu mai trăim în întuneric, în frica de puterile răului, în ignoranță sau în lipsa de sens a vieții noastre anterioare. În această nouă libertate în Isus, suntem chemați să creștem după asemănarea caracterului Său, să avem părtașie cu El zilnic prin rugăciune, să ne hrănim din Cuvântul Său, să medităm la acesta și la călăuzirea Sa, să-I cântăm laude, să ne adunăm pentru închinare și să participăm la misiunea Bisericii. Suntem, de asemenea, chemați să urmăm exemplul lui Hristos, slujind cu compasiune nevoilor fizice, mentale, sociale, emoționale și spirituale ale omenirii. Pe măsură ce ne dăruim în slujire iubitoare celor din jur și mărturisim despre mântuirea Sa, prezența constantă a Lui prin Duhul transformă fiecare clipă și fiecare activitate într-o experiență spirituală. (**1 Cron. 29:11; Ps. 1:1, 2; 23:4; 77:11, 12; Mat. 20:25-28; 25:31-46; Luca 10:17-20; Ioan 20:21; Rom. 8:38, 39; 2 Cor. 3:17, 18; Gal. 5:22-25; Efes. 5:19, 20; 6:12-18; Fil. 3:7-14; Col. 1:13, 14; 2:6, 14, 15; 1 Tes. 5:16-18, 23; Evr. 10:25; Iacov 1:27; 2 Petru 2:9; 3:18; 1 Ioan 4:4.**)

## 12) Biserica

Biserica este comunitatea de credincioși care-L mărturisesc pe Isus Hristos ca Domn și Mântuitor. Ne adunăm împreună pentru închinare, părtașie, învățare din Cuvânt, celebrarea Cinei Domnului, slujire față de oameni și pentru propovăduirea Evangheliei în întreaga lume. Biserica este familia lui Dumnezeu. Biserica este trupul lui Hristos. (**Gen. 12:1-3; Exod. 19:3-7; Mat. 16:13-20; 18:18; 28:19, 20; Fap. 2:38-42; 7:38; 1 Cor. 1:2; Efes. 1:22, 23; 2:19-22; 3:8-11; 5:23-27; Col. 1:17, 18; 1 Petru 2:9.**)

### 13) Rămășița și misiunea ei

Biserica universală este alcătuită din toți cei care cred cu adevărat în Hristos, dar în ultimele zile o rămășiță a fost chemată să țină poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Această rămășiță vestește apropierea ceasului judecății, proclamă mântuirea prin Hristos și prefațează venirea Sa a doua oară. **(2 Cor. 5:10; 1 Petru 1:16-19; 4:17; 2 Petru 3:10-14; Apoc. 12:17; 14:6-12; 18:1-4.)**

### 14) Unitatea în trupul lui Hristos

Biserica este un singur trup cu mulți membri, chemați din fiecare națiune, seminție, limbă și popor. Toți suntem egali în Hristos. Prin revelarea lui Isus Hristos în Scripturi, împărtășim aceeași credință și speranță și dăm împreună o singură mărturie înaintea tuturor. Această unitate își are originea în unitatea Dumnezeului triunic, care ne-a adoptat ca fii ai Săi. **(Ps. 133:1; Ioan 17:20-23; Fap. 17:26, 27; 1 Cor. 12:12-14; 2 Cor. 5:16, 17; Gal. 3:27-29; Efes. 4:3-6, 11-16; Col. 3:10-15.)**

### 15) Botezul

Prin botez, ne mărturisim credința în moartea și învierea lui Isus Hristos și dăm mărturie despre moartea noastră față de păcat și despre hotărârea noastră de a umbla într-o viață nouă, fiind primiți ca membri în Biserica Sa. Botezul simbolizează unitatea noastră cu Hristos, iertarea păcatelor noastre și primirea Duhului Sfânt. Se face prin scufundare în apă. Urmează îndrumările Scripturilor Sfinte și acceptarea învățăturilor lor. **(Mat. 28:19, 20; Fap. 2:38; 16:30-33; 22:16; Rom. 6:1-6; Gal. 3:27; Col. 2:12, 13.)**

### 16) Cina Domnului (Împărtășania)

Cina Domnului este participarea la simbolurile trupului și sângelui lui Isus ca expresie a credinței în El, Domnul și Mântuitorul nostru. Pregătirea pentru Cină include autoanaliză, pocăință și mărturisire. Stăpânul a rânduit spălarea picioarelor, care să simbolizeze curățirea reînnoită, să exprime dorința de a sluji unii altora în smerenie după chipul lui Hristos și să ne unim inimile în dragoste. **(Mat. 26:17-30; Ioan 6:48-63; 13:1-17; 1 Cor. 10:16, 17; 11:23-30; Apoc. 3:20.)**

### 17) Darurile și slujbele spirituale

Dumnezeu dă tuturor membrilor Bisericii Sale, în fiecare veac, daruri spirituale. Ele sunt oferite prin lucrarea Duhului Sfânt, care le împarte fiecărui membru după voia Sa, și asigură toate abilitățile și slujirile de care Biserica are nevoie pentru a-și îndeplini funcțiile rânduite de Dumnezeu. Unii membri sunt chemați de Dumnezeu și înzestrați de Duhul pentru slujbe recunoscute de Biserică, în special în activități pastorale, evanghelistice și de învățare, menite să echipeze credincioșii pentru slujire. **(Fap. 6:1-7; Rom. 12:4-8; 1 Cor. 12:7-11, 27, 28; Efes. 4:8, 11-16; 1 Tim. 3:1-13; 1 Petru 4:10, 11.)**

### 18) Darul prorociei

Scripturile ne confirmă faptul că unul dintre darurile Duhului Sfânt este **prorocia**. Acest dar este un semn de identificare al rămășiței Bisericii, iar noi credem că s-a manifestat în slujirea lui Ellen G. White. Scrierile ei vorbesc cu autoritate profetică și oferă Bisericii mângâiere, îndrumare, învățătură și îndreptare. **(Ioel 2:28, 29; Fap. 2:14-21; Evr. 1:1-3; Apoc. 12:17; 19:10.)**

### 19) Legea lui Dumnezeu

Marile principii ale Legii lui Dumnezeu sunt întruchipate în **Cele Zece Porunci** și exemplificate în viața lui Hristos. Ele exprimă dragostea, voința și scopurile lui Dumnezeu privind comportamentul și relațiile oamenilor, fiind obligatorii pentru toți, în orice veac. Aceste porunci stau la baza legământului lui Dumnezeu cu poporul Său și reprezintă standardul în judecata lui Dumnezeu. **(Exod. 20:1-17; Deut. 28:1-14; Ps. 19:7-14; Mat. 5:17-20; Ioan 14:15; 1 Ioan 2:3; 5:3; Apoc. 12:17; 14:12.)**

### 20) Sabatul

Creatorul plin de har, după cele șase zile de Creație, S-a odihnit în ziua a șaptea și a instituit **Sabatul** pentru toți oamenii, în semn de amintire a Creației. A patra poruncă a Legii neclintite a lui Dumnezeu cere respectarea acestui Sabat de a șaptea zi ca zi de odihnă, închinare și slujire, în armonie cu învățătura și practica lui Isus, Domnul Sabatului. Este un simbol al răscumpărării noastre în Hristos, un semn al sfințirii noastre și o dovadă a credincioșiei noastre. Sabatul este semnul veșnic al legământului lui Dumnezeu cu poporul Său. **(Gen. 2:1-3; Exod 20:8-11; 31:13-17; Lev. 23:32; Deut. 5:12-15; Isa. 56:5, 6; 58:13, 14; Ezech. 20:12, 20; Mat. 12:1-12; Marcu 1:32; Luca 4:16; Evr. 4:1-11.)**

### 21) Administrarea creștină

Suntem **administratori** ai lui Dumnezeu, cărora El ne-a încredințat timpul și oportunitățile, darurile și posesiunile, precum și binecuvântările pământului și ale resurselor sale. Suntem

responsabili față de El pentru folosirea lor corespunzătoare. Recunoaștem stăpânirea lui Dumnezeu prin slujirea credincioasă față de El și față de semenii, prin darea zeciuiei și oferirea darurilor pentru propovăduirea Evangheliei și pentru susținerea și creșterea Bisericii Sale. **(Gen. 1:26-28; 2:15; Hag. 1:3-11; Mal. 3:8-12; Mat. 23:23; 1 Cor. 9:9-14.)**

## **22) Comportamentul creștin**

Suntem chemați să fim oameni evlavioși, care gândesc, simt și acționează în armonie cu principiile biblice în toate aspectele vieții personale și sociale. Pentru ca Duhul să reînnoiască în noi caracterul Domnului nostru, ne implicăm numai în acele lucruri care vor aduce puritate, sănătate și bucurie după chipul lui Hristos în viața noastră. **(Lev. 11:1-47; Rom. 12:1, 2; 1 Cor. 6:19, 20; 10:31; 2 Cor. 10:5; Fil. 4:8; 1 Tim. 2:9, 10; 1 Petru 3:1-4; 1 Ioan 2:6.)**

## **23) Căsătoria și familia**

Căsătoria a fost instituită prin voința divină în Eden și confirmată de Isus ca uniune pe viață între un bărbat și o femeie, în tovărășie iubitoare. Pentru creștin, angajamentul căsniciei este față de Dumnezeu și față de soț/soție și trebuie încheiat doar între un bărbat și o femeie care împărtășesc aceeași credință. În privința divorțului, Isus ne-a învățat că cel care își părăsește soțul/soția, cu excepția curviei, și se căsătorește cu altcineva, săvârșește adulter. Dumnezeu binecuvântează familia și vrea ca membrii săi să se sprijine reciproc spre o maturitate deplină. Părinții trebuie să-și crească copiii în dragoste și ascultare față de Domnul. **(Gen. 2:18-25; Exod 20:12; Deut. 6:5-9; Prov. 22:6; Mal. 4:5, 6; Marcu 10:11, 12; Ioan 2:1-11; 2 Cor. 6:14; Efes. 6:1-4.)**

## **24) Slujirea lui Hristos în Locașul Sfânt din cer**

Există un Locaș Sfânt în cer, adevăratul cort pe care Domnul l-a înălțat, nu oamenii. În el, Hristos slujește pentru noi, făcând disponibile credincioșilor binecuvântările jertfei Sale ispășitoare, oferite o dată pentru totdeauna pe cruce. El a început slujirea Sa de mijlocire, prefigurată de lucrarea arhierelui în Sfânta din Locașul Sfânt pământesc. În 1844, la sfârșitul perioadei profetice de 2300 de zile, El a intrat în a doua și ultima fază a slujirii Sale ispășitoare. Judecata cercetătoare descoperă în fața inteligențelor divine cine dintre cei morți sunt adormiți în Hristos și, prin urmare, în El, sunt considerați vrednici să aibă parte de prima înviere. De asemenea, arată care dintre cei vii rămân în Hristos, păstrând poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus și, prin urmare, în El, sunt gata pentru mutarea în Împărăția Sa veșnică. Aceasta stabilește că cei care au rămas credincioși lui Dumnezeu vor primi Împărăția. Împlinirea acestei slujiri a lui Hristos va marca încheierea perioadei de probă a omenirii înainte de a doua venire. **(Num. 14:34; Ezech. 4:6; Dan. 7:9-27; 8:13, 14; 9:24-27; Evr. 1:3; 8:1-5; 9:11-28; Apoc. 14:6, 7; 20:12; 22:12.)**

## **25) A doua venire a lui Hristos**

A doua venire a lui Hristos este nădejdea binecuvântată a Bisericii. Venirea Mântuitorului va fi literală, personală, vizibilă și universală. **(Mat. 24; Marcu 13; Luca 21; Ioan 14:1-3; Fap. 1:9-11; 1 Cor. 15:51-54; 2 Tim. 3:1-5; Tit 2:13; Evr. 9:28; Apoc. 1:7; 14:14-20; 19:11-21.)**

## **26) Moartea și învierea**

Răsplata pentru păcat este moartea. Dar Dumnezeu, care este singurul nemuritor, va dăruia viața veșnică celor răscumparați ai Săi. Până în ziua aceea, moartea este o stare inconștientă pentru toți oamenii. **(Ecl. 9:5, 6, 10; Ioan 5:28, 29; 11:11-14; Rom. 6:23; 1 Cor. 15:51-54; 1 Tes. 4:13-17; 1 Tim. 6:15; Apoc. 20:1-10.)**

## **27) Cei o mie de ani și dispariția păcatului**

Mileniul este domnia de o mie de ani a lui Hristos împreună cu sfinții Săi în cer, între prima și a doua înviere. În această perioadă, cei morți nelegiuți vor fi judecați. La sfârșitul ei, Hristos, împreună cu sfinții Săi și cu Cetatea Sfântă, se va pogori din cer pe pământ. Atunci cei morți nelegiuți vor fi înviați, iar Satana și îngerii săi vor înconjura cetatea, dar focul lui Dumnezeu îi va mistui și va curăța pământul. Astfel, universul va fi eliberat pentru totdeauna de păcat și păcătoși. **(Ier. 4:23-26; Ezech. 28:18, 19; Mal. 4:1; 1 Cor. 6:2, 3; Apoc. 20:1-5.)**

## **28) Pământul cel nou**

Pe pământul cel nou, unde locuiește dreptatea, Dumnezeu va pregăti un cămin veșnic pentru cei răscumparați și un mediu desăvârșit pentru viața veșnică, dragoste, bucurie și învățare în prezența Sa. **(Isa. 35; 65:17-25; Mat. 5:5; 2 Petru 3:13; Apoc. 11:15; 21:1-7; 22:1-5.)**

*\* Aceste rezumate ale „Credințelor Adventiștilor de Ziua a Șaptea” au fost preluate de pe site-ul oficial al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Pentru mai multe informații, vă rugăm să vizitați următorul site web: <https://www.adventist.org/beliefs/>*

## VREMEA MARI STRĂMTORĂRI (CELE ȘAPTE URGII)

**Pe măsură ce vremea harului se încheie, începe acest mare și îngrozitor timp de strămtorare.** Îngerul îndurării (**Apocalipsa 7:2-3**) pleacă de pe pământ, iar cele șapte urgii de pe urmă sunt revărsate peste cei nelegiuți, în timp ce Dumnezeu este adăpost și ocrotire pentru credincioșii Săi. O trâmbiță după alta va suna (**Apocalipsa 8:1-2**), un potir după alt potir (**Apocalipsa 16:1**) va fi vărsat, pe rând, peste călcătorii Legii lui Dumnezeu care locuiesc pe pământ, și nu va fi niciun răgaz până la sfârșit.

Cei patru îngeri puternici din **Apocalipsa 7** dau drumul celor patru vânturi, pe care le țineau, pentru că **acum numărul copiilor lui Dumnezeu este deplin și aceștia sunt pecetluiți cu pecetea lui Dumnezeu.** Va veni o vreme de necaz și de strămtorare cum n-a mai fost niciodată. **Va fi o luptă de o asemenea natură, încât este cu neputință de descris, iar întreaga lume va fi cuprinsă de ruină.**

Prorocia lui Isus cu privire la judecata Ierusalimului și la nimicirea lui, consemnată în **Luca 21**, n-a fost decât o palidă prefigurare a celor ce sunt pe punctul de a avea loc pe pământ. Să ne aducem aminte că, **în timpul asediului Ierusalimului, mamele și-au mâncat copiii.** În cele petrecute cu cetatea sfântă putem vedea osândirea unei lumi care a respins îndurarea lui Dumnezeu și a călcat în picioare Legea Sa.

Dreptatea arătată în pedepsirea păcătosului este, fără îndoială, slava lui Dumnezeu, la fel cum este și manifestarea îndurării și a iubirii Sale. El este adevărat, drept, răbdător, bun și milostiv. El va judeca dumnezeii acestei lumi, așa cum a făcut în Egipt. El va nimici pământul prin foc, prin potopuri, cutremure și urgii.

**O altă minciună a zilelor noastre este aceea că, din moment ce Dumnezeu este dragoste, acest lucru L-ar împiedica să-l nimicească pe păcătos.** Oamenii raționează potrivit normelor lor limitate și ajung la concluzia că Dumnezeu va face așa cum își imaginează ei, uitând în mod convenabil sau, pur și simplu, ignorând faptul că Dumnezeu spune: „**Iată ce ai făcut, și Eu am tăcut. Ți-ai închipuit că Eu sunt ca tine. Dar te voi mostra și îți voi pune totul sub ochi! Luați seama dar, voi, care uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă sfâșii și să nu fie nimeni să vă scape.**” (**Psalmul 50:21-22**). În plus, Dumnezeu mai spune: „**A Mea este răzbunarea și Eu voi răsplăti când va începe să le alunece piciorul! Căci ziua nenorocirii lor este aproape și ceea ce-i așteaptă nu va zăbovi.**” (**Deuteronomul 32:35**).

Caracterul păcatului este atât de ofensator înaintea lui Dumnezeu, încât nu poate fi măsurat. Dumnezeu este Legiuitorul universului și Conducătorul moral al acestuia. Ca atare, El dă legi și le aduce la îndeplinire. Legi care, dacă nu au o pedeapsă, nu au nicio putere. Este scris: „**Sufletul care păcătuiește, acela va muri.**” (**Ezechiel 18:4**). „**Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce stătea pe el se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat”, [...]. Din gura lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, [...]. Și fiara a fost prinsă. Și, împreună cu ea, a fost prins prorocul mincinos, [...]. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.**” (**Apocalipsa 19:11, 15, 20, 21**).

Ne-am putea gândi că un tată iubitor nu și-ar lăsa copiii să sufere focul morții veșnice, având puterea să-i ajute. **Dar, pentru binele copiilor Săi credincioși și pentru siguranța întregului univers, Dumnezeu va pedepsi cu moarte dureroasă și definitivă pe cei care nu se pocăiesc de păcatele lor.** Dumnezeu va pedepsi călcătorul de lege, așa cum a spus El. Dumnezeu nu lucrează după planul oamenilor, pentru că „**al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!**” (**Psalmul 24:1**). El va aplica o dreptate infinită, pe care omul nu are dreptul să o administreze semenilor săi. Noe L-ar fi mâhnit grav pe Dumnezeu dacă ar fi înecat pe vreunul dintre batjocoritorii și hărăzitorii săi, și totuși Dumnezeu a înecat întreaga lume care nu a luat aminte la avertismentul dat spre mântuire. **Cine spune că Dumnezeu nu va face ceea ce a spus că va face? „Dumnezeu nu este om, ca să mintă, nici fiu al omului, ca să se răzgândească; ce a spus, va face? Ce a făgăduit, oare nu va împlini?”** (**Numeri 23:19**).

**Până în acest moment (anul 2021), judecățile pe care le suferim nu sunt urgiile mâniei lui Dumnezeu, cele pe care El le va turna peste cei care poartă semnul fiarei. Judecățile de dinaintea urgiilor nu vin direct de la Domnul; ele vin astfel: Domnul ne avertizează, ne corectează și ne arată singura cale sigură; dacă cei care fac obiectul grijii Sale urmează propriul lor drum, independent de Duhul lui Dumnezeu, și își aleg propria cale, atunci Domnul nu le va încredința îngerilor Săi sarcina de a-i feri de atacurile Satanei. Este puterea Satanei cea care acționează astăzi pe mare și pe pământ, aducând nenorociri și strămtorare, asigurându-și prada, pentru că protecția lui**

***Dumnezeu părăsește, treptat, această lume păcătoasă. Când vremea harului va ajunge la sfârșit, Duhul Sfânt va pleca de tot de la cei care au respins mesajul de avertizare al lui Isus Hristos și vor fi abandonați voii Satanei. Urgiile lui Dumnezeu se vor revărsa asupra Babilonului și a adepților lui.***

Îngerii lui Dumnezeu, care au dărâmat și nimicit Ierihonul (Iosua 6), și care, într-o singură noapte, au ucis o sută optzeci și cinci de mii de soldați ai armatei asiriene (2 Împărați 19:35), și care au umplut Egiptul de doliu prin moartea întâilor născuți ai țării (Exodul 12:29), așteaptă permisiunea divină pentru a revărsa ultimele urgii și a semăna nimicire pretutindeni pe planetă.

Când Hristos va înceta să mijlocească pentru omul păcătos în Templul ceresc, mânia lui Dumnezeu Atotputernicul va fi revărsată fără amestec peste cei ce se închină fiarei și chipului ei și care au primit semnul ei (Apocalipsa 14:9-10).

Curând va veni vremea când, ***la scurt timp după decretul care va interzice vânzarea sau cumpărarea fără semnul fiarei, Duhul Sfânt va pleca de pe pământ, iar îngerul îndurării se va întoarce în cer; perioada de probă se va sfârși***, iar cei patru îngeri vor da drumul vânturilor și atunci „am auzit un glas tare, care venea din Templu și care zicea celor șapte îngeri: „Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte potire ale mâniei lui Dumnezeu!” (Apocalipsa 16:1). „Cel dintâi s-a dus și [...] o rană rea și dureroasă i-a lovit pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinau icoanei ei.” (Apocalipsa 16:2)

**„Al doilea a vărsat potirul lui în mare. Și marea s-a făcut sânge, ca sângele unui om mort. Și a murit orice făptură vie, tot ce era în mare.” (Apocalipsa 16:3).**

Aceste două urgii i-au înfuriat pe cei răi împotriva celor drekți; ei credeau că noi le-am atras judecățile lui Dumnezeu și că, dacă ne-ar putea eradica de pe pământ, ar opri totul. **A fost emis un decret pentru a-i ucide pe sfinții Celui Preaînalt.** În osândirea poporului lui Dumnezeu la moarte, cei care au făcut aceasta sunt la fel de vinovați de vărsarea de sânge, ca și cum l-ar fi vărsat cu propriile mâini.

**„Al treilea a vărsat potirul lui în râuri și în izvoarele apelor. Și apele s-au făcut sânge.” (Apocalipsa 16:4).** Oricât de înspăimântătoare ar fi aceste urgii, dreptatea și judecata lui Dumnezeu sunt pe deplin justificate. Același înger, după ce a vărsat al treilea potir, declară: **„Drept ești Tu, Doamne, care ești și care erai! Tu ești sfânt, pentru că ai judecat în felul acesta. Fiindcă aceștia au vărsat sângele sfinților și al prorocilor, le-ai dat și Tu să bea sânge. Și sunt vrednici.” (Apocalipsa 16:5-6).**

În a patra urgie, soarelui i se dă puterea „să dogorească pe oameni cu focul lui. Și oamenii au fost dogoriți de o arșiță mare [...]” (Apocalipsa 16:8-9). Prorocii descriu starea pământului în timpul acestei cumplite perioade. „Câmpia este pustie, pământul, intristat, [...] toți pomii de pe câmp s-au uscat... Și s-a dus bucuria de la copiii oamenilor! -au uscat semințele sub bulgări; grânarele stau goale, hambarele sunt stricate, [...]. Cum gem vitele! Cirezile de boi umblă buimace, căci nu mai au pășune; [...] căci au secat pâraiele și a mâncat focul islazurile pustiei.” (Ioel 1:10, 11, 12, 17, 18, 20). „În ziua aceea cântecele Templului se vor preface în gemete”, zice Domnul Dumnezeu. Pretutindeni vor arunca în tăcere o mulțime de trupuri moarte.” (Amos 8:3).

**Aceste urgii nu vor fi universale; altfel, locuitorii pământului ar fi nimicți cu totul.** Înainte ca timpul de probă să se încheie, sângele ispășitor al lui Hristos nu-l lăsa pe păcătos să primească întreaga pedeapsă pentru vinovăția sa, dar acum mânia lui Dumnezeu se revărsa neîndoită, fără niciun pic de îndurare. **În aceste zile va fi o sete după auzirea cuvintelor Domnului, iar oamenii le vor căuta pretutindeni „și tot nu le vor găsi.” (Amos 8:11-12).**

**„Al cincilea a vărsat potirul lui peste scaunul de domnie al fiarei. Și împărăția fiarei a fost acoperită de întuneric. Oamenii își mușcau limbile de durere. Și L-au hulit pe Dumnezeul cerului din pricina durerilor lor și din pricina rănilor lor rele și nu s-au pocăit de faptele lor.” (Apocalipsa 16:10-11)**

Poporul lui Dumnezeu va fi prigonit, chinuit și va suferi lipsuri și foamete, dar, asemenea prorocului Ilie, nu va fi lăsat să piară. „Domnul este Păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mâna ta cea dreaptă. De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea.” (Psalmul 121:5-6) „Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul.” (Psalmul 121:7). „Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei. El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui! Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciuma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua-n amiaza mare.” (Psalmul 91: 3-6) „Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi. Pentru că zici: „Domnul este locul meu de adăpost” și faci din Cel Preaînalt turnul tău de

**scăpare, de aceea nicio nenorocire nu te va ajunge, nicio urgie nu se va apropia de cortul tău.” (Psalmul 91:8-10).**

Toți cei credincioși, asemenea lui Iacov, se luptă cu Dumnezeu. Fețele lor exprimă agonia sufletelor lor. Sunt palizi, dar nu încetează să se roage arzător. Vor fi grupuri de îngeri puternici strânși în jurul lor; ei le-au auzit rugăciunile și le-au văzut suferința. Îngerii așteaptă porunca Căpeteniei lor pentru a-i scoate din primejdie, dar trebuie să mai aștepte puțin.

**„Vrăjmașul lor va înainta înainte de ziua stabilită pentru a le lua viața, dar nu va putea trece de cordonul de îngeri puternici.** Unii vor fi atacați în timp ce fug din orașe și târguri. Totuși, armele ridicate împotriva lor se vor frânge și vor cădea ca și cum ar fi fost făcute din paie. Pe alții, îngerii îi vor ocroti cu chipul unor războinici.

Prorocul spune: **„Atunci, cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este Cel ce judecă.” (Psalmul 50:6). După a cincea urgie, în cer apare o mână ținând două table de piatră;** aceasta este sfânta și dreapta Lege a lui Dumnezeu, care a fost proclamată pe Sinai, în mijlocul tunetelor și fulgerelor (Exodul 19:16-18).

**Acum este descoperită din nou de Dumnezeu însuși ca regulă a judecății, pentru că ni s-a dat ca îndrumare pentru viață: să-L iubim pe Dumnezeu mai presus de toate, cu toată mintea noastră, cu toată inima noastră și cu toată puterea sufletului nostru.** Aceasta este porunca întâi și cea mai mare, și cu aceste zece cuvinte este explicată mai bine în primele patru porunci. Iată și a doua poruncă, care este asemănătoare cu prima: **„Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși”;** aceasta este explicată mai bine în ultimele șase porunci. Mâna deschide tablele, iar învățăturile Decalogului sunt atât de clare, încât toți locuitorii pământului le pot citi, înscrise parcă cu litere de foc.

**Cei pierduți îi vor condamna pe păstorii mincinoși și vor învăța lecția, dar va fi prea târziu; sunt pierduți pentru veșnicie.** Păstorii necredincioși au prorocit lucruri măgulitoare, determinându-i pe ascultătorii lor să nesocotească și să batjocorească Legea lui Dumnezeu și să-i prigonească pe cei care au păzit-o și au sfințit-o. Cei care i-au admirat cel mai mult se vor ridica împotriva lor ca să-i nimicească, pe armele care fuseseră pregătite să fie folosite pentru a distruge poporul lui Dumnezeu.

**„Al șaselea a vărsat potirul lui peste Râul cel Mare, Euftrat. Și apa lui a secat, ca să fie pregătită calea împăraților care au să vină din Răsărit.” (Apocalipsa 16:12).**

Duhuri de draci vor merge la împărăția pământului și în toată lumea, ca să-i prindă pe toți oamenii prin amăgiri și să-i îndemne să se alătore Satanei în ultima lui luptă împotriva stăpânirii lui Dumnezeu. **„Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite și care se duc la împărăția pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic.” (Apocalipsa 16:13-14).**

Aici prorocia identifică din nou Babilonul, din care ies aceste duhuri de draci; participă cele trei componente ale acestei alianțe triple: ele sunt balaurul (Satana), fiara (papalitatea) și prorocul mincinos (protestantismul).

Acum două mari puteri antagoniste s-au adunat pentru a duce ultima mare luptă între bine și rău. De o parte, Creatorul cerului și al pământului. Toți cei care sunt de partea Lui poartă pecetea Sa; ei sunt ascultători de poruncile Sale. De cealaltă parte este prințul întunericii și, alături de el, cei care au semnul fiarei; neascultarea de poruncile lui Dumnezeu, Creatorul universului, apostazia și răzvrătirea.

**„Al șaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Și din Templu, din scaunul de domnie, a ieșit un glas tare, care zicea: „S-a isprăvit!” Și au urmat fulgere, glasuri, tunete și s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa de tare cum de când este omul pe pământ n-a fost un cutremur așa de mare. Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetății murmurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui. Toate ostroavele au fugit, și munții nu s-au mai găsit. O grindină mare, ale cărei boabe cântăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. Și oamenii l-au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinei, pentru că această urgie era foarte mare.” (Apocalipsa 16:17-21).**

A doua venire a lui Hristos are loc sub a șaptea și ultima urgie. Cutremurul este de nedescris ca distrugere (Apocalipsa 6:14-17). Fiecare bucățică de grindină cântărește aproximativ douăzeci și șapte de kilograme. Confederația religioasă, politică și economică mondială (Marele Babilon), care a prigonit poporul lui Dumnezeu impunând semnul fiarei, a suferit o distrugere totală și completă.

Cel Atotputernic, pe a Cărui haină este scris: **„ÎMPĂRATUL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR**, conduce oștirile cerești, care călăresc pe cai albi, îmbrăcate în in subțire, alb și curat. „[...] Ochii Lui erau ca para focului, capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe decât El singur. Era îmbrăcat cu o haină înmuciată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu”. [...] Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită,

**ca să lovească neamurile cu ea, [...]. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. [...]" (Apocalipsa 19:11-16).** Întregul pământ este zguduit și se umflă ca valurile mării. Suprafața lui se crapă, iar temeliiile îi cedează. Orașele de pe țărmul mării sunt înghițite de valurile înfuriate, din pricina stricăciunii lor. Marile orașe, mărețe, semețe și trufașe, sunt pustiite ca și cum ar fi îndepărtate cu mătura. Palatele și clădirile scumpe și strălucitoare, în care mai-marii pământului și-au risipit bogățiile în căutarea slavei personale, se prăbușesc în ruine sub ochii lor.

***Noi continuăm cu sfatul și voia lui Dumnezeu pentru copiii Săi credincioși în timpul mării strâmtorări.***

## VREMEA MARI STRĂMTORĂRI (VIAȚA ȘI TRĂIRILE DREPTCREDINCIOȘILOR)

Vremea harului a ajuns la sfârșit; cele patru vânturi ale pământului sunt dezlănțuite, iar cei patru îngeri care le țineau (**Apocalipsa 7:1**) și îngerul îndurării și-au părăsit posturile. **Isus Hristos nu mai mijlocește pentru omnire în Sanctuarul ceresc; lucrarea Sa de mijlocire s-a încheiat.** Mânia lui Dumnezeu se revarsă curată, neîndoită, peste cei care au refuzat să se pocăiască și să primească mântuirea pe care Hristos a oferit-o cu atâta răbdare și iubire.

Copiii lui Dumnezeu care rămân pe pământ în acest timp poartă pecetea Dumnezeului celui viu și sunt reprezentați simbolic prin cei o sută patruzeci și patru de mii de slujitori ai Dumnezeului nostru (**Apocalipsa 7:4**). Acest grup este deosebit și special, deoarece va trece prin vremea marii strămtorări fără un Mijlocitor. Ei vor îndura o încercare dureroasă, de neimaginat și de nedorit. **Această încercare este îngrozitoare și dincolo de orice înțelegere. Timpurile care ne așteaptă cer o credință capabilă să suporte oboseala, întârzierea și foamea, împreună cu cele mai aspre lipsuri.**

Astăzi nu posedăm experiența necesară pentru a trece biruitori prin această „vreme de strămtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile” (**Daniel 12:1**), din cauza atitudinii noastre indifferente, neglijente și leneșe. **Duhul divin care ține în frâu răul va părăsi autoritățile conducătoare și pe cei nelegiuți. Ei vor fi lăsați sub controlul și conducerea Satanei. Oamenii vor da legi prin care, dacă Domnul n-ar scurta vremea, „nimeni n-ar scăpa”. (Matei 24:22).**

Domnul va chema pe mulți la odihnă înainte de acest timp de strămtorare, pentru că El știe cine va fi în stare să reziste încercării care va veni peste cei ce vor rămâne în viață. Mulți copilași vor muri înainte de acest timp, dar ne vom vedea din nou copiii atunci când îi vom întâlni în curțile cerești.

Scopul Satanei este să șteargă pe slujitorii lui Dumnezeu de pe fața pământului, pentru ca să nu mai fie nimeni care să-i conteste supremația în lume. **Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos vor simți mânia balaurului și a oștirilor lui, care vor căuta să-i șteargă de pe pământ.**

**Cele șapte urgii de pe urmă îi vor înfuria pe cei nelegiuți împotriva celor drești, pentru că vor crede că noi am atras asupra lor judecățile lui Dumnezeu și că, dacă ne vor putea șterge de pe fața pământului, urgiile vor înceta.**

Acest lucru este foarte trist, pentru că ucigașii sunt creștini doar cu numele, dar nu sunt ucenici ai lui Hristos. Ei sunt credincioși falși, amăgiți de Satana. Ei cred că Îl urmează pe Isus, dar, pentru că au respins lumina adevărului, pentru că n-au iubit Biblia și au refuzat să devină făpturi noi în Domnul, îl urmează, de fapt, pe Satana. Au iubit minciuna pentru că le-a plăcut și pentru că schimbarea vieții cerută de Isus nu le-a fost convenabilă; au modificat Scriptura ca să o potrivească stilului de viață pe care și l-au dorit. Au urât pocăința pe care Dumnezeu le-a oferit-o și și-au urmat propriile convingeri, mergând după gândirea și judecata lor, justificându-se printr-un adevăr biblic denaturat și falsificat.

Au ales să fie “[...] iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu.” (**2 Timotei 3:4**), pentru că se iubesc pe ei înșiși și sunt „neiubitori de bine” (**2 Timotei 3:3**). Au acceptat duhul Satanei, un fals după Duhul Sfânt. Asemeni lui Cain, se întorc împotriva fraților lor. Despre ei, Isus spune: „**Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că Îi aduce o slujbă lui Dumnezeu. Și se vor purta astfel cu voi pentru că nu l-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.**” (**Ioan 16:2-3**).

**Oamenii vor fi atât de amăgiți** de acest duh viclean pe care Satana l-a suflat asupra lor atât de tare, **încât vor declara că urgiile sunt rezultatul profanării primei zile a săptămânii, o falsă zi de sabbat, semnul fiarei.** Bisericile populare vor declara din amvon că lumea este pedepsită pentru că dominica nu este cinstită cum ar trebui. **Ele vor cere să nu fie acordată nici măcar o minimă toleranță, toleranță zero, celor puțini care se opun unei instituții a legii bisericii și statului.** „Mai bine”, vor spune ei, „să suferă acești câțiva, decât să piară întregi națiuni.” Același argument a fost prezentat împotriva lui Isus cu aproximativ o mie nouă sute nouăzeci de ani în urmă. „**Oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod și să nu piară tot neamul?**” (**Ioan 11:50**). Acest mod de a gândi va fi decisiv.

**Când decretul pedepsei cu moartea va fi proclamat împotriva tuturor celor care nu cinstesc duminica, poporul lui Dumnezeu va fugi din casele lor din țară pentru a se alătura grupurilor mici și a trăi în cele mai pustii și singuratic locuri.** Mulți, din toate neamurile și din toate clasele sociale, mari și mici, bogați și săraci, negri și albi, vor fi siliți să intre în cea mai nedreaptă și crudă robie. **Credincioșii lui Dumnezeu vor trece prin zile de strămtorare; vor fi în lanțuri, închiși în**

**temnițe, condamnați la moarte și unii abandonați în temnițe întunecoase și dezgustătoare, ca să moară de sete și foame.**

Copiii lui Dumnezeu vor fi în locuri diferite, răspândiți pe tot pământul; ei vor fi ispitiți individual și nu în grupuri. Fiecare, singur, va trebui să îndure încercarea și strâmtoarea pe cont propriu, ca și cum n-ar mai fi nicio altă persoană pe pământ.

În aceste vremuri de strâmtoare, pământurile și casele sfinților nu vor avea nicio valoare; ei nu vor putea să se despartă de averile lor pentru a contribui la răspândirea adevărului. **Dacă dorim să facem ceva pentru răspândirea Evangheliei, trebuie să o facem astăzi. Dacă vrei să știi când și cu cât ar trebui să-ți vinzi proprietățile, întreabă-L pe Domnul. El îți va arăta ce trebuie să faci și când.** Trebuie să avem mereu în minte: „Nu vă strângeți comori pe pământ, [...] ci strângeți-vă comori în cer, [...]” (Matei 6:19-20) și „Vindeți ce aveți și dați milostenie! [...]” (Luca 12:33) și în acest fel, Îi dăm lui Dumnezeu înapoi ce-I aparține prin jertfe care sprijină lucrarea Sa în lume.

Toți copiii lui Dumnezeu care vor fi în viață în această perioadă vor trece prin necazul și strâmtoarea lui Iacov. Va fi un timp de groaznică agonie. Fețele lor palide vor exprima suferința sufletelor lor. **„Așa vorbește Domnul: Auzim strigăte de groază; e spaimă, nu este pace. Întrebați și vedeți dacă nu cumva naște vreun bărbat! Pentru ce-i văd pe toți bărbații cu mâinile pe coapse, ca o femeie la facere? Pentru ce s-au îngălbenit toate fețele? Vai! căci ziua aceea este mare! Niciuna n-a fost ca ea! Este o vreme de necaz pentru Iacov, dar Iacov va fi izbăvit din ea.”** (Ieremia 30:5-7).

Cei drepti vor avea un sentiment extrem de profund de nevrodicie; va fi un timp de suferință sufletească severă pentru că nu vor putea să-și amintească păcatele. Acestea au fost cercetate și șterse, și nu și le vor putea aduce aminte. Dar își vor aminti de măreția milei lui Dumnezeu și de pocăința lor sinceră și vor implora împlinirea făgăduințelor lui Hristos pentru păcătoșii pocăiți. Credința lor nu va lipsi, și vor apuca puterea lui Dumnezeu.

**Poporul lui Dumnezeu nu va fi scutit de suferință; chiar dacă va fi prigonit, neliniștit și lipsit de cele necesare și de hrană pe un pământ plin de violență, foamete și boală, nu va fi lăsat să piară.** Domnul Își pregătește poporul pentru această încercare, în care oamenii se vor înfrâna și vor mânca doar cât este nevoie pentru a-și păstra viața. Trebuie să învățăm să avem încredere deplină în Dumnezeu și, prin credință, să ne bazăm în totalitate pe puterea Sa.

O nevoie extremă, o suferință, chiar dacă mult mai mică, dar asemănătoare cu cea pe care Domnul Isus a îndurat-o în pustia ispitei, îi va sili pe cei drepti să trăiască doar cu pâine și apă în acest timp. Dar pentru ei **„acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâine, și apa nu-i va lipsi.”** (Isaia 33:16). Și pentru că zici: **„Domnul este locul meu de adăpost și faci din Cel Preaînalt turnul tău de scăpare, de aceea nicio nenorocire nu te va ajunge, nicio urgie nu se va apropia de cortul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale;”** (Psalmul 91:9-11).

**Chiar dacă nu va fi niciun Mijlocitor pentru ei în acest timp, când întunericul va înconjura pământul, nimic și nimeni nu va putea să întrerupă comunicarea sufletelor lor cu Isus.** Domnul cunoaște toate slăbiciunile lor și vede toate încercările lor; El este deasupra tuturor puterilor pământului și va trimite îngerii Săi în toate locurile cele mai întunecoase și izolate pentru a le aduce lumina și pacea cerului. **Temnițele se vor transforma în castele, pentru că cei cu o astfel de credință locuiesc acolo, și de acolo se vor înălța către Dumnezeu înnunși și rugăciuni de laudă, bucurie, credință și nădejde.** Zidurile triste și întunecoase vor fi luminate de lumina cerească, în același fel cum Pavel și Sila s-au rugat și au cântat lui Dumnezeu la miezul nopții din temnița din Filipi (**Faptele Apostolilor 16:25**).

**Așa cum s-a întâmplat cu prorocul Elisei, vor fi în jurul celor ce păzesc Cuvântul lui Dumnezeu și au răbdarea lui Hristos grupuri de îngeri puternici (2 Împărați 6:16-17).** Îngeri plini de tandrețe și compasiune, care le-au văzut suferința și le-au auzit rugăciunile; ei așteaptă doar porunca căpeteniei lor pentru a-i scoate din primejdie; **pentru că dulcele și blândul Isus va trimite ajutor atunci când avem cea mai mare nevoie. Poporul lui Dumnezeu va rămâne statornic, iar Satana și oștile lui nu vor putea să-l nimicească, pentru că îngeri cu o putere deosebită îl vor ocroti.**

Pregătirea noastră constă în a ne supune pe deplin lui Dumnezeu și a colabora cu Duhul Sfânt, care, împreună cu Tatăl nostru și Mântuitorul nostru, va lucra la sfințirea noastră. **Trebuie să ne străduim conștiincios, cu mare efort și, prin harul și puterea lui Hristos, să atingem desăvârșirea.** Trebuie să purtăm constant o luptă continuă împotriva minților noastre pământești. **Hristos este modelul nostru; suntem ucenicii Lui; El a păzit poruncile Tatălui nostru ceresc, și nu a existat vreun păcat de care Satana să se poată folosi; noi trebuie să facem la fel.** Aceasta este starea în care trebuie să se găsească cei care vor putea supraviețui vremii marii strâmtoări. Suntem încredințați că **„Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.”** (Filipeni 1:6).

Trebuie să învățăm să ne stăpânim și să biruim păcatele care ne înconjoară. Atâta timp cât suntem în viață, nu va fi niciun moment de odihnă; lupta este neconținută, chiar dacă nu vom putea atinge niciodată ținta; ne îndreptăm spre desăvârșire cu toată ființa noastră, știind că în această viață nu o vom dobândi niciodată. **„Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: [...]” (1 Tesaloniceni 4:3).**

Acești 144.000, toți cei care au trecut prin vremea mării strâmtorări, cum n-a mai fost de când sunt oamenii, cei care au stat fără Mijlocitor în timpul revărsării judecăților finale ale lui Dumnezeu, sunt singurii care vor cânta **„cântecul lui Moise și cântecul Mielului.”** Un cântec al eliberării, cântecul experienței lor, o experiență pe care nicio altă adunare nu a cunoscut-o vreodată. **„Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc, și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitoarii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!” (Apocalipsa 15:2-3).**

Sfinții Atotputernicului se vor vedea înconjurați de oștile Satanei și de oameni răi. Este miezul nopții; cerurile sunt întunecate. Poporul lui Dumnezeu este închis în temnițe groaznice sau ascuns în locuri strâmte din păduri și munți, implorând protecția divină. Nu există nicio cale de a scăpa de moarte, iar exterminarea celor care păzesc poruncile lui Dumnezeu și care au credința lui Isus pare sigură. Pretutindeni sunt grupuri de oameni răi înarmați, instigați de legiuni de îngeri malefici, strigând triumfător și batjocoritor și dorind să facă rău, gata să întreprindă lucrarea morții și a nimicirii; se pregătesc să se năpustească asupra prăzii lor, când, dintr-odată, o întunecime densă, mult mai adâncă decât negrul nopții, se lasă peste pământ. **„Al șaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Și din Templu, din scaunul de domnie, a ieșit un glas tare, care zicea: „S-a isprăvit!” (Apocalipsa 16:17).** Un tunet intens, formidabil și groaznic, îi asurzeste pe toți cei răi cu vuietul său. Dumnezeu este pe cale să-și arate puterea pentru a-și salva poporul, și glasul lui Dumnezeu, asemănător zgomotului multor ape, cutremură cerurile și pământul.

**„Iată ce zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce ține cheia lui David, Cel ce deschide, și nimeni nu va închide, Cel ce închide, și nimeni nu va deschide;” (Apocalipsa 3:7).** „Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării care are să vină peste lumea întreagă [...]. Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa. Pe cel ce va birui, îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care are să se coboare din cer, de la Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou.” (Apocalipsa 3:10-12).

## REVENIREA LUI HRISTOS

Temeliile pământului se cutremură; clădirile cad cu un vuiet înfricoșător. Marea clocotește ca un vas în fierbere, iar întregul pământ este zguduit cumplit. Se deschide un luminiiș de slavă de nedescris în mijlocul întinericului cel mai intens, „[...] **Și din Templu, din scaunul de domnie, a ieșit un glas tare, care zicea: „S-a isprăvit!” (Apocalipsa 16:17).** Cele mai semețe și mărețe orașe sunt măturate, pământul este zguduit cu mare putere și se clatină ca un bețiv; palatele somptuoase în care mai-marii pământului și-au risipit bogățiile se prăbușesc în ruine totale sub ochii lor. Zidurile temnițelor se desfac de sus până jos.

Iar acestea sunt urmate de „**fulgere, glasuri, tunete și s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa de tare cum, de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur așa de mare.**” (Apocalipsa 16:18). Al șaptelea înger a vărsat potirul său, iar a șaptea urgie se desfășoară în toată furia ei. Slava scaunului de domnie al lui Dumnezeu străbate atmosfera: „**Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea; [...]**” (Apocalipsa 1:7). Munții se mișcă ca o trestie în bătaia vântului, iar pietrele sfărâmate apar pretutindeni. Lumea este în haos și se umflă ca valurile mării; lanțurile muntoase se scufundă, insulele locuite dispar, suprafața pământului se crapă, valurile înfuriate înghit porturile maritime, iar grindina uriașă își îndeplinește lucrarea de distrugere. „**Toate ostroavele au fugit, și munții nu s-au mai găsit. O grindină mare, ale cărei boabe cântăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. [...]**” (Apocalipsa 16:20-21).

Mormintele se deschid: „**Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică.**” (Daniel 12:2). Toți cei care au murit în credința mesajului Domnului ies din morminte în strălucire, ca să audă legământul păcii pe care Dumnezeu îl face cu cei ce au păzit Legea Sa. „**[...] și cei ce L-au străpuns**” (Apocalipsa 1:7), *cei care au răs și au batjocorit agonia lui Hristos la răstignire, precum și cei mai înverșunați vrăjmași ai adevărului Său și ai poporului Său de-a lungul tuturor veacurilor istoriei omenеști, sunt înviați ca să-L vadă în slava Sa și să contemple cinstea cu care sunt răsplătiți cei credincioși și ascultători. Această înviere a celor nelegiuți are loc puțin după ultima urgie; ea este cunoscută ca învierea specială, deoarece pedeapsa și rușinea vor fi mai mari pentru acest grup de oameni răi.*

*Într-un timp scurt, se deschide un spațiu în Orion, de unde glasul lui Dumnezeu se face auzit, vestind ziua și ceasul revenirii lui Isus.* Cei 144.000 de sfinți sunt cu toții în viață și recunosc și înțeleg glasul lui Dumnezeu, însă cei nelegiuți aud doar vuietul tunetului și cutremurele. Cu privirile ațintite spre înălțimi, cei credincioși aud glasul lui Dumnezeu; cuvintele Lui răsună pe întreg pământul asemenea bubuitului unui tunet înfricoșător. În mijlocul acestui spectacol solemn și cutremurător, la sfârșitul fiecărei rostiri, sfinții, luminați de slava lui Dumnezeu și având strălucirea feței lui Moise când s-a coborât de pe Muntele Sinai, exclamă: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia!” Apoi Dumnezeu își revarsă binecuvântarea Sa veșnică peste cei care L-au cinstit prin sfințirea Sabatului zilei a șaptea, iar apoi răsună un puternic strigăt de biruință asupra fiarei și asupra icoanei ei.

Cei pierduți blestemă cu disperare natura mută, dumnezeul lor, „**și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului.” (Apocalipsa 6:16).** Cei nelegiuți sunt plini de întristare pentru că Dumnezeu a biruit; sunt nepăsători față de păcătoșenia lor și mâhniți de urmări, dar nu se pocăiesc de nelegiuirea lor.

În curând, în Orion apare un mic nor negru, cam de mărimea unei jumătăți de palmă. Poporul lui Dumnezeu știe că acesta este semnul Fiului omului. Într-o tăcere solemnă, ei privesc cum se apropie de pământ, tot mai aproape, devenind tot mai luminos și mai slăvit, până când se preface într-un nor mare și alb, a cărui temelie este ca un foc mistuitor, iar deasupra lui se află curcubeul legământului. Isus înaintează în frunte ca un mare Biruitor, însoțit de mii de mii și zeci de mii de îngeri; „**Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce stătea pe el se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca para focului, capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe decât El singur. Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu”. Oștile din cer îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cărmui cu un toiaș de fier. Și va călca cu picioarele teacul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.” (Apocalipsa 19:11-16).**

Isus Hristos, Împăratul împăraților, Se coboară pe norul de îngeri, învăluit în flăcări de foc, călare pe un cal alb. *Cei care au avut rolul cel mai însemnat în lepădarea Lui de-a lungul veacurilor istoriei lumii și la răstignire au fost înviați în învierea specială și, împreună cu cei pierduți care au rămas în viață până în acel moment al istoriei răscumpărării omului păcătos, privesc această scenă.*

**Acum sunt de față cei mai mari vrăjmași, amăgitori și făcători de rele care au existat în lume de la început. Împărați, președinți, preoți, pastori, criminali, proroci mincinoși, hristoși mincinoși, generali, soldați, dregători, judecători, avocați și mulți alții urmează fiara și pe prorocul mincinos.**

Cei care l-au pus o mantie stacojie și o cunună de spini pe cap și l-au lovit cu trestia pe care l-o puseseră în mână dreaptă, precum și cei care l-au bătut cuie în mâini și în picioare, Îl privesc și sunt cuprinși de întristare. Toți își aduc aminte cum au disprețuit dragostea Lui și au batjocorit mila Lui. Unii se gândesc cum Baraba, un ucigaș și tâlhar, a fost ales în locul Lui; și cum Isus a fost încununat cu spini, biciuit și răstignit. Dregătorii și preoții își aduc aminte cum, în ceasurile agoniei Lui pe cruce, Îl batjocoreau, zicând: „**Pe alții i-a mântuit, dar pe Sine nu Se poate mântui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, și vom crede în El! S-a încrezut în Dumnezeu: să-L scape acum Dumnezeu, dacă-L iubește! Căci a zis: 'Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!'**” (Matei 27:42-43).

**Toate insultele și batjocurile îndreptate împotriva lui Hristos, toate suferințele pricinuite ucenicilor Săi și tuturor sfinților din toate veacurile vor fi la fel de vii în mintea lor ca în clipa când au săvârșit toate aceste fapte satanice.**

**În același timp, mormintele sfinților adormiți se deschid, iar cei credincioși care au murit, auzindu-L pe Hristos zicând: 'Voi, cei ce dormiți, treziți-vă și ridicați-vă! Înviați pentru viața veșnică', se ridică.** Sfinții vii și cei 144.000 sunt schimbați într-o clipă; iar sfinții din toate veacurile sunt ridicați împreună pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh. „**Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, [...] noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.**” (1 Tesaloniceni 4:13-17). „**Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.**” (1 Corinteni 15:51-52)

Preaiubiții adormiți, de la Adam până la ultimul sfânt decedat, vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor ieși din mormântul unde fuseseră așezați, pentru a primi viața nemuritoare. Între cutremurele pământului, Fiul lui Dumnezeu cheamă la viață sfinții adormiți. Întreaga lume va tremura sub pașii mulțimii extraordinare din toate națiunile, semințiile, limbile și popoarele. Această mulțime iese îmbrăcată în slava nemuririi, strigând: „**Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?**” (1 Corinteni 15:55).

Din pricina vărsării înfricoșătoare a mâniei lui Dumnezeu, fără niciun amestec de milă, locuitorii nelegiuți ai pământului cad: preoți, dregători, oameni obișnuiți, bogați și săraci, mari și mici, pentru că s-au închinat fiarei și icoanei ei și pentru că au primit semnul fiarei pe frunte sau pe mână, au bătut „**din vinul mâniei lui Dumnezeu**” (Apocalipsa 14:10). „**Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ.**” (Ieremia 25:33). „**Și atunci se va arăta acel nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.**” (2 Tesaloniceni 2:8). „**Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.**” (Apocalipsa 19:21). „**[...] fiindcă Dumnezeul nostru este „un foc mistuitor.” (Evrei 12:29); pentru păcat și pentru păcătoșii care au respins harul și iertarea Lui.**

Li s-au dat ani de probă ca să-și formeze caractere sfinte pentru cer, dar nu au vrut să iubească tot ce este curat; niciodată nu au învățat limba cerului, și acum este prea târziu. O viață de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu i-a împiedicat să fie pregătiți pentru cer. Puritatea, sfințenia și pacea care domnesc acolo vor fi pentru ei un chin. Decizia și alegerile lor au hotărât situația și destinul celor nelegiuți. Excluderea lor din cer este un act al propriei lor voințe și un act de dreptate și milă din partea lui Dumnezeu.

Isus Hristos „**va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.**” (Matei 24:31). Îngerii vor duce copiii la mamele lor. Iar sfinții slăviți se vor reuni cu prietenii lor, de care moartea îi despărțise pentru mult timp, ca să nu se mai despartă niciodată, și cu cântări de bucurie vor urca la cetatea lui Dumnezeu. „**[...] Noul Ierusalim, care are să se coboare din cer, [...].**” (Apocalipsa 3:12).

În ziua aceea, răscumpărații vor străluci în slava Tatălui și a Fiului, pentru că este scris: „**Cei înțelepți vor străluci ca stelele ca strălucirea cerului și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci.**” (Daniel 12:3). Cântând la harpele lor de aur și

grăind: „Hristos a biruit!”, îngerii Îl vor întâmpina pe Împărat și vor sărbători trofeele biruinței Sale; **„Doamne”, i-am răspuns eu, „tu știi.” Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.” (Apocalipsa 7:14).** Se va cânta un cântec de biruință: „Hristos a biruit!” El va umple întregul cer. ***Domnul Isus va păși în sălile cerești, însoțit de mărturiile răscumpăraților Săi***, care arată că suferința și jertfa Lui nu au fost în zadar. Mântuitorul Se bucură să vadă în Împărăția Sa sufletele mântuite prin agonia și umilirea Sa și, cu dragoste neclintită, primește pe fiecare dintre ele, zicând: **„intră în bucuria stăpânului tău!” (Matei 25:21).**

Îngerii aduc din cetate coroane strălucitoare, câte una pentru fiecare, cu numele lor scris pe ea. Unele coroane erau foarte luminoase și pline de stele, altele aveau mai puține, dar toți erau pe deplin mulțumiți de coroana lor. Toate coroanele aveau pietre prețioase potrivit purtării fiecăruia dintre noi. Nu va fi niciun mântuit cu o coroană fără stele.

***Isus pune cu mâna Sa dreaptă fiecare coroană a slavei pe capetele tuturor celor ce au biruit. Fiecare primește semnul biruinței și harpa strălucitoare.*** Toate mâinile cântă măiastru la coardele harpelor. **„După aceea m-am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni, cu oameni din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stăteau în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini.” (Apocalipsa 7:9).** În fața răscumpăraților stă cetatea sfântă. Isus deschide larg porțile, care sunt douăsprezece perle, și prin ele intră toți cei care au păzit adevărul.

**„[...] Iată ce zice Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce a murit și a înviat: [...]” (Apocalipsa 2:8).** **„Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. [...] Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.” (Apocalipsa 2:10).**

## MOȘTENIREA SFINȚILOR

Dreptul nostru la cer se află în neprihănirea lui Hristos și în vărsarea prețiosului Său sânge, și numai în Hristos și neprihănirea Lui. Nu există titlu de proprietate mai bun decât cel pe care ni l-a dat Hristos prin biruința Sa pe Crucea de la Calvar. Nu există cuvinte mai dulci și mai glorioase decât: „[...] **‘Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii!’** (Matei 25:34). Titlul de proprietate al caselor cerești pe care Domnul a mers să ni le pregătească poartă numele nostru. Casele veșnice sunt ale noastre, într-o țară fără sfârșit. Amin!

***Să cultivăm gânduri despre prezența lui Dumnezeu în noi și să avem încontinuu înaintea ochilor realitățile veșnice; acest scut ne apără împotriva atacurilor vrăjmașului care încearcă să zdruncine pacea lui Hristos din inimile noastre. El ne dă seninătate în furtuni, tărie și siguranță în vremuri nesigure și credința care ne ridică deasupra tuturor lucrurilor la care suntem expuși.***

Marele Stăpân ne pune spre contemplare posesiunile Sale atrăgătoare și minunate. Să avem ochii ațintiți asupra lui Isus și mintea asupra vieții viitoare și a binecuvântărilor ei nespuse de mari. Comparând grijile trecătoare cu slava ce se apropie, mintea noastră este profund impresionată de contrastul dintre ele, iar întreaga noastră ființă găsește bucurie și liniște.

Tovărășia și dragostea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus, înălțarea și sporirea tuturor facultăților noastre fizice și intelectuale de-a lungul veacurilor veșnice sunt motive și stimulente puternice care ne întăresc și ne activează să dedicăm Creatorului și Mântuitorului nostru slujirea iubitoare și desăvârșită a minții și inimii noastre. ***Să fim în pace cu Dumnezeu și să păstrăm certitudinea că suntem mântuiți, pentru că Domnul Isus a făgăduit acest lucru. Viața veșnică pentru noi a început deja, cu excepția clipelor pe care le trăim acum; o vom petrece întreagă într-un cer nou și un pământ nou. „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou, pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.”*** (Apocalipsa 21:1). ***„Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeu lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”*** (Apocalipsa 21:3-4). Vom fi cei mai fericiți oameni!

Noi, răscumpărații, vom participa la ocupațiile și plăcerile care le-au adus fericire lui Adam și Evei la început. Vom vedea frumusețea și slava extraordinară a lui Isus. Noul pământ va fi de o splendoare de neegalat, iar tot ce este în el va fi de o glorie atât de sublimă, încât este imposibil de descris. Ne vom bucura de adâncurile incomparabile ale dragostei Mântuitorului. Ne vom veseli în înțelegerea desăvârșită a „**adâncului bogăției, înțelepciunii, și științei lui Dumnezeu!**” și în „**judcățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!**” (Romani 11:33). Nicio inteligență limitată nu poate cuprinde slava raiului lui Dumnezeu.

***„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. [...] pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; [...]”*** (Apocalipsa 22:1-2).

Vor fi câmpuri cu ierburi înalte și verzi, cu fire aurii și argintii de o frumusețe desăvârșită, care încântă privirea prin eleganța unduirii lor. Pădurile vor fi strălucitoare și glorioase. Toate felurile de animale vor trăi împreună în deplină armonie: leul, mielul, leopardul și lupul.

Vom trăi în belșugul și vigoarea tinereții veșnice și vom ajunge la statura desăvârșită a neamului omenesc, în slava lui de la început. Nimeni nu va avea nevoie de odihnă; vom simți întotdeauna prospețimea dimineții, care nu se va diminua niciodată: ***„Dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea; ei zboară ca vulturii; aleargă, și nu obolesc, umblă, și nu ostenesc.”*** (Isaia 40:31). Dobândirea științei nu va obosi mintea și nu va slăbi puterea. Eliberați de orice boală și neputință, vom avea o alcătuire plină de vigoare; în cer totul este sănătate, iar fericirea este asigurată.

Pacea și armonia cerului nu vor fi întinate de prezența niciunei persoane necuviincioase sau nepoliticoase. Fiecare dintre noi va căuta fericirea și binele altora; acolo, totul este înălțător și nobil. Bucuria și fericirea celor din jurul nostru vor fi cea mai mare bucurie a noastră. Nu vor exista conflicte de niciun fel și nimeni nu va face vreun rău aproapelui său. Cel mai mare va fi cel mai mic în stima de sine, iar cel mai mic va fi cel mai mare în recunoștință și în bogăția dragostei Lui.

Nu vor mai fi greșeli întunecoase care să umbrească mintea. Adevărul și știința vor fi limpezi, puternice și desăvârșite; îndoiala nu va mai exista.

În cer, iubirea domnește, și nu există elemente neplăcute sau dezordine. Nu vor mai fi ispite, nici păcat; nu va exista nici ispitor, nici pom care să ofere prilej de păcat sau de cădere în ispită. Îl vom vedea pe Dumnezeu, Tatăl, și pe Fiul față în față; aceasta va fi bucuria noastră supremă. Vom avea o relație tandră și apropiată cu Creatorul și Mântuitorul nostru. Simpatia și bunăvoința vor locui în fiecare inimă și se vor arăta în fiecare privire.

Toți vom înțelege lucrarea îngerilor în viața noastră. ***Vom vorbi cu îngerul care ne-a fost păzitor din primul moment; care ne-a vegheat pașii și ne-a acoperit capul în ziua primejdiei; care a fost cu noi în valea umbrei morții, care ne-a marcat locul de odihnă; și care a fost primul care ne-a întâmpinat în zorii învierii, și prin el vom cunoaște cum a intervenit Dumnezeu în viața noastră personală și primejdiile din care ne-a izbăvit.***

Cel mai mare privilegiu al nostru va fi să continuăm să fim mărturii pentru Dumnezeu în veșnicie, așa cum a spus Dumnezeu: „[...] **„Voi Îmi sunteți martori”, zice Domnul, „că Eu sunt Dumnezeu.” (Isaia 43:12).** Vom fi martorii lui Dumnezeu pentru totdeauna. Vom mărturisi tuturor ființelor din diferite lumi care nu au crezut că Dumnezeu este mult mai mult decât ni s-a spus și despre dragostea Lui, dreptatea Lui, harul și mila Lui. Despre răbdarea și blândețea cu care ne-a purtat mereu de grijă.

Vom fi întotdeauna fericiți și veseli, cu cântece și cântări frecvente. Cântările noastre vor fi cântecul experienței noastre și vor vesti slava lui Dumnezeu: **„Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor! Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești sfânt, [...]” (Apocalipsa 15:3-4).** Acel cântec divin și ceresc este de negrăit.

Înainte noastră se va deschide un câmp nesfârșit de învățătură și știință; toate lucrurile care astăzi sunt ascunse sub un văl întunecat vor fi puse la dispoziția examinării noastre, ceva ce doar putem zări prin microscop și telescoape. Comorile universului, descoperite de-a lungul veacurilor în contemplarea lucrării lui Dumnezeu de către ființe care nu au căzut, ne vor fi făcute cunoscute. Ne vom avânta în zboruri neobosite către lumi depărtate și, cu o viziune limpede, vom cunoaște sori, stele și sisteme planetare care se învârt în jurul tronului Divinității. După cum este scris: **„[...] lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”. (1 Corinteni 2:9).**

De-a lungul veșniciei, temele răscumpărării ni se vor descoperi; vom înțelege mai bine slava lui Hristos. Ni se va arăta povestea începutului păcatului, minciuna fatală și lucrarea perversă a Satanei. Vom vedea și înțelege, de asemenea, lucrarea adevărului a Domnului nostru Hristos, cum, fără a Se abate de la dreptate, S-a confruntat cu păcatul și l-a biruit. ***Răscumpărătorul nostru va purta mereu semnele răstignirii.*** Lucrarea crudă a păcatului va lăsa doar ***urmele sale veșnice pe capul, coasta, mâinile și picioarele*** trupului Mântuitorului nostru. **„Și dacă-l va întreba cineva: „De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?”, El va răspunde: „În casa celor ce mă iubeau le-am primit.”” (Zaharia 13:6).** Vom avea întotdeauna o cunoaștere limpede și înțeleaptă a prețului răscumpărării noastre. ***Rănilile și semnele Răscumpărătorului nostru vor fi cea mai mare motivație a noastră de a spune întregului univers povestea răscumpărării noastre.***

***Acolo, Isus*** ne va călăuzi către șuvoiul de apă vie care izvorăște de la tronul lui Dumnezeu și ***ne va desluși toate nelămuririle vieții. Acolo unde vedeam doar confuzie și dezamăgire, scopuri frânte și planuri năruite, vom vedea un mare scop biruitor și o armonie desăvârșită.*** Lucrurile greu de înțeles vor fi explicate, iar misterele harului lui Dumnezeu ni se vor descoperi.

Toată lucrarea și poverile pe care le-am dus în tăcere și singurătate, fericiți doar să știm că prin credința noastră în Isus Hristos am contribuit la lucruri bune, vor fi răsplătite. Bucuria noastră va crește fără încetare pe vecie, prin roadele strădaniilor noastre.

***Așa cum cunoașterea crește neîncetat, tot așa vor crește în mod continuu și dragostea, evlavia și fericirea noastră. Recunoștința noastră va deveni veșnic tot mai fierbinte.*** Toate capacitățile se vor dezvolta, iar toate talentele vor înflori. Vom duce mai departe cele mai mari lucrări, vom atinge cele mai înalte aspirații și vom împlini cele mai mari dorințe.

***Lupta s-a sfârșit. Nu mai există păcat și nici păcătoși. Din Cel care a creat totul izvorăște viața, lumina și mulțumirea în întregul spațiu infinit. De la cel mai imperceptibil atom până la cea mai vastă lume, toate lucrurile vestesc cu bucurie desăvârșită că Dumnezeu este iubire.***

**„Iată ce zice [...] Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur: [...] Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut, pocăiește-te [...] Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, [...]” (Apocalipsa 2:1, 4, 5, 7).**

„Iată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri. [...] Celui ce va birui îi voi da să mănânce din mana ascunsă și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, [...]” (Apocalipsa 2:12, 17).

## LACUL DE FOC (IADUL)

Mulți oameni se confruntă cu greutate serioase atunci când studiază subiectul iadului în Biblie. Sunt tulburați când citesc că cei pierduți „[...] **și vor fi munciiți zi și noapte în vecii vecilor**.” (Apocalipsa 20:10). Aceste cuvinte le umplu mintea cu întrebări serioase și importante despre dragostea, mila și dreptatea lui Dumnezeu.

Lacul de foc este pedeapsa veșnică, iadul, pentru cei pierduți. El face parte esențială din planul lui Dumnezeu de a înlătura păcatul și de a mântui pe cei drepti pentru veșnicie. Totodată, acest lucru arată limpede mila și dreptatea lui Dumnezeu. **Până și iadul însuși afirmă că „Dumnezeu este dragoste”. (1 Ioan 4:8).**

Sunt oare toți cei răi pedepsiți pentru veșnicie, indiferent de numărul și gravitatea păcatelor lor? Cum poate un Dumnezeu al iubirii să fie atât de crud? Cum poate Dumnezeu să înlătore păcatul dacă păstrează păcătoșii vii în foc pentru totdeauna? Nu cumva aceasta este o învățătură falsă și distorsionată, pusă de Satana pentru a ne amăgi în privința adevărului și a caracterului lui Dumnezeu?

Milioane de oameni s-au îndepărtat de Isus din pricina învățăturii false despre iad. Deoarece este vorba despre caracterul și renumele marelui Dumnezeu al cerului, **vom examina cu atenție dovezile biblice pentru a nu fi înșelați**; Duhul Sfânt este învățătorul nostru și, ca întotdeauna, ne va călăuzi către tot adevărul, după făgăduința Domnului nostru Isus. **„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.” (Ioan 16:13).**

Conform 2 Petru 2:9, cei răi și cei nedrepti, cei nepocăiți, vor fi „pedepsiți în ziua judecării”. **Când va veni această zi a judecării?** Biblia se explică întotdeauna singură. Apocalipsa 20:7-9 ne spune: **„Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat și va ieși din temnița lui ca să înșele neamurile [...] ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. [...] și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit.”**

Să fim atenți și să înțelegem limpede ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu: **„Cine are urechi, să audă!” (Apocalipsa 13:9).** Iadul nu este un loc, ci **un eveniment care are loc la o mie de ani după a doua venire a lui Hristos**, când Dumnezeu va face să coboare foc din cer pentru a înlătura păcatul din lume; **focul mistuie și nu păstrează în viață** pe cei nedrepti care nu L-au primit pe Hristos ca Miel al lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

Pe de altă parte, este imposibil ca cineva să fie astăzi în iad sau în cer, deoarece toți cei morți au încetat să mai existe și s-au întors în țărână, pentru că atunci când Dumnezeu, **„le ia suflarea, ele mor și se întorc în țărâna lor.” (Psalmul 104:29).** Cu alte cuvinte, cei morți sunt țărână și nu există și nu trăiesc nicăieri; ei nu mai sunt oameni, iar iadul nu a avut încă loc. Isus Hristos, vorbind despre acest subiect, spune: **„Și I-a dat putere să judece, întrucât este Fiu al omului. Nu vă mirați de lucrul acesta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.” (Ioan 5:27-29).** Dacă cei morți ar merge în cer sau în iad, care astăzi nu există, atunci ei nu ar fi morți și ar continua să trăiască; pe cine va învia Isus la revenirea Sa? Conform acestei învățături populare și false, că suflatul nu moare niciodată, nu ar exista nimeni în morminte. Greșește Isus? Imposibil! **„Suflatul care păcătuiește, acela va muri.” (Ezechiel 18:20).**

Este, de asemenea, esențial să știm că moartea celor pierduți (nimiciți și distruși cu totul), este numită de Isus **„moartea a doua” (Apocalipsa 21:8)**, pentru că, spre deosebire de prima moarte, din aceasta nu mai este posibilă nicio înviere. **Această a doua moarte este veșnică; persoana care o suferă va înceta pentru totdeauna să mai existe; nu va mai trăi niciodată.**

**La sfârșitul celor o mie de ani, Apocalipsa 20:9** spune că cetatea sfântă, cetatea iubită, coboară din cer, iar cei pierduți din toate veacurile sunt înviați, iar Satana îi îndeamnă să atace cetatea pentru a o cucerii. La începutul asaltului, foc din partea lui Dumnezeu coboară din cer și îi mistuie pe toți cei pierduți, așa cum s-a întâmplat în Sodoma și Gomora. **Acesta este „iadul” despre care vorbește Biblia.** În locul unde au existat Sodoma și Gomora, se găsește doar cenușă. Aceste cetăți vecine **„sunt date ca pildă, suferind pedeapsa focului veșnic” (Iuda 7).** **Acest foc este veșnic prin efectul său, nu prin durata sa.**

Focul va veni și va cuprinde pe toți cei ce fac rău, și ei vor fi nimiciți. Focul se va stinge, iar cei răi vor fi călcați în picioare, **„căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre” (Maleahi 4:3).** **„Încă puțină vreme, și cel rău nu va mai fi;” și „Dar cei răi pier și pier, pier ca fumul.” (Psalmul 37:10, 20).**

Isus spune că vine „[...] ca să-i dau fiecăruia după fapta lui.” (Apocalipsa 22:12). **Unii vor suferi mai mult timp și mai intens decât alții. Totuși, foarte curând, toți se vor transforma în cenușă, iar focul va dispărea.** Cea mai mare tragedie nu este să fii nimicit în iad, ci să nu ajungi în cer, la o veșnicie alături de Hristos.

Și Satana va suferi aceeași pedeapsă; el se va transforma în cenușă, iar existența lui va înceta. Despre diavol, Dumnezeu spune: „[...] și nu vei mai fi niciodată.” (Ezechiel 28:19).

Isus a venit să mântuiască pe cei pierduți. Mesajul lui Ioan Botezătorul este aceeași invitație pe care Hristos o adresează lumii: **„botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.” (Marcu 1:4).** Te invit și pe tine: **„Pocăiește-te, căci Împărăția cerurilor este aproape.”** Din această cauză apostolul afirmă: **„Domnul [...] are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.” (2 Petru 3:9).** Pentru că mulți refuză să deschidă ușa inimii lor, rugăciunea plină de dragoste și blândețe și fângăduința lui Isus este: **„Iată, Eu stau la ușă și bat! Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el – cu Mine. Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” (Apocalipsa 3:20-21).**

O durere intensă, de nedescris, Îi va străpunge inima lui Dumnezeu când va nimici păcătosul pe care îl iubește atât de mult, încât a dat pentru el pe singurul Său Fiu. Pentru că nu există cuvinte care să descrie un act atât de dureros pentru un Dumnezeu al iubirii, Biblia îl numește lucrarea Sa nemaiauzită, fiindcă este complet contrară firii Lui de Dumnezeu al iubirii, milei și iertării. **„Căci Domnul Se va scula [...], ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit.” (Isaia 28:21).**

**Mai avem încă timp; să ne părăsim căile rele și gândurile noastre păcătoase și să ne întoarcem la Dumnezeu, care Se va îndura de noi și ne va ierta păcatele,** și nu Și le va mai aduce aminte niciodată. **„Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul, ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul, și trupul în gheenă!” (Matei 10:28).**

## CEI O MIE DE ANI, A TREIA ÎNTOARCERE A LUI HRISTOS ȘI JUDECATA FINALĂ

***Din păcate, multe dintre cele spuse despre cei o mie de ani din Apocalipsă nu sunt adevărate. Biblia este foarte clară în privința acestei perioade de timp.*** Totuși, majoritatea oamenilor, din pricina lăcomiei și a spiritualității lor căldicele, preferă să creadă minciuna decât să studieze singuri adevărurile evidente ale Cuvântului lui Dumnezeu, acelea pe care le înțeleg chiar și copiii. Acestea sunt cuvintele pe care Isus le adresează Bisericii din zilele din urmă: „[...] și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, [...] Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!” (Apocalipsa 3:17-19). Dacă vom continua în această situație rușinoasă, vom fi amăgiți pentru că nu ascultăm porunca lui Isus, care spune: „**Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.**” (Ioan 5:39).

La vremea primei veniri a lui Isus ca Prunc în Betleem, oamenii au fost surprinși și nepregătiți. Aceasta se întâmpla chiar dacă sute de prorocii din Vechiul Testament descriau cu detalii precise prima Sa venire. În mod asemănător, astăzi sute de prorocii biblice referitoare la a doua venire a lui Hristos au fost interpretate eronat.

Isus „[...] va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.” (Faptele apostolilor 1:11) au spus îngerii ucenicilor care erau de față la înălțarea lui Hristos. Este foarte clar că venirea Domnului nostru va fi pe deplin vizibilă, pentru că El se va întoarce pe un nor, în trup.

El va veni însoțit de nori de îngeri, pentru că: „**Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale.**” (Matei 25:31). „[...] Și orice ochi îl va vedea; [...]” (Apocalipsa 1:7).

Această venire în slavă va fi „**precum fulgerul!**” (Matei 24:27) și mai puternică decât tunetul: „**Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhangel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer [...].**” (1 Tesaloniceni 4:16). „**Domnul va răzni de sus; [...]; va răzni [...].** Vuietul ajunge până la marginea pământului, căci Domnul Se ceartă cu neamurile, intră la judecată împotriva oricărei făpturi și-i dă pe cei răi pradă sabiei, zice Domnul.” (Ieremia 25:30-31).

Biblia spune că **toți cei drepti vor fi înviați la a doua venire a lui Isus, dacă suntem morți, și transformați, dacă suntem vii** (1 Corinteni 15:52), iar apoi toți vom fi ridicați împreună în nori, ca să trăim veșnic cu Dumnezeu (1 Tesaloniceni 4:17). **Cei morți care au respins Evanghelia lui Isus Hristos vor rămâne în mormintele lor. Cei vii care nu s-au pocăit vor muri odată cu strălucirea venirii Lui.**

Această a doua venire dă, de asemenea, startul celor o mie de ani din Apocalipsă, când Isus împlinește prorocia lui Ioan: „**El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme.**” (Apocalipsa 20:2-3).

La începutul celor o mie de ani, celor ce au șezut pe scaunele de domnie „**li s-a dat judecata. [...] celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei [...]. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.**” (Apocalipsa 20:6). În același timp, „**fericii și sfinții sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos [...].**” (Apocalipsa 20:6).

„**Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat și va ieși din temnița lui ca să înșele neamurile [...].**” (Apocalipsa 20:7-8). Cei care au înviat recent în a doua înviere, „**ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.**” (Apocalipsa 20:5). Aceasta este învierea celor răi, despre care Domnul spune: „[...] iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.” (Ioan 5:29). „[...]Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să-i pedepsească pe cei ce nu-L cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui” (2 Tesaloniceni 1:7-9).

Isus va reveni pentru că „**va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.**” (Eclesiastul 12:14). El vine cu răsplata Sa, ca să dea fiecăruia după faptele sale. **Există doar două răsplăți: viața veșnică și moartea veșnică.** Moartea veșnică este a doua moarte, care nu are putere asupra celor care ies din morminte în prima înviere.

Să nu uităm că în această vreme „**cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ.**” (Ieremia 25:33). Contemplând scena, prorocul spune: „**Mă uit la**

pământ, și iată că este pustiu și gol;" (Ieremia 4:23). „Și toate păsările s-au săturat din carnea lor." (Apocalipsa 19:21).

*Pe durata celor o mie de ani, pământul rămâne pustiu și în derută. Este abisul, temnița pe care Dumnezeu o pregătește pentru Satana.* Toți cei drekți se află în cer, iar toți cei răi sunt morți. Nu mai este nimeni pe pământ care să fie amăgit de Satana. El va rămâne aici o mie de ani, legat printr-un lanț de împrejurări, împreună cu slujitorii săi.

Dupa participarea la „ospățul nunții Mielului" (Apocalipsa 19:9), o altă etapă a acestei judecări divine are loc în cer. Cei drekți, care au primit autoritatea de a judeca, analizează decizia cu privire la toți cei răi morți, modul în care Dumnezeu i-a tratat și măreția încercărilor lui Dumnezeu de a-i mântui. „Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea." (Apocalipsa 20:12). Suntem cu toții mulțumiți de verdictul Judecătorului tuturor oamenilor și, plini de bucurie și veselie, cântăm: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeu Atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile Tale, împărate al neamurilor!" (Apocalipsa 15:3).

Judecata lui Dumnezeu este una singură: „dar Domnul este Acela care face dreptate fiecăruia." (Proverbele 29:26). Pentru că Dumnezeu „va aduce orice faptă la judecată, [...], fie bine, fie rău." (Eclesiastul 12:14). Doar Dumnezeu este Judecătorul, pentru că numai El „judecă simțirile și gândurile inimii." (Evrei 4:12). „Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata." (Evrei 9:27). Este important de știut că, *deși este o singură judecată, ea se desfășoară în trei etape:* 1) cercetarea, 2) pronunțarea deciziei și 3) executarea pedepsei.

*Cercetarea faptelor înaintea venirii* este prima etapă; după cum *știm deja, ea a început în 1844.* Aceasta este partea judecării în care se analizează dovezile pentru a vedea dacă persoana s-a pocăit cu adevărat, L-a acceptat pe Hristos ca Domn și Mântuitor, și-a mărturisit și a renunțat la toate păcatele, a cerut iertarea oferită de Dumnezeu și L-a primit pe Hristos ca substitut al său, cu sângele Său prețios vărsat pe Calvar, prin care i s-a cumpărat mântuirea, deoarece numai „sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat." (1 Ioan 1:7). Doar ei vor primi coroana vieții veșnice, pentru că ei „și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului." (Apocalipsa 7:14). Aceștia sunt cei care păstrează poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.

Toți cei care nu se pocăiesc și nu-și mărturisesc păcatele le vor purta asupra lor și vor fi trecuți în a doua etapă a judecării, pentru că au fost cântăriți în cumpene și au fost găsiți ușori.

Următoarea etapă este *pronunțarea deciziei*, în care se pronunță decizia judecătorului pentru cei pierduți. *Sentința pentru toți cei care nu au acceptat pocăința pe care Hristos le-a oferit-o va fi a doua moarte, moartea veșnică*, pentru că ei vor înceta să mai existe pentru totdeauna. Să înțelegem că mulți dintre cei cu pocăință superficială și înșelătoare nu vor intra în Împărăția cerurilor: „*Într-adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată, pe când întristarea lumii aduce moartea.*" (2 Corinteni 7:10). Aceștia nu s-au născut niciodată din nou, nu au fapte de pocăință; au fost indiferenți față de Legea lui Dumnezeu; nu au păstrat și nu au ascultat poruncile lui Dumnezeu, nu s-au temut niciodată de Dumnezeu și nu s-au preocupat de mântuirea lor cu frică și cutremur. Te numeri printre ei? Mă încred în Dumnezeu că nu. *Această etapă a judecării începe cu a doua venire a lui Isus și se încheie la sfârșitul celor o mie de ani.*

La sfârșitul acestei perioade, vom vedea „*coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.*" (Apocalipsa 21:2). *Aceasta va fi a treia venire a lui Hristos pe pământ și „atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu El." (Zaharia 14:5).*

Ajungem acum la ultima etapă a procesului legal, care este *executarea pedepsei*, unde se aplică sentința stabilită anterior: „*Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat.*" (Apocalipsa 20:7). Acest lucru este acum posibil pentru că „*ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.*" (Apocalipsa 20:5). *Aceasta este învierea celor condamnați, a doua înviere.* Acest eveniment îl eliberează pe Satana, pentru că din nou are pe cine să amăgească; s-au schimbat împrejurările.

Satana îi amăgește din nou pe cei pierduți: „*Și ei s-au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit.*" (Apocalipsa 20:9). *Acest eveniment este adevăratul iad.* Fiecare va suferi după răutatea sa; intensitatea și durata suferințelor vor fi proporționale cu gravitatea faptelor lor. Focul se va stinge când lucrarea lui de nimicire va fi împlinită. *Pentru totdeauna vor înceta să mai existe;* aceasta este a doua moarte, din care nu există înviere, pentru că este moarte veșnică. „*Dar iată urgia cu care va*

**lovi Domnul toate popoarele care vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în găurile lor și le va putrezi limba în gură. În ziua aceea Domnul va trimite o mare învălmășeală în ei; unul va apuca mâna altuia și vor ridica mâna unii asupra altora.” (Zaharia 14:12-13).**

Sentița pronunțată asupra Satanei va fi executată de însuși Isus: „**Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, ți-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. De aceea te arunc la pământ, te dau priveriște împăraților. Prin mulțimea nelegiurilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, ți-ai spurcat locașurile sfinte, de aceea scot din mijlocul tău un foc care te mistuie și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. Toți cei ce te cunosc între popoare rămân uimiți din pricina ta; ești nimic și nu vei mai fi niciodată.” (Ezechiel 28:17-19).**

**Este clar că Dumnezeu este dragoste, că bunătatea Lui este infinită și că îndurarea Lui este veșnică.** În scrierile prorocilor, dragostea lui Dumnezeu pentru omenirea pierdută și planul Său minunat de mântuire sunt descoperite în mod limpede. „Ce ași fi putut face mai mult pentru oile Mele pierdute decât am făcut?”, spune Isus. Domnul a făcut tot ce se putea face pentru a ne salva. Chiar în acest moment, Domnul adună dintre toate națiunile și popoarele roadele prețioase ale lucrării Sale mărețe, pe care a așteptat să o împlinească de mulți ani.

Sufletul nostru se umple de nădejde, iar inima ni se topește când știm că **nu există păcat** atât de mare și de murdar **pe care Dumnezeu să nu-l poată ierta. Singurul păcat de neiertat este cel care nu este mărturisit.** Dumnezeu ne-a creat ca indivizi cu libertate morală, ca să ascultăm sau să nu ascultăm. Domnul nu forțează pe nimeni; din voință liberă și din dragoste pentru Dumnezeu trebuie să dorim să ne apropiem de El pentru mântuirea sufletelor noastre. **Noi decidem dacă vrem să fim eliberați din robia păcatului și să avem parte de slăvita libertate a copiilor lui Dumnezeu.**

Hristos, prin dragostea Lui, ne constrânge inimile și ne întristează după voia lui Dumnezeu, pentru a ne ierta. Este lucrarea Duhului Sfânt să ne convingă de păcat. Când aceste trei Persoane divine ne mișcă inimile, recunoaștem că suntem ca niște haine murdare, vrednici de moarte și de moarte veșnică, pentru că nu este nimic bun în noi. Ne recunoaștem vinovăția ca încălcători ai poruncilor lui Dumnezeu, deoarece tot ceea ce am făcut este împletit cu păcat și egoism. Înțelegem că numai sângele lui Hristos ne poate curăți de orice păcat și necurăție. Cădem la pământ, simțindu-ne ca niște nimicuri, pentru că suntem fățarnici și mincinoși. Asemenea vameșului din pildă, stăm departe din pricina nevredniciei noastre, nu îndrăznim să ne ridicăm ochii spre cer și, cu o inimă frântă, zdrobită și smerită, cu lacrimile curgându-ne pe obraji până la pământ, strigăm: **„Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” (Luca 18:13).**

Această pocăință dureroasă și sinceră este însoțită de mărturisirea păcatelor noastre, deoarece știm că fără aceasta mărturisirea noastră nu este primită înaintea lui Dumnezeu. Ne angajăm la o transformare totală și, chiar în acea clipă, primim pacea lui Hristos. Ne ridicăm hotărâți ca nimic să nu ne mai țină pe loc și, prin adevăratul botez (prin scufundare), mărturisim public că acum suntem fii și fiice ale Celui Preaînalt. Odată născuți din nou, părăsim viața noastră de altădată, lăsăm în urmă tot ce-L ofensează pe Dumnezeu și ne dăruim unei ascultări depline de poruncile Domnului, umblând în înnoirea vieții.

**Cea mai mare problemă a majorității creștinilor este că trăiesc o religie falsă. Convertirea lor este atât de superficială, încât nu cunosc lepădarea de sine și ascultarea pe care Evanghelia lui Hristos le cere de la noi.** Ei trăiesc în idolatrie, deoarece se închină lor înșiși mai mult decât orice altceva. Pentru că nu se lasă convingi de păcatele lor de către Duhul Sfânt, **rămân parțial orbi.**

În linii generale, ca și creștini, suntem fascinați de lume și de lucrurile lumii; nu credem cu adevărat ceea ce spunem. Suntem mereu preocupați de lupta pentru întâietate și indiferenți față de voia lui Dumnezeu și față de nevoile aproapelui nostru. Mărturisirile noastre sunt nesincere și nu pornesc din inimă. În rarele momente când ne recunoaștem răutatea, ne scuzăm purtarea și ne justificăm comportamentul, dând vina pe anumite circumstanțe, spunând că, dacă nu ar fi fost acestea, nu am fi făcut ceea ce am făcut. Suntem religioși, dar rămânem aceiași ca mai înainte, ba chiar mai rău, pentru că acum suntem **„ca mormintele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție.” (Matei 23:27).**

Pentru a ajunge la o pocăință adevărată și autentică, primul lucru pe care trebuie să-l facem pentru a fi mântuiți este să recunoaștem și să acceptăm starea noastră reală. Isus ne spune, mie și ție, care este adevărata noastră stare spirituală: **„ești căldicel, nici rece, nici în clocot.” (Apocalipsa 3:16)** și **„nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” (Apocalipsa 3:17).** Ca și creștini care ne mărturisim credința, aceasta este adevărata stare spirituală a celor mai mulți dintre noi. Aceasta este și starea ta spirituală? Gândește-te bine și chibzuiește cu atenție înainte de a răspunde la această întrebare. Evaluarea pe care Hristos o face stării noastre spirituale este exact punctul central. **Religia noastră este falsă pentru că Îl acceptăm pe Isus ca Mântuitor atunci când ne convine, dar Îl respingem ca Domn, deoarece dorințele și poruncile Lui ne sunt dezgustătoare.** Lucrul acesta ne face vrednici să fim lepădați.

**Religia falsă pe care o trăiesc mulți creștini se datorează faptului că ei consideră Legea lui Dumnezeu ca fiind o restricție a fericirii lor** și un jug apăsător, de care se eliberează cu plăcere. Ei nu au mintea și sentimentele lui Isus, care spune: **„Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 11:29-30).** A asculta de poruncile

lui Dumnezeu înseamnă a intra în odihna Domnului: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.” (1 Ioan 5:3). **Pentru creștinul credincios, care îl urmează pe Isus oriunde merge El, cea mai mare bucurie zilnică este păzirea Legii Domnului. Adevărata religie și adevărata fericire constau în păzirea legii libertății.**

Pentru că trăim și practicăm un ritualism mort, în locul unei închinări adevărate, ne-am făcut nefolositori înaintea lui Dumnezeu; mai mult decât atât, am devenit piedici, pentru că religia noastră falsă nu face decât să-i rătească pe alții și să lucreze pierzarea lor, în loc de mântuirea lor. În **Isaia 1:4**, Domnul ne descrie astfel: „**Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărădelegi, sămânță de nelegiuți, copii stricați!**” **Tu ce ai făcut pentru Domnul?**

Păcatul nu este doar o faptă greșită, ci și un gând sau o dorință rea. El nu înseamnă doar a nu face binele, ci reprezintă o împotrivire față de autoritatea lui Dumnezeu în viața noastră zilnică, o stare de răzvrătire lăuntrică. Acest păcat se află chiar în centrul unei experiențe religioase bazate pe forme și aparențe, dar lipsită de har, de evlavie și de adevărata dragoste a lui Hristos.

Domnul lansează ultimul Său apel: „**Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți-l pe cel asuprit, faceți-i dreptate orfanului, apărați văduva! Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.**” (Isaia 1:16-18).

Isus ne invită la pocăință autentică: „**Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru, care nu obosește iertând.**” (Isaia 55:7). „**Cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare, și să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul. De aceea, lăsați-vă de minciună: Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul, pentru că suntem mădulare unii altora. Mânați-vă și nu păcătuiți. Să n-apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej diavolului. Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit. Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud. Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluit pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune, orice iușime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, mihoși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos!**” (Efeseni 4:22-32). „**Să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor.**” (Iacov 1:27) pentru că „**ferice de cel ce îngrijește de cel sărac, căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește; Domnul îl păzește și-l ține în viață.**” (Psalmul 41:1-2).

„**Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu îi mustru și-i pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te! Iată, Eu stau la ușă și bat! Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el - cu Mine.**” (Apocalipsa 3:18-20). Amin!

## CE TREBUIE SĂ FACEM?

*Foarte curând, întreaga creștinătate va fi împărțită complet în doar două mari grupuri: cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus, și cei care se închină fiarei și chipului ei.* Un grup va avea pecetea Dumnezeului viu, iar celălalt va purta semnul fiarei. Vom fi de partea celor loiali lui Dumnezeu sau de partea răzvrătirii împotriva Creatorului și Mântuitorului nostru. Vom fi reci sau fierbinți. Vom aparține Bisericii adevărate sau uneia dintre bisericile false ale Babilonului.

**Ce trebuie să facem?**

*În primul rând, trebuie să acceptăm și să recunoaștem că cea mai mare problemă a noastră și cea mai urgentă nevoie este pregătirea pentru această criză iminentă și teribilă.* Timpurile care ne așteaptă vor fi pline de suferință și încercări. *Avem nevoie de o credință capabilă să reziste oboselii, întârzierilor și foametei, o credință care să nu se clatine, nici chiar în cele mai grele încercări.* Avem nevoie de o credință pe care, în prezent, nu o avem. Este necesară o astfel de experiență, pe care nu o avem din pricina leneviei și neglijenței noastre. Ne lipsește pregătirea – o pregătire pe care numai Hristos ne-o poate da. **Ce trebuie să facem?**

*Să lăsăm pe Hristos însuși să ne spună:* El este Căpetenia noastră, Păstorul nostru, și noi îi urmăm glasul și poruncile ca oile din pășunea Sa, pentru că doar așa vom ajunge în siguranță în port.

Revelându-Se, Domnul Isus ne-a lăsat în scris tot ce trebuie să facem și să știm. Sfaturile pentru Biserica de la sfârșitul veacurilor, care este cea din Laodiceea, sunt următoarele: „**Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu: ‘Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: ‘Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic’, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu îi mustru și-i pedepesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!’** (Apocalipsa 3:14-19).

*Laodiceea este biserica rămășiței, Biserica adevărată a zilelor din urmă. Ea este Israelul modern. Este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Biserica pentru care vine Hristos.* Domnul vrea pentru Sine o „Biserică slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.” (Efeseni 5:27).

Diagnosticul divin este esențial și sută la sută corect. Amintindu-ne că „**tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră**” (Romani 15:4), putem vedea limpede situația noastră reală. *Ar trebui să studiem cu atenție cărțile care conțin lumina pe care nu ne place să o primim, dar pe care Domnul ne-a dat-o prin cuvinte de avertizare, de atenționare, de muștrare și de îndemn, așa cum sunt cele care urmează.*

Aceste cuvinte sunt pentru noi. Ele însoțesc mesajul dat bisericii din Laodiceea. „**Ascultați, ceruri, și ia aminte, pământule, căci Domnul vorbește: ‘Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s-au răsculat împotriva Mea. Boul își cunoaște stăpânul și măgarul cunoaște ieslea stăpânului său, dar Israel nu Mă cunoaște, poporul Meu nu ia aminte la Mine.’** Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărădelegi, sămânță de nelegiuți, copii stricați! L-au părăsit pe Domnul, L-au disprețuit pe Sfântul lui Israel. I-au întors spatelile... Ce pedepse noi să vă mai dea, când voi vă răzvrățiți din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav și toată inima suferă de moarte! Din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos, ci numai răni, vânătăi și carne vie, nestoarse, nelegate și nealinate cu untdelemn.” (Isaia 1:2-6). „**De nu ne-ar fi lăsat Domnul Oștirilor o mică rămășiță, am fi ajuns ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.**” (Isaia 1:9).

Profetul Ieremia are și el cuvinte pentru Biserica zilelor din urmă, cuvinte care se alătură muștrării lui Hristos din Apocalipsa. „**A schimbat vreodată un neam dumnezeii, măcar că nu sunt dumnezei? Dar poporul Meu și-a schimbat slava cu ceea ce nu este de niciun ajutor! Mirați-vă de aceasta, ceruri! Îcremeniți de spaimă și de groază, zice Domnul! Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă.**” (Ieremia 2:11-13). Plângerea lui Dumnezeu împotriva poporului Său este exprimată într-un mod și mai aspru: „**Ridică-ți ochii spre înălțimi și privește: unde n-ai curvit? Te țeinea la drumuri ca arabil în pustie și ai spurcat țara prin curviile tale și cu răutatea ta. Măcar că ploile au fost oprite și ploaia de primăvară a lipsit, totuși tu ți-ai păstrat fruntea de curvă și n-ai vrut să ai rușine.**” (Ieremia 3:2-3).

Asemenea Martorului Credincios, ambii proroci dau sfaturi într-un mod asemănător, deoarece în toate cele trei cazuri Cel care vorbește este aceeași Persoană: Isus. „**Du-te de strigă aceste cuvinte spre mieznoapte și zi: ‘Întoarce-te, necredincioasă Israel!’**”, zice Domnul. „Nu voi arunca o privire întunecoasă împotriva voastră, căci sunt milostiv”, zice Domnul, „și nu țin mânie pe vecie. Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că l-ai fost necredincioasă Domnului, Dumnezeului tău, că ai alergat încoace și încolo la dumnezei străini, sub orice copac verde, și că n-ai ascultat glasul Meu”, zice Domnul. „Întoarceți-vă, copiii răzvrățiți”, zice Domnul, „căci Eu sunt Stăpânul vostru, Eu vă voi lua pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie și vă voi aduce înapoi în Sion!” (Ieremia 3:12-14).

**Ce trebuie să facem? Trebuie să acceptăm diagnosticul fatal și să urmăm sfatul Martorului Credincios.** Trebuie să începem prin a recunoaște că suntem păcătoși nenorociți și apoi să-L căutăm pe Dumnezeu din toată inima și să ne mărturisim păcatele cu o pocăință profundă și cu o durere sinceră, pentru a le lăsa în urmă. **Acesta ar trebui să fie al doilea nostru pas.** Printr-o mărturisire smerită și o pocăință autentică și sinceră, însoțite de o rugăciune fierbinte, să rostim rugăciunea vameșului, care s-a suit la Templu să se roage, și „**stătea departe și nu îndrăznea nici ochii să și-i ridice spre cer, ci se bătea în piept și zicea: ‘Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!’**” (Luca 18:13). De asemenea, ar trebui să rostim și rugăciunea împăratului David, pe care a făcut-o după ce a păcătuit grav și după ce își rostise singur o sentință de moarte: „**Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătața Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele! Căci îmi cunosc fărădelegile, și păcatul meu stă necurmat înaintea mea. Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta. Curățește-mă cu isop, și voi fi curat; spală-mă, și voi fi mai alb decât zăpada. Ascunde-ți fața de păcatele mele și șterge toate fărădelegile mele. Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită.**” (Psalmul 51:1-17).

Avem nevoie să ne reînnoim viața spirituală, să dăm viață puterilor minții și inimii noastre și să înviem din moartea spirituală. **Trebuie să ne reorganizăm prioritățile și să ne schimbăm ideile, gândurile, obiceiurile și practicile potrivit cu voia lui Dumnezeu, așa cum este ea clar scrisă în Cuvântul Său. Stilul nostru de viață trebuie să fie complet transformat; el trebuie să cuprindă alimentația, odihna, activitatea fizică, munca, vorbirea, îmbrăcămintea, sănătatea și multe altele.** Aceasta este singura cale prin care putem avea parte de ploaia târzie.

Acest mesaj al lui Hristos către Biserica Sa este foarte direct și deschis, dar nu încetează să fie un mesaj de dragoste. El Însuși spune: „**Eu îi mustru și-i pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!**” (Apocalipsa 3:19).

**Scopul acestui mesaj este să zdrobească aroganța noastră, îngâmfarea și mândria. În același timp, el scoate la iveală înșelăciunea neprihănirii noastre de față și a autosuficienței, care sunt asemenea unor zdrențe murdare și dezgustătoare. Mesajul urmărește să producă în noi un duh de smerenie și o mărturisire și pocăință sinceră. Să mergem la picioarele lui Hristos cu o inimă zdrobită și să-I cerem să ne curețe și să ne schimbe inimile. Numai astfel va înceta necredința noastră, trăirea lumească, lipsa de sfințire și dorința de a fi numărul unu.**

Cei care nu primesc acest mesaj vor rămâne căldicei, îngâmfați și autosuficienți în neprihănirea lor proprie. Toți aceștia vor cădea în timpul cernerii, nu vor participa la ploaia târzie și vor fi pierduți pentru totdeauna. **Noi toți, care primim acest mărturie, vom fi mișcați la o pocăință profundă. Vom asculta cu toată sinceritatea și vom rămâne purificați și pregătiți să rezistăm în ziua marelui neaz.**

Autorul acestei acuzații surprinzătoare este Isus, Mântuitorul nostru și cel mai bun prieten al nostru. **El ne vorbește la singular pentru că vorbește fiecăruia dintre noi în mod personal.** Nu este nicio lingușire, pentru că El dorește mântuirea noastră. El spune clar că inima ta este nespus de înșelătoare (Ieremia 17:9). Să știi că ești căldicel: mărturisești că iubești adevărul, dar ești lipsit de devotament și de râvnă creștină. Ai un picior înăuntru și unul afară, doar pentru că nu vrei să-ți asumi riscul de a fi diferit de necredincioși. Nu ești dispus ca eul să moară și să urmezi îndeaproape principiile credinței Mele. Acorzi puțin efort și puțină energie lucrării lui Dumnezeu și te identifici foarte puțin cu interesele ei. Ești întotdeauna gata să-ți părăsești postul în lucrarea Mea atunci când interesele tale personale și lumești o cer. Inima ta nu a primit harul Meu.

**Sunt pe punctul de a te vărsa din gura Mea, pentru că starea ta căldicică îmi provoacă greață.** Ești o povară continuă pentru cei care doresc să fie urmași credincioși ai Mei. De asemenea, ești o piatră

de poticnire pentru cei necredincioși. Tu zici: „Sunt bogat și am o stare spirituală înaltă”, dar starea ta firească este jalnică; **ești nenorocit și sărac**. Ai primit într-adevăr multă lumină de la Mine, dar ești: „**un popor fără minte și fără inimă, care are ochi, și nu vede, urechi, și n-aude.**” (Ieremia 5:21). „**Eu ziceam: ‘Desigur, aceștia sunt săraci, lucrează fără minte; căci nu cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor.’”** (Ieremia 5:4), pentru că ești orb și te lași condus de simțuri, ca în întuneric și fără lumină: „**Bâjbăim ca niște orbi de-a lungul unui zid, bâjbăim ca cei ce n-au ochi; nu poticnim ziua-n amiaza mare ca noaptea, în mijlocul celor sănătoși suntem ca niște morți.**” (Isaia 59:10).

Deși te-am invitat la ospățul nunții Mielului, rămâi gol și nu porți haina de nuntă pe care ți-am dat-o. Aceasta se întâmplă pentru că orbirea ta nu-ți permite să vezi că această haină de in subțire, alb, este neprihănirea sfinților, iar tu preferi propria ta neprihănire.

**Ce trebuie să facem? Să urmăm sfatul lui Hristos din acest mesaj de dragoste, mângâiere, nădejde și certitudine.** După ce ne-a denunțat starea noastră spirituală tristă și ne-a pus un diagnostic complet al bolii noastre, El ne oferă leacul. Tripla noastră boală – orbirea, sărăcia și golițiunea – este vindecată cu un minunat tratament triplu pe care numai Hristos îl are: aur curățit prin foc, ca să ne îmbogățească; haine albe, ca să acopere golițiunea noastră; și un unguent pentru ochi, ca să putem vedea.

**Aurul curățit prin foc reprezintă credința și dragostea**, două roade esențiale ale Duhului Sfânt, inseparabile. **Dragostea este esența și rezumatul suprem al celor zece porunci.** Ea este principala regulă călăuzitoare a unei vieți convertite, asemenea vieții lui Hristos. „**Cine nu iubește nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.**” (1 Ioan 4:8).

**Dragostea înlătură lăcomia și egoismul și creează generozitate, bunătate și implicare în progresul lucrării lui Dumnezeu, lucrarea răscumpărării și mântuirii omului păcătos, și în binele aproapelui nostru** – cel flămând, gol, bolnav, sărac, întemnițat și fără acoperiș deasupra capului. Căci este scris: „**dar cine are milă de cel lipsit cinstește pe Ziditorul său.**” (Proverbele 14:31). Și devenim părtași la făgăduința care spune: „**Cine are milă de sărac îl împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefăcerea.**” (Proverbele 19:17). **Dragostea ne face să avem un interes puternic și activ pentru cei pierduți, pentru toate sufletele pentru care Hristos a murit.**

**Dragostea ne călăuzește astfel încât zeciuielile noastre să fie credincioase și jertfele noastre generoase**, pentru că ea înlocuiește și resentimentele, invidia, lăcomia și gelozia. Ea șterge mânia și ranchiuna; ambiția egoistă și neutralizează ura; și aduce pace, bunăvoință și bucurie. **Recunoaștem că suntem administratori ai lui Dumnezeu și că ceea ce posedăm îi aparține lui Isus. Sunt bunuri destinate să ajute pe cei nevoiași. Nu ne mai gândim doar la propriul nostru confort.**

**Credința**, un alt dar al lui Dumnezeu, împreună cu dragostea, stabilește o legătură puternică între sufletele noastre și Dumnezeu. Ea face ca iertarea lui Dumnezeu să ne fie accesibilă și ne pune la dispoziție împlinirea tuturor făgăduințelor lui Dumnezeu. **Credința este un alt principiu activ care se manifestă în viața adevăratului credincios prin ascultarea de bunăvoie a poruncilor lui Dumnezeu.** Isus spune clar: „**Nu orișicine îmi zice: ‘Doamne, Doamne!’**, va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.” (Matei 7:21). **Iertarea păcatului prin credința în Hristos, împreună cu dragostea, reprezintă minunata terapie pe care Isus ne-o oferă pentru toate bolile:** „**Ferice de cel cu fărădelege iertată și de cel cu păcatul acoperit!**” (Psalmul 32:1).

**Pentru cei care se află încă în Babilon, primul pas trebuie să fie imediat.** Ei trebuie să asculte glasul Stăpânului fără ezitare, care spune: „**Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: ‘Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!’**” (Apocalipsa 18:4). Babilonul este condamnat la distrugere totală și sigură. Toți conducătorii și adepții ei, inclusiv Satana, vor lua parte la a doua moarte, care este moartea veșnică. Este necesar să ieșim repede din ea și să ne alăturăm Bisericii adevărate, seminței rămășiței femeii din **Apocalipsa 12:7: „cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos”.** După cum știm deja, aceasta este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.

**Tot ceea ce este scris în această secțiune a acestui document se aplică Bisericii adevărate și tuturor celor care se alătură ei, fără a ține cont de locul din care au venit.** Trebuie să înțelegem și să ne amintim mereu că Biserica Adventistă este arca lui Noe a ultimelor vremuri. Cine nu se află în ea în această perioadă sau după sfârșitul vremii harului va fi pierdut. **Este timpul să ieșim din Babilon!**

Să privim la **al doilea leac** al remediului nostru triplu. **Haina albă este neprihănirea lui Hristos dată păcătosului, căci „inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților”** (Apocalipsa 19:9). Puritatea caracterului lui Hristos este cea care acoperă păcătosul iertat, neprihănit pentru că

„sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.” (1 Ioan 1:7), când lasă la o parte propriul său caracter pătat: „Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie.” (1 Tesaloniceni 4:3).

*A treia componentă a leacului oferit de Martorul Credincios este un unguent pentru ochi, ca să vindece orbirea noastră spirituală.* Din nou, primirea Duhului Sfânt ne dă înțelepciune, har și putere, care *ne permit să deosebim binele de rău, adevărul de minciună, și să recunoaștem și să rezistăm păcatului în orice formă și în orice deghizare.*

*Martorul Credincios* oferă un tratament eficient și complet, care *ne cheamă la o pocăință profundă și sinceră* pentru a primi iertarea păcatelor odată ce le-am mărturisit. El promite să ne dea Duhul Sfânt pentru a produce în noi o convertire totală, o reformă și sfințirea noastră, care continuă pe tot parcursul vieții. *Această trezire spirituală și reformă adevărată va accelera revărsarea puterii divine prin ploaia târzie, predicarea Evangheliei veșnice și pecetluirea sfinților.* Fiecare dintre noi are nevoie de această reformă și trezire pentru a trece cu succes prin marea zi a necazului și pentru a-L primi pe Domnul nostru în toată slava Sa cu bucurie mare. *Ce trebuie să facem?*

Cei dintre noi care dorim să rămânem statornici în aceste vremuri periculoase trebuie să înțelegem pentru noi înșine mărturia Scripturilor: *Doar cei dintre noi care au studiat cu sârguință Scriptura și au primit în inimile lor dragostea pentru adevăr, și s-au străduit să-și curețe sufletele prin ascultare, vor fi protejați de înșelăciunea puternică care va cucerii lumea.* „Cercetați Scripturile, [...]” (Ioan 5:39), ne spune Domnul Isus; studiați Biblia mai mult ca niciodată. *Dacă nu vom urca la un nivel mai înalt și sfânt, nu vom fi pregătiți pentru venirea Domnului nostru.*

Ne așteaptă vremuri periculoase, iar vrăjmașul ne urmărește. *Trebuie să iubim adevărul și să-l fim ascultători. Trebuie să ne trezim din amorțirea noastră spirituală și să ne predăm trupul, sufletul și mintea disciplinei lui Dumnezeu.*

*Trebuie să dedicăm mai mult timp rugăciunii fierbinți. Prin puterea Duhului Sfânt,* care este implicat pe deplin în pregătirea noastră de a-L primi pe El în toată plenitudinea Sa, *și prin eforturile individuale, realizate prin harul și meritele lui Isus, vom ajunge la desăvârșirea caracterului nostru.* Îl vom dezvolta implicându-ne în lupte aspre și severe împotriva eului nostru și având conflict după conflict cu păcatele, poftele și tendințele moștenite. *Trebuie să ne criticăm sever și să nu permitem ca nicio trăsătură negativă să rămână nesupravegheată sau neschimbată.* Îngerii lui Dumnezeu ajută urgent pe toți cei care persistă să reziste puterilor întunericului și care caută să se ajute pe ei înșiși, cerând neîncetat lui Dumnezeu mila Sa. *Îngerii nu vor face nimic pentru cei care nu încearcă să se ajute singuri. Trebuie să învățăm să ne rugăm cu aceeași intensitate și râvnă ca Iacov în noaptea marelui necaz.*

Dacă Iacov nu s-ar fi pocăit și nu și-ar fi mărturisit păcatul săvârșit anterior, Dumnezeu nu i-ar fi ascultat rugăciunea și nu i-ar fi salvat viața. Dacă păstrăm păcatele nespuse, vom fi nimiciti. *Toți cei dintre noi care încercăm să ne scuzăm și să ascundem păcatele, lăsându-le nespuse și neiertate, vom fi înfrânți de Satana.* Trebuie să fim în stare să spunem, așa cum a spus Hristos: „căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine.” (Ioan 14:30).

*Nouă ne revine sarcina să remediem defectele caracterului nostru și să ne curățim sufletele de orice întinare, pentru că aceasta este singura cale prin care vom primi pecetea lui Dumnezeu, și abia atunci va fi revărsată asupra noastră ploaia târzie. Ce trebuie să facem?*

*Trebuie să ne predăm sufletele în întregime lui Dumnezeu, astfel încât o putere nouă să ia stăpânire asupra inimilor noastre.* Doar Hristos este capabil să realizeze această schimbare supranaturală pentru noi.

Să ne închinăm lui Dumnezeu în fiecare dimineață; aceasta este prima noastră datorie zilnică. Rugăciunea noastră să fie: „*Ia-mă, Doamne, ca să fiu în întregime al Tău! Îmi pun planurile la picioarele Tale. Folosește-mă astăzi în slujba Ta. Locuiește în mine, și întreaga mea lucrare să fie făcută în Tine.*” Aceasta este o chestiune zilnică în toate; cea mai mare bucurie a noastră trebuie să fie slava lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, *trebuie să ne naștem din nou în fiecare dimineață. Planurile noastre trebuie puse în aplicare sau abandonate conform indicațiilor lui Dumnezeu.*

Isus Hristos este omul de neam mare din pildă, care a plecat să primească împărăția de la Tatăl Său pentru a Se întoarce apoi. Și Domnul nostru i-a chemat pe slujitorii Săi și ne-a dat mulți poli și ne-a spus: „*Puneți-i în negoț până Mă voi întoarce.*” (Luca 19:13). Prin urmare, cât Îl așteptăm pe Împăratul și Răscumpărătorul nostru, trebuie să lucrăm cu râvnă și cu o credință neclintită. „*Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui! Aceasta este*

**datoria oricărui om. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.” (Eclesiastul 12:13-14).**

**Martorul Credincios și Adevărat spune: „Iată, Eu vin curând, și răsplata Mea este cu Mine, ca să-i dau fiecăruia după fapta lui.” (Apocalipsa 22:12).**

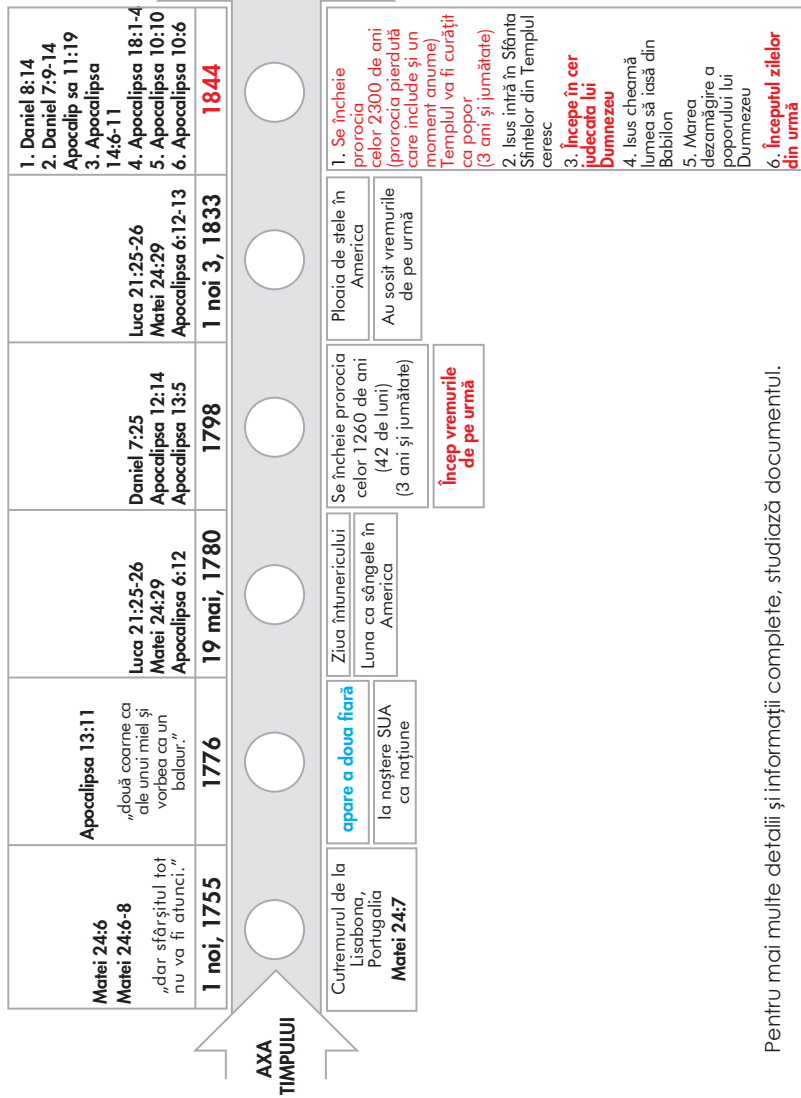
**„Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat: Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” (Apocalipsa 3:14, 20)**

## SUCCESIUNEA EVENIMENTELOR

Cronologia evenimentelor finale ale lumii, potrivit prorociei biblice, este prezentată aici. Multe dintre evenimentele extraordinare ale ultimelor zile sunt subliniate. ***Textele biblice fundamentale sunt citate pentru o mai bună înțelegere a cititorului.*** Se începe cu semnele sfârșitului lumii, urmate de începutul judecății, sfârșitul timpului de probă (vremea harului), a doua venire a lui Isus și se încheie cu eternitatea. Între aceste evenimente sunt prezentate și alte evenimente esențiale, cum ar fi cernerile (scuturarea), pecetuirea și legile care stabilesc semnul fiarei, împreună cu aliații ei, care acționează împotriva poporului lui Dumnezeu. De asemenea, sunt incluse alte evenimente, cum ar fi ploaia târzie, strigătul cu glas tare, prigoana, vremea micii și marii strâmtorări, cele șapte urgii finale, Armageddonul și cei 144.000. Sunt prezentați și cei 1.000 de ani din Apocalipsă în locul lor corect, cele două învieri, a treia venire a lui Isus, cele trei etape ale judecății, lacul de foc, curățirea pământului și crearea unui cer și a unui pământ nou. ***Se recomandă un studiu meticolos al întregului document, cercetând fiecare subiect*** pentru mai multe detalii, informații mai bune și înțelegerea necesară pentru a fi pregătiți, pentru că Domnul spune: ***„Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte să se întâmple, pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.”*** (Ioan 13:19).

## EVENTIMENTELE FINALE ALE LUMII CONFORM PROROCIEI BIBLIEI

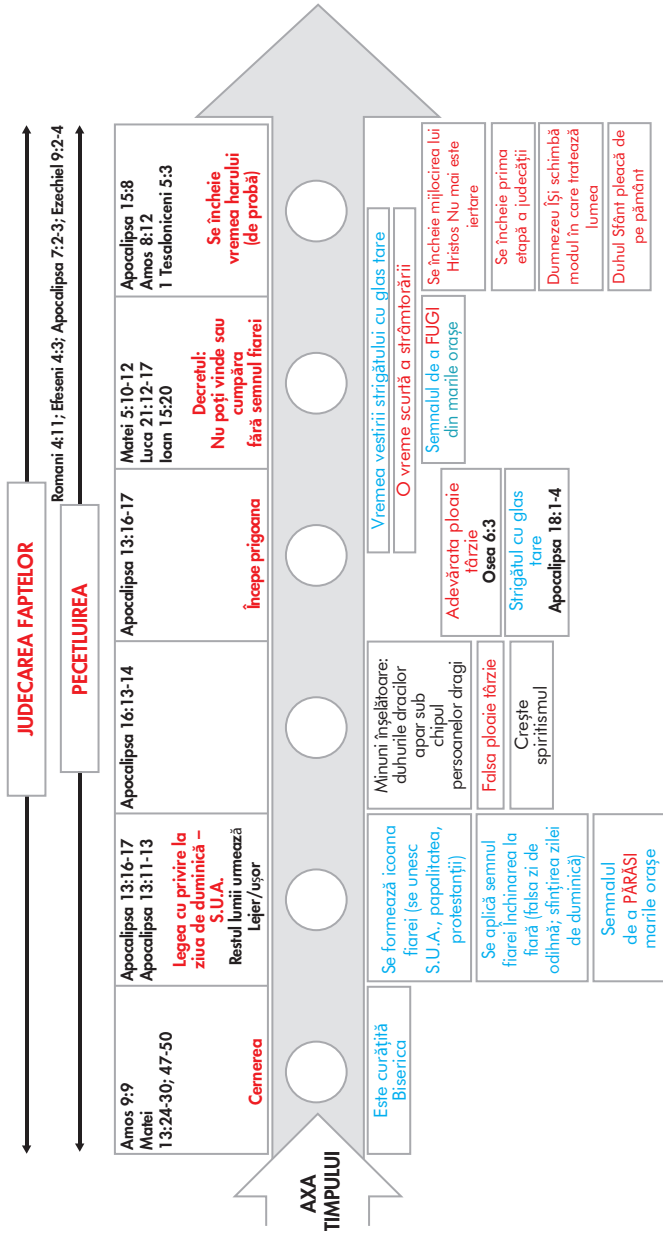
### Semnele sfârșitului lumii până când va începe judecata



Pentru mai multe detalii și informații complete, studiază documentul.

## EVENIMENTELE FINALE ALE LUMII CONFORM PROROCIEI BIBLIEI

### De când începe judecarea faptelor până când se încheie vremea harului

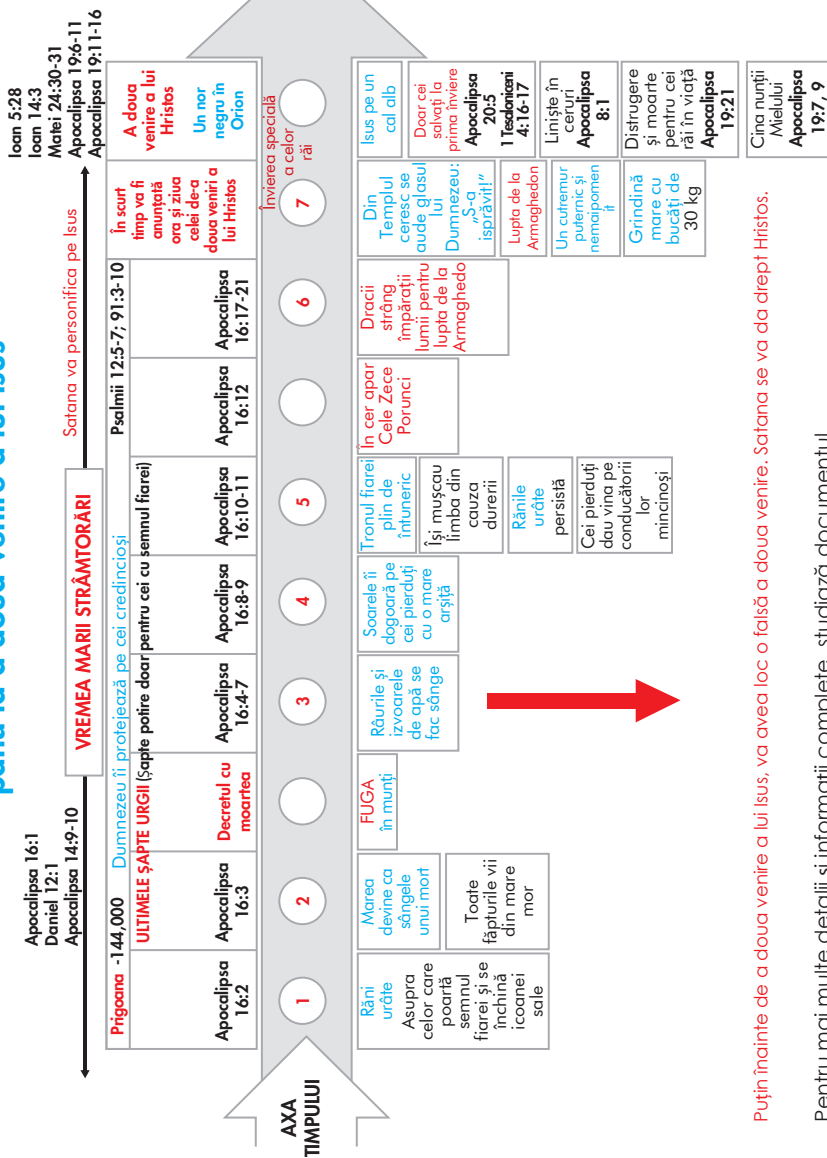


După 1844, unele sau mai multe dintre evenimente au loc simultan: nu există date specifice. Ele sunt prezentate aici în cea mai bună manieră posibilă pentru înţelegerea cititorului.

Pentru mai multe detalii şi informaţii complete, studiază documentul.

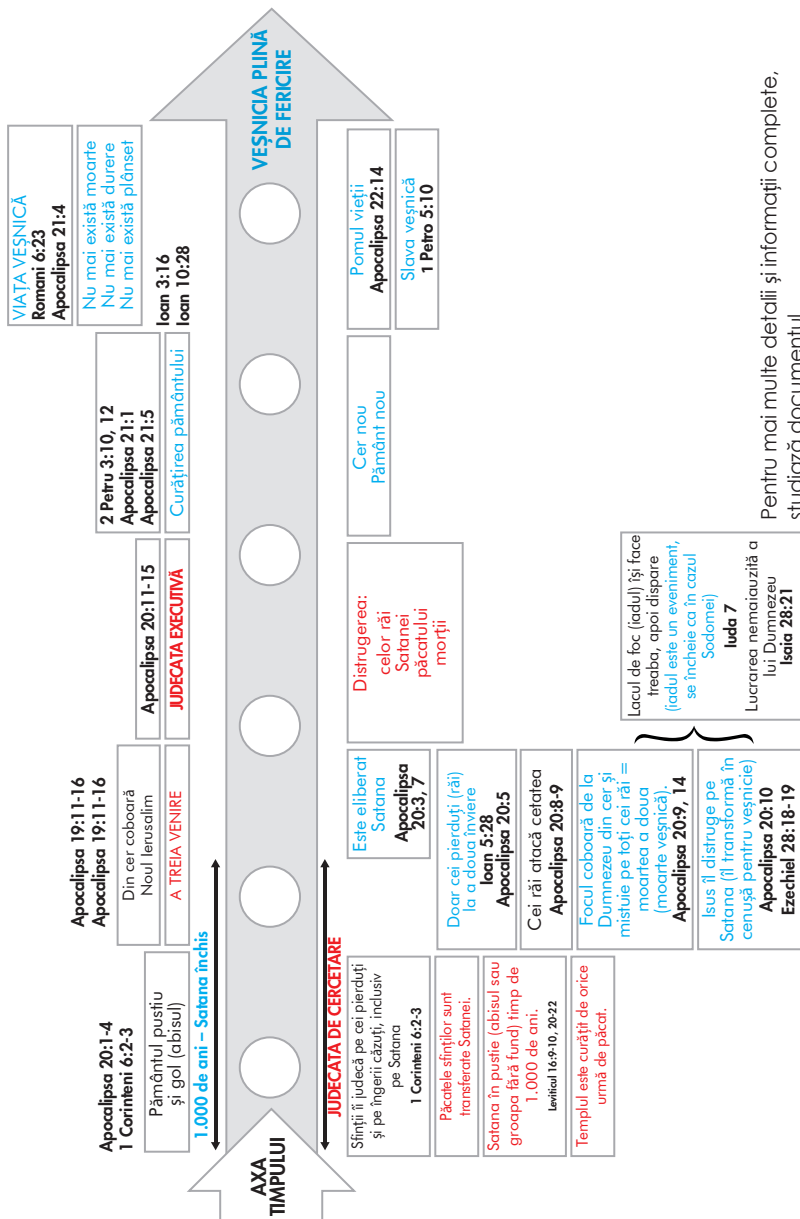
# EVENIMENTELE FINALE ALE LUMII CONFORM PROROCIEI BIBLIEI

## De când se începe vremea harului (timpul de probă) până la a doua venire a lui Isus



# EVENIMENTELE FINALE ALE LUMII CONFORM PROROCIEI BIBLIEI

## De la a doua venire a lui Isus până la veșnicie

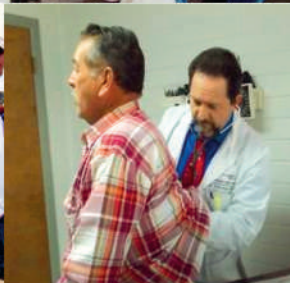


Pentru mai multe detalii și informații complete, studiază documentul.



Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac, căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește.  
(Psalmul 41:1)





Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac, căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește. (Psalmul 41:1)

